

Sugrįžimas prie ištakų

العودة إلى الأصل باللغة
الليتوانية

Autorius

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

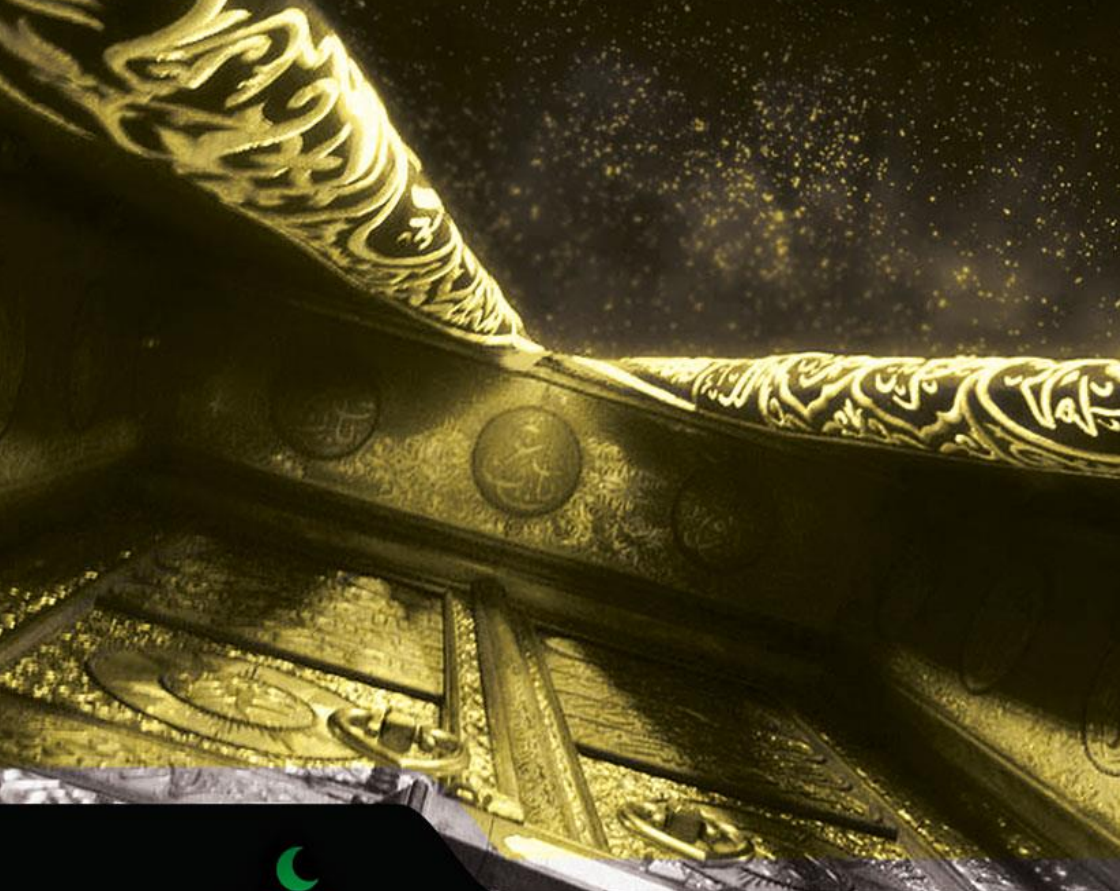
د. عبد الرحمن بن عبد الكريم
الشيحة

Vertė:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات
الإسلامية

& Rasa Vaitiekūnaitė

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Vardan Allaho Ar-Rahman (Gailestingojo) Ar-Raheem (Maloningojo)!

Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui, taika ir palaima mūsų Pranašui Muchammedui, jo šeimai ir visiems bendražygiams.

Įžanga

Šioje knygelėje pakalbėsime apie Korane pateikiamą atsakymą į per amžius žmonijos protus kankinusį klausimą; klausimą, kuris iškilo ne šiandieną, bet egzistavo per visą žmonijos istoriją. Mes pakalbėsime apie pagrindų pagrindą – sukūrimą, prikėlimą ir atsiskaitymą. Vieni jais įtikėjo, o kiti – ne. Šlovingasis Koranas netikinčiuosius atsiskaitymu suskirstė į tris grupes. Vieni jų pasakė, kad tai – tik protėvių pažadai, kuriuos vaikai paveldėjo iš savo tėvų, o šieji – iš savųjų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie tarė: „Nejaugi kada numirsim ir tapsim dulkėm ir kaulais, nejaugi iš tikrųjų būsime prikelti? Tai žada mums ir buvo tai žadėta mūsų tėvams anksčiau. Tai – tik pirmųjų tautų legendos!“ (Koranas, 23:82-83)¹

Kai kurie iš arogancijos ir užsispyrimo, kad įtikėtų, reikalavo tuoj pat prikelti jų mirusius tėvus ir senelius. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Išties, jie būtinai sakys: „Mums tik ši, pirmoji mūsų mirtis, ir mes nebūsime prikelti! Tad atveskite mūsų tėvus, jeigu sakote tiesą.“ (Koranas, 44:34-36)

¹ Čia ir toliau skaičiai prie citatų iš Korano reiškia Korano skyriaus (*sūros*) ir eilutės (*ajos*) numerį. Korano vertimas atliktas, remiantis knyga „Koranas: literatūrinis prasių vertimas“ (vertė R. Jakubauskas, S.Geda, Vilnius: Kronta, 2010) (vert. past.).

Dalis jų gyvenimą laikė besikartojančiu ciklu, keičiančiu vienas kartas kitomis: vienai kartai išnykus, atsirasdavo kita. Ir taip be pabaigos ir be prikėlimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė jie: „Tai juk – tik mūsų žemiškasis gyvenimas; numirštame ir gyvename; žudo mus tiktai laikas.“ Neturi jie apie tai jokio žinojimo, juk jie tiktai taip mano!“ (Koranas, 45:24)

Šioje knygelėje pakalbėsime apie tai, kaip Koranas vertina šį klausimą iš proto ir logikos perspektyvos. Nes tas, kuris neįtikėjo prikėlimu, pirmiausiai, neįtikėjo Kūrėju. O su Kūrėją neigiančiuoju diskutuoti galima tik proto ir logikos pagrindais. Daugeliui tokių žmonių protas, logika ir prigimtis (*fitra*) nurodė tiesos pažinimo ir tikėjimo ją kelią. Gi likusiesiems jų protas, logika ir prigimtis tik pridėjo užsispyrimo, savivaliavimo ir nutolino nuo tiesos. Taip pasielgė Faraono tauta, kai pas ją atėjo Mozė, tebūnie jam taika, su aiškiais įrodymais, kurie giliai sielose juos įtikino, bet pasididžiavimas, arogancija ir žemiškoji nauda juos pastūmėjo įrodymus pavadinti melu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir neigė juos (ženklus), nors jų sielos įsitikino teisingumu, iš netikėjimo ir pasipūtimo. Tad pažvelk, koks galas buvo sėjančiųjų sugedimą!“ (Koranas, 27:14)

Čia, logine seka, paminėsime protingus Šlovingojo Korano įrodymus apie Kūrėjo egzistavimą, būties sukūrimo priežastį, prikėlimo galimybę ir tolimesnį gyvenimą. Labai tikiuosi, kad suteiksiu naudingos informacijos kiekvienam, perskačiusiam šią knygelę.

Meldžiu Kūrėją, kad kiekvienas, į kurio rankas pakliuvo ši knygelė, įdėmiai ją perskaitytų. Ir jei jis patikės ir įsitikins jos turiniu, - visa šlovė Allahui. O jei nepatikės, - lai knygelėje pateikta informacija suteikia skaitytojui naujos informacijos ir

žinių: jis susipažins su tuo, ko nežinojo, ar išsitaitys klaidingą supratimą apie tai, ką iškraipytai manė žinąs.

Nuoširdžiai kreipkis į Kūrėją, kai skaitysi šią knygelę: „O visa ko Kūrėjau! Nukreipk mane ir parodyk man tiesos kelią, paimk mane už rankos, kad atrasčiau tiesą, nes nėr man pagalbininko, išskyrus Tave!“ Iš visų jėgų stenkis pažinti ir atrasti tiesą, net jei esi ateistas. Nes pagal savo nuomonę išpažįsti savo aistros religiją, o ji, kaip ir tu pats, - sukurta. Todėl, net neįtardamas, tapai jos vergu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tuos, kurie kovojo dėl Mūsų – vesime Savo keliais. Iš tiesų Allahas, žinoma, su gerą darančiais!“ (Koranas, 29:69)

Prancūzų chirurgo ir mokslininko-biologo, Nobelio premijos laureato Aleksis Karrel knygoje „Žmogus – nežinomas“ sakoma: „Dievo paieškos – kiekvieno žmogaus asmeninis dalykas. Kažkas savo pastangų vedamas pasireiškia fiziniame sporte, o kažkas, atsisakęs malonumų ir atlikdamas garbinimą, įgyja dvasinį pažinimą. Būtent pastarasis ugdo nusiraminimą ir pasitenkinimą visais geriausiais žmogaus lūkesčiais. Vidinė jėga, dvasinė šviesa, dieviška meilė, neribota ramybė ir religijos įgijimas – visa tai yra tiesos, o taipogi ir išoriškai apčiuopiamo grožio, išraiška. Dievą pažinusysis ir poetas supranta tikrąją tiesą įsivaizduodami didesnę, nei žmogus gali suvokti, grožį. Todėl žmogus iš prigimties bando pasiekti tiesą, kurios neįmanoma pamatyti: įgimtą ir nugalinčią žemiškąjį pasaulį. Šio tikslo siekimo kelyje žmogus patiria pavojingus išbandymus, kurių išvengti negali niekas. Įmanoma, jog siela vėl susivienys su aukštesniąja tiesa, o gali būti, kad ir ne.“

Daugybė žmonių sako, kad jiems nereikia religijos, nes jie turi mokslą. Jie džiaugiasi tuo, ką turi, patvirtindami savo

tyrimus ir manydami, kad jiems daugiau nieko nereikia. Bet panašios prielaidos remiasi jų pačių, viduramžiais iškraipytomis, religijomis. Jos draudė bet kokią mokslą ir išsilavinimą, išskyrus tuos, kurie atitiko bažnyčios mokymus ir kryptis. Istorija liudija tautų ir iškilių mokslininkų genocidą. Nepakeliami žiaurumai pastūmėjo žmones sukilti prieš bažnyčią ir jos kanonus, prieštaraujančius žmogaus prigimčiai ir protui. Būtent bažnyčia atbaidė žmones nuo religijos, ir jų negalima dėl to kaltinti, bei tapo ateizmo paplitimo priežastimi. O islamas užėmė visiškai kitokią poziciją. Jis atvėrė mokslininkams duris ir pažadino juos vystyti mokslą, įvardinęs jį vienu iš geriausių, prie Dievo priartinančių, garbinimo būdų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Argi tas, kas garbina nakties metu, nusilenkęs ir stovėdamas, bijodamas Būsimojo (gyvenimo) ir tikėdamasis savo Viešpaties malonės, lygus netikinčiajam? Sakyk: „Argi lygūs tie, kurie žino, ir tie, kurie nežino?“ Iš tiesų prisimena perspėjimą tik turintys proto!“ (Koranas, 39:9)

Dar daugiau, pirmoji Allaho Pasiuntiniui ﷺ apreikšta *sūra* kvietė skaityti ir siekti žinių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Skaityk! Vardan savo Viešpaties, Kuris sukūrė – sukūrė žmogų iš krešulėlio. Skaityk! Juk tavo Viešpats Dosniausiasis, Kuris išmokė rašymo priemone, išmokė žmogų to, ko jis nežinojo.“ (Koranas, 96:1-5)

Allahas Savo Pranašui ﷺ įlepė žemiškajame gyvenime kaupti tik žinias. Nes pagal jas islame iškeliama žmogaus padėtis. Allahas Aukščiausiasis sako:

² ﷺ *Sallallahu aleihi uas-sallam* – iš arabų kalbos, tebūnie jam taika ir Allaho palaima, sakoma kaskart paminėjus Pranašą Muchammedą ﷺ (vert.past.).

„Aukščiau visų Allahas, Tikrasis Valdovas! Neskubėk skaityti Koraną anksčiau, nei jis bus tau apreikštas visas. Ir kartok: „Viešpatie mano! Padidink mano žinojamą.“ (Koranas, 20:114)

Reikia suprasti, kad ir kokių aukštumų moksle ir progrose pasiektų žmonija, jos žinios vis tiek bus skurdžios, ribotos ir neišbaigtos: žmogus kažką pažino, bet didžioji dalis taip ir liko nepažinta. Tai patvirtino Allahas Aukščiausiasis:

„Jie klausinėja tave apie sielą. Sakyk: „Siela atsirado mano Viešpačiui paliepus. Duota jums žinojimo tik labai mažai.“ (Koranas, 17:85)

Mokslo pažanga, karta iš kartos, patvirtina Tikrojo Viešpaties, visų žinių šaltinio, egzistavimą. Virš kiekvieno žinančiojo rasis dar daugiau žinantis. Tokiu būdu žinios užsibaigia Aukščiausioju Allahu. Tiesą sako Allahas Aukščiausiasis:

„Ir pradėjo jis nuo jų maišų, iki to, kai jis apieškojo savo brolių, o paskui ištraukė taurę iš brolio maišo. Taip Mes išmokėme Juozapą šios gudrybės, nes jis nebūtų galėjęs suimti brolio pagal valdovo įstatymą, jeigu to nenorėtų Allahas. Mes pakeliame lygiais tuos, kuriuos įsigeidžiam: juk aukščiau bet kurio turinčio žinių yra daugiau žinantis!“ (Koranas, 12:76)

Prancūzų gydytojas Karrel rašė: „Kiekvienas mokslas, susijęs su žmogaus esybe, laikė savo pareiga ką nors pranešti, bet to nepakanka mokslo poreikių patenkinimui. Trumpai tariant, mūsų žinios apie save pačius vis dar pirminėje stadijoje.“

Jis taip pat pasakė: „Mes nepajėgūs atskleisti žmogaus paslapčių tokiais pat būdais, kuriais tiriamo medžiagų savybes. Pats didžiausias mūsų bejėgiškumas slypi tame, jog gamtos

mokslai apsiriboja mirusio žmogaus kūno tyrimais, ir mes vis dar nepasidžiaugėme gyvo žmogaus tyrimais.“

Tokiu būdu, materialusis mokslas nesugebėjo kūriniams nurodyti Tiesos kelio bei išspręsti žmonijos problemų. Be to, kai kurie žmonės klaidingai naudojo šiais mokslais, kad paneigtų apreiškimus, nepripažintų pasiuntinių, atsisakytų religijos ir platintų ateizmą.

Nedora, moralės nuosmukis, pražūtingi ginklai, naikinantys pasėlius ir palikuonis, pavojingų visuomenei ligų, išplitimas, lupikavimas, aplinkos užteršimas – iš viso šito Vakarų civilizacija pakilti gali tik sugrįždama į tai, su kuo atėjo Allaho pasiuntiniai, tebūnie jiems taika, ir, ypatingai, Muchammedo ﷺ misija. Tai paskutinė, užbaigiančioji žinia, atšaukusi visus ankstesnius apreiškimus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pasiuntėme tave tik kaip malonę pasauliams.“ (Koranas, 21:107)

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kareem Ash-Sheha

www.islamland.com

info@islamland.com

Paaiškinimas

- Šioje knygelėje minimos temos – labai sutrumpintos; tarsi užuominos, nes mes nenorėtume apsunkinti brangaus skaitytojo. Norintiesiems apie paminėtus dalykus sužinoti smulkiau, šlovė Allahui, informaciją lengva rasti pasitikėjimo vertuose islamiškuose tinklalapiuose, arba daugelyje šalių esančiuose islamiškuose centruose.
- Islamas – tai įstatymas ir metodologija, todėl jis nepajudinamas; musulmonai – tie, kurie gyvenime taiko šiuos nurodymus. Jie tarpusavyje skirtingi: tu matai, kaip vieni meluoja, išduoda, apgaudinėja ir t.t., ir atlieka dar daugybę kitų dalykų, kuriuos draudžia islamo metodologija ir dėl kurių perspėja įstatymas. Panašūs dalykai sutinkami ir kitose religijose bei kryptyse. Iš to suprantame, kad trūkumai slypi ne pačiame įstatyme, bet tame, kaip jį įgyvendina kai kurie musulmonai. Todėl negalima painioti teisės (*šarijos*) su jos praktiniu taikymu. Negalima apie islamą spręsti pagal kai kurių musulmonų veiksmus; jie nutolę nuo teisingo metodologijos taikymo ir *šarijos* principų.

Dieviškieji apreiškimai papildydavo vienas kitą. Visų jų ištaka visuomet buvo viendievytė, o įstatymai galėjo būti skirtingi: Abraomo ritinėliai, Psalmynas, Tora, Evangelija, ir jų užbaigimas – Koranas, kuris yra papildantis ir paskutinis Allaho įstatymas. Tai niekaip nesumenkina ankstesniųjų dieviškųjų Raštų, o tas, kuris menkina bent vieną iš dieviškųjų Įstatymų, išeina iš islamo ir tampa netikinčiu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Dovana – jų Viešpaties atleidimas ir Rojaus sodai, kur apačioj srūva upės, - amžinai jie bus ten – ir graži dovana gera darančių!“ (Koranas, 3:136)

Kiekvienas dieviškasis įstatymas savo laikmečiui buvo tobulas ir pasiūstas pagal tuomečius žmonių poreikius. Pranašas ﷺ pasakė: „**Aš ir iki manęs buvę pranašai – tarsi nuostabus didingas statinys, kurio viename kampe trūksta plytos. Žmonės jį apeina ir stebėdamiesi sušunka: „Jei ir ši plyta būtų savo vietoje!“ Aš esu toji plyta. Aš – paskutinis pasiuntinys.**“³

Dieviškosios religijos panašios į namą, kurio statyboje dalyvauja visi pranašai. Kai pasiunčiamas pranašas – statiniui pridedama viena plyta. Kai iki užbaigimo liko tik viena plyta, Allahas pasiuntė Savo Pranašą Muchammedą ﷺ Tokiu būdu Jo religija ir įstatymas tapo užbaigiančiuoju elementu, dėl kurio statinys įgavo galutinį pavidalą.

Pasauliniu mastu matome aršų karą su islamu, nors su kitomis religijomis ir srovėmis tai nevyksta. Suteik sau galimybę pamąstyti ir patyrinti: dėl ko toks atviras priešiškumas? Atsakymas yra tame, jog islamas kviečia žmoniją garbinti josios Viešpatį. O kitos religijos kviečia žmones garbinti žmones. Iš kitos pusės, islamas – religija, nepriimanti tironijos, engimo ir neteisybės. Allahas Aukščiausiasis *kudsi chadise* ⁴ sako: „**O Mano vergai! Uždraudžiau Sau neteisybę, ir uždraudžiau neteisybę jums. Tad neenkite vienas kito!**“ ⁵ Islamas taip pat neleidžia pasipūtimo ir arogancijos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nenukreipinėk savo skruostų nuo žmonių ir nevaikščiok užrietęs nosį. Iš tiesų Allahas nemyli visokių pasipūtėlių, pagyrūnų! Ir derink savo žingsnius, ir nuleisk

³Al-Bukhari, Muslim, Ahmad, Ibn Hibban, At-Tirmizi

⁴*Kudsi chadisas* – *chadisas*, kurį apreiškė Allahas Aukščiausiasis, bet jo prasmę Pranašas ﷺ perdavė savais žodžiais. (vert.past.)

⁵Muslim

savo balsą: juk pats nemaloniausias iš balsų, - žinoma, asilų balsas.“ (Koranas, 31:18-19)

Jis nepriima neteisėto žmonių turto savinimosi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir neteisėtai neiekvokite savo turto tarpusavy ir nepapirkinėkite juo teisėjų, kad nusikalstamai surytumėt dalį žmonių turto, tuo metu, kai jūs žinote.“ (Koranas, 2:188)

Islamas nepakenčia žmonių teisių paminimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nemažinkite žmonėms to, kas jiems priklauso, ir neikite per žemę, skleisdami nešlovę.“ (Koranas, 26:183)

Jis neleidžia stipriam žeminti silpno. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Todėl našlaičio tu neenk! Ir prašančio neišvaryk!“ (Koranas, 93:9-10)

Islamas neleidžia turtuoliui savintis vargšo turtą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tegu nemano tie, kurie šykšti malonių, jiems Allaho dovanotų, kad tai – jiems geriau. Ne, tai blogiau jiems! Bus aprišti jų kaklai vėriniu to, ko jie pašykstėjo Prikėlimo dieną; Allahui priklauso dangaus ir žemės paveldas; ir Allahas žino tai, ką jūs darote!“ (Koranas, 3:180)

Jis neleidžia išnaudoti žmonių, kuriems reikia pagalbos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir išlaidaukite Allaho kelyje, bet nepulkit strimgalviais į pražūtį ir darykit gera, - iš tikro, Allahas myli gerą darančiuosius!“ (Koranas, 2:195)

Islamas neleidžia nedoros ir jos platinimo, tiek privačioje aplinkoje, tiek ir visuomenėje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pas madaniečius pasiuntėme jų brolių Šuaibą. Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą – neturite jokios dievybės, išskyrus Jį! Atėjo jums jūsų Viešpaties aiškus ženklas. Pildykite pilnai svarsčius ir teisingai matuokite. Nesisavinkite žmonių nuosavybės kenkdami jiems ir negadinkite žemės po to, kai ji sutvarkyta. Tai – geriausia jums, jeigu jūs tikintys.“ (Koranas, 7:85)

Ir čia norėčiau užduoti klausimą kiekvienam protaujančiam žmogui: „Ar nusipelno religija, turinti tokius principus, kad su ja kovotų?“

Tai ir yra islamas – nauda visai žmonijai, kaip išaiškino Allaho Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم, **Patys mylimiausi Allahui – patys naudingiausi iš jų, o pats mylimiausias veiksmas Visagaliui Didingajam Allahui – džiaugsmas, kurį tu suteiki musulmonui, padėdamas jam bėdoje, arba sumokėdamas jo skolą, arba numalšindamas jo alkį.**⁶ Taipogi ir meilė visiems žmonėms. Pranašas صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: „**Nė vienas iš jūsų nepatikėjo tol, kol savo broliui nelinki to paties, ko trokšta sau.**“⁷

Taika tiems, kurie taikūs islamui, ir karas tiems, kurie kovoja prieš jį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų iš jūsų būstų, - juk Allahas myli teisinguosius! Draudžia Allahas draugauti tik su tais, kurie kovojo su jumis dėl religijos ir išvarė jus iš jūsų būstų, ir padėjo jus ištremti. O kas ims juos globėjais, tie – nedorėliai.“ (Koranas, 60:8-9)

⁶Ibn Asakir. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*Sachych al-Džami*“ 3289; „*As-Sachycha*“ 426.

⁷Al-Bukhari, Muslim

Perėjimas iš vienos religijos į kitą, pasaulinėje praktikoje, – kasdienis reikalas. Taip, yra tokių žydų - o jie vieni iš aršiausių savo religijos pasekėjų – kurie paliko savo religiją ir perėjo į kitą. Daugybė krikščionių prarado įsitikinimą savo religijos tikrumu, ir pradėjo visur ieškoti to, kas patenkintų jų dvasinį alkį ir suteiktų jiems moralinį nusiramimą. Hinduistai, budistai ir sikchai, kurių religijos remiasi išsigalvojimais ir legendomis, ėmė priiminėti krikščionybę, kurią palieka jos pačios išpažinėjai, dėl tikėjimo ja stokos. Islamo reikalai visiškai kitokie: jį priėmusieji labai retai palieka jo prieglobstį. Dar daugiau, pasauliniai duomenys rodo, kad islamas – greičiausiai auganti religija žemėje. Religija, su kuria kovoja materialiais ir žmogiškaisiais resursais, kad atstumtų nuo jos žmones ir pristabdytų jos plitimą. Bet nepaisant tokių didelių pastangų, visi bandymai nuėjo niekais. Tokie žmonės panašūs į tuos, kurie mėto degtukus į ugnį, o ji tik stiprėja. Priežastis slypi tame, jog islamas – Allaho religija, ir Jis pažadėjo ją išsaugoti ir jai padėti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie nori užgesinti Allaho šviesą savo lūpomis, bet Allahas neleis jiems to padaryti ir iki galo paskleis Savąją šviesą, nors ir neapkęstų to netikintieji.“ (Koranas, 9:32)

Tuos, kurie dėl abejonių savo religijos tikrumu pereina į kitus tikėjimus, kviečiu pažinti geresnį pasirinkimą ir pačią tobuliausią religiją – islamą; religiją tiesos, kuri neprieštarauja protui ir nekonfliktuoja su žmogaus prigimtimi (*fitra*).

Kas yra Allahas?

Prieš sužinodami, kas yra Allahas, pasaulių Viešpats, norėtume panagrinėti žmogaus proto ir jo ribotumo, koku jį sukūrė Allahas, klausimą. Jis apdovanojo žmogų protu ir tuo išskyrė jį iš visos kūrinijos. Mąstydamas apie jį supantį pasaulį ir naudodamasis protu pagal paskirtį, žmogus ateina pas Allahą. Tai suteikia jam naudos tiek žemiškajame, tiek ir Būsimajame gyvenime. Taip, pavyzdžiui, mes negalime pamatyti, užuosti, paliesti ar išgirsti sielos, kuri yra varomuoju kūno varikliu, ir be kurios jis taptų tiesiog lavonu. Mūsų protas nepajėgus suprasti ir suvokti jos esybės. Bet, nepaisant to, mes tikime sielos egzistavimu. Ji yra vienas iš Allaho kūrinijų. Ir ką tai sako apie Tą, Kuris ją sukūrė? Todėl kai Allaho Pasiuntinio ﷺ paklausė apie sielą, iš Allaho Aukščiausiojo atėjo atsakymas:

„Jie klausinėja tave apie sielą. Sakyk: „Siela atsirado mano Viešpačiui paliepus. Duota jums žinojimo tik labai mažai.“ (Koranas, 17:85)

Sajid Kutb, lai Viešpats būna juo patenkintas, pasakė: „Korano kelias – ir jis pats teisingiausias – atsakinėti į svarbius klausimus, kurių žmogus nepajėgus atsakyti. Proto jėga, kuria Allahas apdovanojo žmones, nesuvirpa paminėjus ką nors nenaudingo ir beprasmio, o taip pat kai nėra galimybių pažinti. Ir mes tai suvokiame. Bet tai visai nerodo žmogaus proto trūkumo, tik ragina dirbti suvokimo ribose, juk beprasmiška klajoti dykynėje. Tame taip pat ir perspėjimas dėl proto galios naudojimo dalykams, kurių jis nepajėgus suprasti.“

Jei taip sakoma apie kai kuriuos Allaho kūrinijus, tai ką galima pasakyti apie Patį Kūrėją ir bandymus perprasti Jo Esybę?! Tai neįmanoma. Žmogaus protas bejėgiškai išsijungia ties Allaho Esybės pažinimo riba. Bet kokios tam dedamos pastangos, logiškai mąstant, yra beprasmis jėgų švaistymas,

kuris neduos jokių rezultatų. Nes protas sukurtas su tam tikromis ribomis, kurių jis negali peržengti. Mąstymas apie Allaho Esybę yra bandymas peržengti šias ribas ir užkrovimas jam to, ko jis nepajėgus padaryti. Allahas Aukščiausiasis ryžtingai sako:

„Žino Jis tai, kas buvo iki jų ir kas bus po jų, o jie nesugebės Jo aprėpti savo išmanymu.“ (Koranas, 20:110)

Jis, Aukščiausiasis, sako:

„Dangaus ir žemės Kūrėjas; Jis sukūrė jums sutuoktinius iš jūsų pačių, o ir gyvūnus – poromis. Tokiu būdu Jis sėja jus ten; nėra nieko panašaus į Jį. Jis – Girdintis, Regintis!“ (Koranas, 42:11)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Tark: „Keliaukite žeme ir pamatysite, koks buvo galas tų, kurie laikė melu teisybę!“ (Koranas, 6:11)

Tas, kuris vargina savo protą panašiais klausimais, panašus į tą, kuris į mašiną krauna penkių tonų krovinį, nors ji tegali pavežti vieną toną. Krovinys, be abejonės, neleis mašinai pajudėti iš vietos ir ją sulaužys. Tas pats nutiks ir žmogaus protui, užimtam mintimis apie Allaho Esybę arba slėpinį, apie kuriuos sužinome tik iš Allaho pasiuntinių, tebūnie jiems visiems taika.

Kartą Jemeno gyventojai Allaho Pasiuntinio ^{صلی اللہ علیہ وسلم} paklausė: „Mes atėjome pas tave, kad apie tai paklaustume.“ Pranašas ^{صلی اللہ علیہ وسلم} atsakė: **„Buvo Allahas ir daugiau nieko nebuvo, išskyrus Jį.“**⁸

⁸Al-Bukhari, dalis *chadiso*.

Kur Allahas?

Iš tiesų, Allahas Aukščiausiasis yra aukštybėse virš septynių padangių, virš Savojo Sosto. Bet kai kurie ateistai gali paklausti: „Kur Allahas?“ - turėdami galvoje kokią nors konkrečią apribotą vietą šios visatos centre. Tada jiems pasakysime: „Iš tiesų, Allahas – Šventas Jis ir Didis – Kūrėjas kiekvienos vietos ir laiko, kurie yra Jo kūriniai, todėl Jo neriboja nei vieta, nei laikas. Jis buvo kai nebuvo iki Jo nieko, ir nieko nebus po Jo, ir nėra nieko aukščiau Jo, nes Jis įsitvirtino Savo Soste, ir nėra žmogui už Jį nieko artimesnio.“ Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Pirmas ir Paskutinis, Akivaizdus ir Artimiausias, ir Jis žino apie visus dalykus.“ (Koranas, 57:3)

Šioje nedidelėje knygelėje mes negalime pilnai papasakoti apie Allahą savybes, bet norime paminėti kelias šios būties Kūrėjo savybes:

- Jis Vienas, be bendrininkų ir nėra Jam lygių, nei Dieviškume, nei Valdyme, nei savybėse. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jis – Allahas – Vienas, Allahas, Amžinas; negimė ir nebuvo gimdytas, ir nėra Jam lygių nė vieno!“ (Koranas, 112:1-4)

- Jis - Amžinai Gyvas, nemiršta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Gyvas, nėra dievybės, išskyrus Jį; tad šaukitės Jo, švarindami priešais Jį tikėjimą! Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!“ (Koranas, 40:65)

Visi kūriniai, anksčiau ar vėliau, numirs ir išnyks. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Bet kuris, joje (žemėje) esantis, išnyks (mirtingas), ir liks tik Veidas tavojo Viešpaties, kuriam priklauso šlovė ir garbė.“ (Koranas, 55:26-27)

- Jis egzistuoja Pats savaime: Aukščiausiam nereikia Jo kūrinį, ar kieno nors pagalbos. Niekas negali be Jo egzistuoti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis Valdantis savuosius vergus; Jis – Išmintingas, Žinantis.“ (Koranas, 6:18)

- Jis - Girdintis, Matantis, niekas negali nuo Jo pasislėpti:

„Jam priklauso tai, kas gyvena dieną ir naktį; Jis – Girdintis, Žinantis!“ (Koranas, 6:18)

- Jis – Visagalis, Jam nėra nieko neįmanomo, tiek žemėje, tiek danguje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kiekvienas turi kryptį, kur jis suka veidą. Tad stenkitės aplenkti vienas kitą gerais darbais! Kad ir kur bebūtumėt, Allahas atves jus visus, - išties, Allahas turi galią kiekvienam daiktui!“ (Koranas, 2:148)

- Jis – Visažinis. Ir prieš Jo žinojimą nebuvo nežinojimo ar užmiršimo. Jis žino apie pačius slapčiausius dalykus. Jis žino kas buvo, yra ir bus; ir net tai, ko nebuvo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kaip besielgtumėte ir kad ir ką iš Korano skaitytumėte, ir kad ir kokio darbo griebtumėtės, Mes būsimė liudininkai prie jūsų, kai jūs į tai grimsite. Nepasislėps nuo tavo Viešpaties niekas net per dulkelės svorį žemėje nei danguje, ir nei tas, kas mažiau už tai, ir nei tas, kas daugiau. Visa tai – aiškiame Rašte.“ (Koranas, 10:61)

- Jis – visa ko Kūrėjas, sukūręs viską iš nieko. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Allahas, Kūrėjas, Sutvėrėjas, Suteikiantis formą. Jam priklauso patys gražiausi vardai. Šlovina Jį tai, kas padangėse ir žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 59:24)

- Jis - dalies Skyrėjas, kiekvienam kūriniui suteikiantis visa, ko reikia jo gyvenimui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir nėra nė vieno gyvūno žemėj, kurio prasimaitinimas nebūtų iš Allaho. Ir žino Jis jo stovyklą ir jo buvimo vietą. Viskas – šviesioje Knygoje.“ (Koranas, 11:6)

- Jis suteikia gyvybę, numarina ir prikelia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: Allahas dovanoja jums gyvenimą, paskui numarina, paskui surinks jus Prikėlimo dieną, dėl kurios nėra abejonių.“ Deja, didžiuma žmonių nenutuokia.“ (Koranas, 45:26)

Štai koks Allahas

☐ Allahas - Gailestingasis ir myli gailestinguosius Savo vergus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Gailestingasis pasigailės gailestingųjų. Būkite gailestingi esantiems žemėje, ir jūsų pasigailės Tasai, Kuris yra danguje!**“⁹

☐ Allahas - Atleidžiantysis ir myli atleidžius Savo vergus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Būk atlaidus, žadink gėriui ir šalinkis tamsuolių!“ (Koranas, 7:199)

☐ Allahas - Dosnysis ir myli dosnius Savo vergus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų Allahas – Dosnus ir myli dosnumą ir gerą būdą, ir Jam nepatinka prastas būdas (charakteris).**“¹⁰

☐ Allahas - Švelnysis ir myli švelnius Savo vergus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų Allahas – Švelnus ir myli švelnumą. Jis apdovanoja už švelnumą taip, kaip neapdovanoja už šiurkštumą, ir kaip neapdovanoja už nieką kitą.**“¹¹

☐ Allahas – Nuslepiantis ir myli nuslepiančiuosius Savo vergus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Tas, kuris žemiškajame gyvenime pridengs Allaho vergo nuodėmes, Allahas pridengs jį Teismo dieną.**“¹²

☐ Allahas – Gražus ir myli Savo vergų tyrumą ir švarą. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų, Allahas – Gražus ir myli**

⁹At-Tirmizi, Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą “*Sachych at-Tirmizi*”

¹⁰Al-Baihaki, Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą “*Sachych al-Džami*” 1744, “*As-Sachycha*” 1378

¹¹Muslim, Ibn Hibban

¹²Muslim, Ahmad

grožį.“¹³

☐ Allahas – Susigėstantis ir myli susigėstančius Savo vergus. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų Visagalis ir Didis Allahas – Santūrus, Susigėstantis, Pridengiantis. Jis myli, kai gėdijamasi ir prisidengiam. Ir kai kas nors maudosi, - lai prisidengia.“¹⁴**

☐

Allaho egzistavimo įrodymai

Vienas ateistas šeicho Ahmad Didat, tebūnie Allahas jam gailestingas, paklausė: „Ką pajaustum, jei po mirties sužinotum, kad pomirtinis gyvenimas – apgaulė?“ Jis atsakė: „Man būtų ne prasčiau nei tau, kai tu po mirties sužinotum ir įsitikintum, kad pomirtinis gyvenimas – tiesa!“

Tai taiklus atsakymas kiekvienam sveikai mąstančiam žmogui, norinčiam apsisaugoti nuo to, kas jo laukia ateityje. Išmintingas tas, kuris ruošiasi tam, kas jo laukia po mirties. Ir galbūt pačiu svarbiausiu Allaho egzistavimo įrodymu yra pamatinis jausmas, kurio niekas negali paneigti. Visos šios nuostabios ir sutvarkytos visatos, su jos žemėmis ir padangėmis, Kūrėjas sutvėrė jas ir tai, kas jose – žmonės, žvėris, vabzdžius, akmenis, medžius, žvaigždes, saulę, mėnulį, ežerus, upes ir daugybę kitų dalykų. Visa tai egzistuoja pagal tikslią sistemą. Jei bent kas nors joje sutriktų – gyvybė išnyktų. Kas gi visa tai sukūrė? Kas gi visais rūpinasi ir valdo šią nuostabią, suderintą sistemą? Egzistuoja trys galimi atsakymo variantai, ir ketvirtojo būti negali:

¹³Muslim

¹⁴Ahmad, Abu Daud, An-Nasai. *Chadiso* tekstas prilauso pastarajam. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą “al-Irua” 2335.

1) Visa, kas egzistuoja, su visa nuostabiai tobula tvarka susiformavo atsitiktinai savaime. Ir tai yra neįmanoma ir nuo pat pradžių klaidinga. Nes kiekviena pasekmė turi priežastį; kiekvienas kūrinys turi kūrėją; o kiekviena priežastis turi pirminę priežastį.

2) Visą šią būtį kažkas sukūrė. Ir tas „kažkas“ yra būties dalimi, o tai nelogiška ir protui nepriimtina, nes daiktas negali pats savęs sukurti.

3) Būties kūrėjas yra už jos ribų. Šią tikrovę priima protas ir patvirtina realybė. Kūrėjas – Allahas, Pasaulių Viešpats. Vienadiiviai tiki, kad visai būčiai yra Dievybė. Likusieji žmonės – ateistai – skendi abejonėse. Visagalis Allahas sako tiesą:

„Nejaugi jie buvo sukurti iš nieko? Ar jie patys – kūrėjai? Ar jie sukūrė padanges ir žemę? O ne! Jiems trūksta įsitikinimo.“ (Koranas, 52:35-36)

Viena iš daugelio žmonių paklydimo ir ateizmo priežasčių yra ta, kad jie leido protui teisti ten, kur to daryti nevertėjo. Nes protas gali priimti sprendimus tik tais atvejais, kurie susiję su tokiais pat kūriniais, kaip ir jis pats. O dėl Kūrėjo, nenuostabu, kad protas yra bejėgis Jį suvokti. Todėl islamas nurodė atsakymą, išvaduojantį šio klausimo. Pranašas

ﷺ pasakė: „Šėtonas ateina pas kurį nors iš jūsų ir sako: „Kas šitai sukūrė? Kas sukūrė aną?“ Paskui jis sako: „O kas sukūrė tavo Viešpatį?“ Atsidūrusysis tokioje būklėje lai ieško prieglobsčio pas Allahą ir liaunasi [apie tai galvojęs].“¹⁵

¹⁵Al-Bukhari, Muslim

Allaho Vienybės įrodymai

Šlovingasis Koranas išaiškino bendrininko ar ko nors panašaus į Allahą egzistavimo neįmanomybę. Nes bendrininko egzistavimas yra trūkumas, paneigiantis Allaho tobulumą. Todėl daugybė Korano *ajų* pasakoja apie tai, kad Allahas neturi jokių trūkumų ir Jam nereikia pagalbininkų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Allahas, nėra dievybės, išskyrus Jį. Jis Valdovas, Šventas, Taikus, Ištikimas, Saugantis, Galingas, Visagalis, Išdidus; Šlovė Allahui, aukščiau Jis to, ką Jam priskiria į bendrininkus.“ (Koranas, 59:23)

Korane pateikiamos protingos ir logiškos išvados, kurias priima protas, kad jomis būtų paneigtas kokio nors bendrininko šalimais Allaho egzistavimas. Iš tokių įrodymų yra:

- Kitų dievybių šalimais Allaho egzistavimas reikštų, kad kiekviena jų, kaip ir priklausytų dievybei, turi neribotą galią. Ir kiekviena dievybė, egzistuojanti šalimais Allaho, pasiduoda norams, kurie skiriasi nuo kitos dievybės valios. Tai veda į konfliktą, ginčą ir kovą, kurių pasekmė būtų visatos žūtis. Todėl Allahas neturi bendrininkų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu būtų jose (padangėse ir žemėje) kitų dievų, išskyrus Allahą, tai jos (padangės ir žemė) pražūtų. Šlovė Allahui, Sosto Valdovui, aukščiau Jis viso to, ką jie Jam priskiria!“ (Koranas, 21:22)

- Kitų dievybių šalimais Allaho egzistavimas reikštų, kad kiekviena iš jų turi galios ir galimybę nugalėti kitą dievybę, įgyti valdžią ir užvaldyti šią būtį. Ir tai veda į konfliktą, ginčą ir kovą, o to pasekmė būtų visatos žūtis. Todėl Allahas neturi bendrininkų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jeigu būtų su Juo dievai, kaip kad jie sako, tada jie įsigeistų pasiekti Valdovo Sostą. Šlovė Jam ir daug aukščiau Jis už tą, ką (apie Jį) kalba!“ (Koranas, 17:42-43)

- Kitų dievybių šalimais Allaho egzistavimas reikštų, kad įtaka šiai būčiai yra tarpusavyje pasidalinta, kad kiekviena dievybė valdytų tai, ką pati sukūrė. Panašiuose tvirtinimuose slypi didžiulė žala, kurią aiškiai išvelgia sveikai mąstantis žmogus. Aukščiau Allahas tokių pasakymų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas neėmė Sau nieko į sūnus, ir nebuvo su Juo jokios dievybės. Priešingu atveju bet kuris dievas pasiimtų su savim, ką sukūręs, ir vieni iš jų išsiauštintų prieš kitus. Šlovė Allahui, Jis yra aukščiau to, ką Jam priskiria!“ (Koranas, 23:91)

Ir todėl Jis – Vienas, Vienintelis, be bendrininkų ir Jam jų nereikia. Jis neturi sutuoktinės, sūnaus ir pagalbininko. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sakyk: „Šlovė Allahui, Kuris neėmė Sau sūnaus ir Kuris su niekuo nesidalina valdžia, ir nereikalingas Jam gynėjas nuo pažeminimo!“ Ir aukštink Jį aukštindamas!“ (Koranas, 17:111)

Jis taip pat pasakė:

„Jis – dangaus ir žemės Pirmakūrėjas! Kaip Jis galėjo turėti kūdikį, jeigu Jis neturėjo draugės? Jis sukūrė kiekvieną daiktą ir apie kiekvieną daiktą išmano!“ (Koranas, 6:101)

Ar Allahui reikia Jo kūrinų?

Akivaizdu, kad tas, kuriam kas nors priklauso, su savo nuosavybe tvarkosi kaip panorėjęs. Allaho apibūdinimas – pats didingiausias, Allahas – Šventas Jis ir Didis – sutvėrė visą būtį ir visa, kas joje. Jis visa ko Valdytojas ir Skirstytojas. Žmogus – vienas iš Jo kūrinų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Viešpats jūsų – Allahas, kuris sukūrė padanges ir žemę per šešetą dienų, o po to įsitvirtino Soste. Jis uždengia naktimi dieną, kuri nepaliaujamai po jos seka... Ir saulė, ir mėnuo, ir žvaigždės paklusnios Jo valiai. O taip! Jam priklauso ir sukūrimas, ir valdžia. Palaimintas Allahas, pasaulių Viešpats!“ (Koranas, 7:54)

Jis skirsto išlaikymą, valdo visus reikalus: lietu, sausrą, žemės drebėjimą, vulkanus, skurdą ir prabangą, gyvenimą ir mirtį, sveikatą ir ligas, laimę ir nelaimes, ir išgijimą nuo viso šito, – viskas vyksta Allaho valia. Jis lemia absoliučiai viską. Niekas negali išvengti Jo valdžios, Jam prieštarauti ar Jam nepaklusti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Viešpats tavo daro, ką įsigeidžia, ir pasirenka, bet jiems nėra pasirinkimo! Šlovė Allahui, ir aukščiau Jis už tuos, kuriuos priduria Jam į bendrininkus.“ (Koranas, 28:68)

Jo išmintis gali būti matoma ir akivaizdi, o gali būti ir nematoma, slapta. Iš pirmo žvilgsnio, lemtis gali pasirodyti blogiu, bet iš tikrųjų joje mums slypi didžiulis gėris. Mes to nežinome. Ir atvirkščiai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Galbūt jūs nekenčiate ko nors, o jis jums - gėris, ir galbūt jūs mylite ką nors, o jis jums – blogis, - iš tiesų Allahas žino, o jūs nežinote!“ (Koranas. 2:216)

Tas, kuris sukūrė viską, geba sukurti bet kurį daiktą be pavyzdžio ir panašumų, apie kurį anksčiau niekas nežinojo. Todėl Jam nereikia Jo kūrinų, priešingai, - tai jiems reikia Jo visuose jų reikaluose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho, o Allahas Turtingas, Šlovingas. Jeigu Jis panorės, tai išves jus ir atves naują kūriniją. Tai Allahui nesunku.“ (Koranas, 35:15-17)

Jų kūnams reikia to, kas palaikytų juose gyvybę – maisto, gėrimo, o sielos jaučia poreikį Kūrėjui, Kurį jos garbintų ir kreiptųsi į Jį dėl savo poreikių, Juo pasikliaudamos ir, artėdamos prie Jo, patirtų nusiramimą ir saugumą. Kaip vaikas jaučiasi saugus savo tėvo glėbyje, taip ir žmonijai reikia Kūrėjo, prieš Kurį ji nurimtų ir į Kurį galėtų kreiptis su savo prašymais. Per nuolankumą, pasikliovimą ir šio Kūrėjo garbinimą, siela randa sau peną, nusiramimą ir laimę, kurią galima surasti pasiuntinių, atėjusių su apreiškimais nuo Kūrėjo, kelyje; Jis sutvėrė tavo sielą ir suteikė jai peno įstatymuose, su kuriais pasirodė pasiuntiniai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi nežino to Tas, Kuris sukūrė, o Jis – Maloningas, Žinantis?“ (Koranas, 67:14)

Būtent todėl žmonijos egzistavimas ir jos visokeriopa sėkmė priklauso nuo Aukščiausiojo Noro ir Valios. Jis nesukūrė jos Savęs sutvirtinimui, ir nesukūrė jos pramogai ar veltui. Jis taip pat nesukūrė žmonijos, kad ji duotų Jam naudą ar žalos, nes Jam nereikia Jo kūrinų. Kaip apie tai pranešė Allahas Aukščiausiasis *kudsi chadise*: **„O Mano vergai! Jūs niekada nesugebėsite Man pakenkti ar duoti Man naudą! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutinieji, žmonės ir džinai, būtų tokie dievobaimingi, kaip širdis paties dievobaimingiausiojo iš jūsų, tai niekuo nepapildytų Mano nuosavybės! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutinieji, žmonės ir džinai, būtų tokie nedori, kaip širdis**

paties nedoriausiojo iš jūsų, tai niekuo nesumažintų Mano nuosavybės! O Mano vergai! Jei pirmieji iš jūsų ir paskutiniai, žmonės ir džinai, susirinktų į vieną vietą ir Manęs (ko nors) paprašytų, ir Aš kiekvienam duočiau tai, ko jis prašė – tai sumažintų mano nuosavybę tiek, kiek (vandens) sumažina į jūrą įmesta adata! O Mano vergai! Iš tiesų Aš suskaičiuosiu tik jūsų darbus, o paskui už juos pilnai atsiskaitysiu. Tad tas, kuris įgijo gėrį, tešlovina Allahą, o tas, kuris įgijo kažką kitą nei tai, tekaltina tik pats save!“¹⁶

Todėl vergų darbai sugrįžta jiems patiems, kokie jie bebūtų – naudingi ar bjaurūs. Jie atsiskaitys už savo veiksmus: jei jie buvo geri – jų laukia gėris, o jei jie buvo blogi – atpildu už juos bus blogis. Viena iš Allaho gailestingumo ir teisingumo apraiškos formų yra atsiskaitymas – apdovanojimas ar bausmė, kad neprilygtų blogą darantysis teisuoliui. Allahas Aukščiausiasis sako:

“Jeigu jūs kuriate gėrį, tai tik savo naudai. O jeigu kuriate blogį, tai tik prieš save.“ O kada išsipildė pažadas apie antrąjį, ... Mes leidome jūsų priešams, kad jie nuliūdintų jūsų veidus ir įžengtų į Jeruzalės mečetę, kaip kad įžengė pirmąjį kartą, ir kad sunaikintų viską, kas jiems pakliuvo į rankas.“ (Koranas, 17:7)

¹⁶Muslim

Žmonijos sukūrimo priežastys

Protingas žmogus negali nesutikti, jog viskas aplinkui sukurta išmintingai. Taipogi sveikai mąstanti asmenybė stengiasi savo gyvenime nedaryti beprasmių, betikslių, nenorimų dalykų. Ką gi galima pasakyti apie Allahą Aukščiausiąjį, Kuris yra Išmintingiausias iš teisėjų? Allahas Aukščiausiasis sako:

“Ir Mes apreiškėme tau Raštą, kuriame tiesa, patvirtinantį teisingumą to, kas siūsta iki jo iš Raštų, ir tam, kad būtų vertas pasitikėjimo liudytojas prieš juos. Teisk tarp jų pagal tai, ką atsiuntęs Allahas, ir nepasiduok jų norams, vedantiems nuo tiesos, kuri atėjo tau. Kiekvienam jūsų Mes nustatėme įstatymą ir kelią. O jeigu įsigeistų Allahas, tai paverstų jus vieninga tauta, bet padalino jus, kad išbandytų jus tuo, ką Jis jums dovanojo. Tai stenkitės aplenkti vieni kitus darydami gera!” (Koranas, 5:48)

Visa, ką Allahas sukūrė šioje būtyje, sukurta su išmintimi ir nauda, apie kurią mes žinome arba ne. Allahas Aukščiausiasis sako:

“Ir nesukūrėme Mes dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, veltui. Taip mano tik tie, kurie netiki. Vargas tiems, kurie netiki, nuo Ugnies!” (Koranas, 38:27)

Logiška, jog neturėtų kilti klausimų: „O kam Allahas sukūrė žmones?“ Bet teisingiau pasakyti: „Kokia išmintis slypi žmonių sukūrimo?“

Iš tiesų, žmonių sukūrimo išmintį žino tik Allahas Aukščiausiasis. Mums žinoma tik toji išmintis, kurią Jis mums atskleidė. Pavyzdžiui, padangių ir žemės sukūrimo, o taipogi ir visko kas tarp jų – sutvėrimų, apie kuriuos, išskyrus Allahą,

niekas nežino, išmintis – išbandymas žmonėms, kaip apie tai sako Allahas Aukščiausiasis:

„Jis yra Tas, Kuris sukūrė dangų ir žemę per šešetą dienų, ir buvo Sostas virš vandens, kad išbandytų jus, kieno iš jūsų bus geresni darbai. Ir jeigu tu tarsi: „Iš tikrųjų jūs būsite prikelti po mirties“, - žinoma, tie, kurie netiki, tars: „Tai – tik aiškūs kerai!“ (Koranas, 11:7)

Allahas sukūrė gyvenimą ir mirtį tik vardan šios išminties. Taip, gyvenimo trukmė yra nulemta ir iš anksto nustatyta, o per šį laiką atlikti veiksmai – apriboti ir užrašyti. Laikotarpis tarp gyvenimo ir mirties yra išbandymas ir egzaminas, kad juo būtų atskirtas gerą dariusysis nuo nuodėmiautojo, tikintysis nuo netikinčiojo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„ Kuris sukūrė mirtį ir gyvenimą, kad išbandytų jus, kieno iš jūsų bus darbai geresni, - Jis Galingas, Atlaidus!“ (Koranas, 67:2)

Išbandymas – tai Allaho Aukščiausiojo lemtis mūsų protėviui Adomui, tebūnie jam taika. Jis gyveno Rojuje, kai jam ir jo žmonai buvo įsakyta nevalgyti uždraustojo medžio vaisių. Vėliau šėtonas pradėjo šnabždėti ir palenkė Adomą nepaklusti savo Viešpačiui. Po to Adomas, tebūnie jam taika, pripažino savo nuodėmę, atgailavo Allahui ir Aukščiausiasis priėmė jo atgailą, nuleidęs jį žemėn, kad ji taptų Adomui, tebūnie jam taika, ir jo palikuonims egzaminu ir išbandymo vieta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Mes pasakėme: „O Adomai! Įsikurkite tu pats ir tavo žmona Rojuje ir maitinkitės ten į sveikatą, kur panorėsit, bet nesiartinkit prie šio medžio, kad nepasirodytumėte neteisingaisiais.“ Ir privertė juos šėtonas suklupti ties juo ir išvedė juos iš tenai, kur jie buvo. Ir Mes tarėm: „Kriskite (būdami) priešai vienas kitam! Jums

buvimo ir naudos vieta žemėje iki (tam tikro) laiko.“ Ir Adomas priėmė savo Viešpaties žodžius, ir Jis priėmė jo atgailą. Juk Jis – Priimantis atgailą, Gailestingasis! „Mes tarėme: „Nusileiskite iš ten sykiu! O jeigu ateis iš Manęs koks vedimas, tai tiems, kurie laikysis vedimo, nebus baimės jiems, ir nebus jie nusiminę. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu mūsų apreiškimus, jie – ugniabuviai, jie joje amžinai būva.“ (Koranas, 2:35-39)

Savo išmintimi Allahas padarė žmones jų tėvo Adomo, tebūnie jam taika, vietininkais. Jie gyvena – karta po kartos – ir tvėrė išbandymus, kuriuos Jis jiems skyrė. Allahas Aukščiausiasis sako:

“Jis – Tasai, Kuris padarė jus vietininkais žemėje ir išaukštino kai kuriuos iš jūsų pakopomis viršum kitų tam, kad išbandytų jus tuo, ką jums suteikė. Iš tiesų Viešpats tavo greitas bausti, ir iš tiesų Jis – Atleidžiantis, Meiliarišdis!“ (Koranas, 6:165)

Būtent dėl to žmonių skirtumai tapo vienu iš Allaho dėsnių šioje būtyje. Allahas Aukščiausiasis sako:

“O jeigu būtų norėjęs tavo Viešpats, tai būtų pavertęs žmones vieninga tikinčia tauta. Bet jie nesiliauna ginčytis, išskyrus tuos, kuriems suteikė malonę tavo Viešpats. Tam Jis juos sukūrė. Ir išsipildė tavo Viešpaties ištarmė: „Pripildysiu Aš Pragarą džinais ir žmonėmis kartu.“ (Koranas, 11:118-119)

Kad tarp jų rastųsi tikintis ir netikintis, geradarys ir nuodėmiautojas: gėrio ir blogio kova tęsis iki Teismo Dienos. Išbandymai padeda išgryninti tiesą nuo melo. Taip Allahas išreiškia Savo teisingumą žmonėms, apdovanodamas tuos, kurie Jam pakluso, ir nubausdamas tuos, kurie Jo nepaklausė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie gi, kurie patikėjo ir kūrė gėrį, - Jis su kaupiu atiduos jų dovanas ir padidins jiems iš Savo dosnumo. O tuos, kurie pūtėsi ir didžiavosi, Jis nubausskaudžia kančia. Ir nesuras jie sau, išskyrus Allahą, nei globėjo, nei pagalbininko.” (Koranas, 4:173)

Tokiu būdu, išbandymas paklusimu yra viena iš žmonių sukūrimo priežasčių, kad atsiskirtų teisuolis nuo melagio, tikintis nuo netikinčio, nors Allahui tai buvo per amžius žinoma dar iki tam įvykstant. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas ne toks, kad paliktų tikinčiuosius tokios būklės, kaip jūs dabar esat, iki tol, kol Jis atskirs niekšą nuo geradarių. Ir ne toks Allahas, kad supažindintų jus su tuo, kas paslėpta, bet Allahas pasirenka iš Savo pasiuntinių, ką nori. Tad tikėkite Allahą ir Jo pasiuntinius, o jeigu patikėsite ir būsite dievobaimingi, tai jums – didelis atlygis!“ (Koranas, 3:179)

Vienu iš didžiausių išbandymų, dėl kurių Allahas sukūrė žmones, yra viendievytė ir Jo Vienintelio garbinimas, nepriskiriant Jam bendrininkų. Kaip apie tai sako Allahas Aukščiausiasis:

„Aš juk sukūriau džinus ir žmones tik tam, kad jie mane garbintų. Aš nenoriu iš jų jokios dalies ir negeidauju, kad jie mane maitintų. Juk Allahas – dalies Skyrėjas, galios Valdytojas, Stiprus!“ (Koranas, 51:56-58)

Tai nereiškia, jog Allahas sukūrė sutvėrimus dėl to, jog Jam reikia kad jie Jį garbintų, atvirkščiai, - tai kūrinija jaučia Jo poreikį. Žmonės negali apsieiti be Jo malonės, švelnumo ir gailestingumo. Allahui neduos naudos jų nuolankumas, ir nepadarys žalos jų nepaklusnumas, nes Jam, Savo Esybe, nereikia nieko, tačiau Jam patinka, kai Jo vergai Jį garbina ir Jam paklūsta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho, o Allahas Turtingas, Šlovingas.“ (Koranas, 35:15)

Jam patinka, kai Jį šlovina ir Jam dėkoja. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu jūs būsite netikintys, tai Allahui jūsų nereikia. Jis nepateisina Savo vergams netikėjimo, o jeigu jūs būsite dėkingi, tai Jis bus jums patenkintas. Nė vienai sielai nereikės nešti kitos sielos naštos. Paskui pas jūsų Viešpatį jūsiškis sugrįžimas. Ir Jis praneš jums tai, ką jūs darėte. Jis juk žino apie tai, kas krūtinėse!“ (Koranas, 39:7)

Tokiu būdu paaiškėjo, kad Allahas Aukščiausiasis nesukūrė žmonių valgymui, gėrimui ir dauginimuisi, tuo supanašėjant su gyvūnais. Allahas Aukščiausiasis pagerbė žmones, apdovanodamas juos protu bei išaukštindamas juos virš daugybės Savo kūrinų. Bet dauguma jų nusigrėžė ir tapo netikintys. Jie pradėjo demonstruoti neišmanymą ir neigti tikrąją jų sukūrimo išmintį. Jų esminių siekių tapo žemišųjų aistrų patenkinimas: pilvų prikimšimas ir seksualinis pasitenkinimas. Tokių žmonių gyvenimas, kaip jį apibūdino Allahas, panašus į naminių gyvulių gyvenimą, tik jie dar labiau pasiklydę. Priežastis tame, jog jie nesinaudoja savo protu, kuriuo juos apdovanojo Allahas ir taip išskyrė juos iš likusios kūrinijos, kad jie apmąstytų savo sukūrimą ir savo egzistencijos priežastį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės. O tie, kurie nepatikėjo, naudojami gėrybėmis ir ėda, kaip ėda gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė!“ (Koranas, 47:12)

Neverta manyti, kad išbandymai yra tik blogis ir nelaimė. Visos šioje būtyje egzistuojančios malonės taip pat yra išbandymas ir viliojimas. Aukščiausiasis papasakojo apie Savo pranašą Saliamoną, tebūnie jam taika, kurį Jis apdovanojo, kaip

nieką kitą, valdžia ir ypatingais gebėjimais, kaip jis įsakė savo pavaldiniams atnešti jam karalienės Bilkis sostą:

„Tarė tas, kuris išmanė Knygą: „Aš atnešiu tau jį anksčiau, nei tu spėsi mirktelėti.“ O kada jis išvydo jį tvirtai stovintį priešais, tai tarė: „Tai – mano Viešpaties malonė, kad išbandytų mane – ar būsiu aš Jam dėkingas, ar neištikimas. Kas dėkingas, tas dėkingas savo paties naudai, o kas neištikimas – Viešpats mano Turtingas, Dosnus.“ (Koranas, 27:40)

Visos nelaimės ir atsitikimai, įvykstantys šioje būtyje, Allaho išmintimi, yra žmonių išbandymas ir viliojimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes būtinai jus išbandysime truputėliu baimės, badu, turto, žmonių ir vaisių stygiumi, - pradžiugink gi kantruolius, - tuos, kurie, ištikti negandos, sako: „Iš tiesų mes priklausom Allahui, ir pas Jį sugrįžtame!“ Tai – tie, kuriems palaima iš jų Viešpaties ir malonė, ir jie – einantieji tiesiu keliu.“ (Koranas, 2:155-157)

Protingi prikėlimo įrodymai Korane

Žmogus stebisi savo prikėlimo galimybe ir sugrįžimu į gyvenimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sako žmogus: „Negi, kai aš numirsiu, būsiu gyvas prikeltas?“ Negi neatsiminsi, kad Mes jį anksčiau sukūrėme, o jo visai nebuvo?“ (Koranas, 19:66-67)

Allahas Aukščiausiasis paaiškino, jog tai, ko neįmanomybe įsitikinę neigiantieji prikėlimą, visiškai lengvai ir paprastai įmanoma Tam, Kuris bet kuriam daiktui taria: „Būk!“ - ir jis būna. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Galvoja tie, kurie nepatikėjo, kad jie niekad nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu Viešpačiu savo, jūs būsite prikelti; paskui jums bus pareikšta tai, ką jūs padarėte, ir tai Allahui lengva.“ (Koranas, 64:7)

Turint galvoje, kad prikėlimą neigiantieji remiasi tik protingais ir apčiuopiamais įrodymais, Koranas jiems pateikia įrodymus, tinkančius tiems, kurie netiki prikėlimu ir surinkimu.

Keli iš šių įrodymų yra:

- Tas, Kuris kažką sukūrė iš nieko, dar lengviau pakartos jo sukūrimą. Tai, kas egzistavo anksčiau ir paskui išnyko, sugrąžinti yra lengviau, nei sukurti pirmąjį kartą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tasai, Kuris pirmiausia kuria, o po to pakartoja kūrimo aktą. Tai dar lengviau Jam. Jam – aukščiausiasis pavyzdys padangėse ir žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas.“ (Koranas, 30:27)

Kartą pas Pranašą ﷺ atėjo Ubai ibn Khalaf, paėmė sudūlėjusį kaulą, perpjovė jį, sutrynė jį taip, kad šis pavirto į dulkes, ir paskui paklausė: „O Muchammedai! Ir tu tvirtini, jog

tavo Viešpats atgaivins šį kaulą po to, kai jis sutrūnijo?“ Allaho Pasiuntinys صلى الله عليه وسلم pasakė: „Taip... Ir Jis įves tave į Ugnį!“ Vėliau Allahas apreiškė šias *ajas*: „**Ir pateikia jis Mums palyginimus, bet užmiršo, kaip pats atsirado. Jis kalba: „Kas atgaivins kaulus, kurie sutrūnijo?“ Sakyk: „Atgaivins Tasai, Kuris sukūrė juos pirmąsyk, ir Jis išmano apie visą kūriniją.“** (36:78-79)¹⁷

Tiems netikintiesiems, kurie Allaho Pasiuntinio صلى الله عليه وسلم klausinėjo: „**Nejaugi tada, kai mes virsime kaulais ir atliekom, nejaugi tada būsime prikelti kaip naujas kūrinys?**“ (Koranas, 17:49)

- Allahas liepia atsakinėti ta pačia logika:

„**Sakyk: „Virskite akmenimis arba geležim, arba būtybėmis, kurios jūsų požiūriu lengvai nepakeičiamos!..“** Ir tars jie: „Kas gi mus sugrąžins?“ Tark: „Tas, Kuris sukūrė jus ir pirmąjį kartą.“ Ir jie linktelės tau savo galvomis ir tars: „Kada tatai?“ Sakyk: „Galimas daiktas, tai jau arti.“ Tądien, kada Jis pasišauks jus, ir atsiliepsite šlovindami Jį ir pagalvosite, kad gyvenote labai trumpai.“ (Koranas, 17:50-52)

Kažko sukūrimas antrą kartą, logiškai mąstant, daug lengvesnis, už sukūrimą pirmąjį kartą. Todėl Tas, Kuris sukūrė tave pirmąjį kartą, geba sukurti tave iš naujo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„**Negi galvoja žmogus, kad jis bus paliktas be priežiūros? Nejaugi nebuvo jis lašas iš laistomos sėklos? Paskui tapo krešuliu, ir sukūrė Jis jį, ir suteikė pavidalą, ir padarė iš jo porą: vyrą ir moterį.**“ (Koranas, 75:36-39)

- Tam, Kuris sukūrė sudėtingesnį, lengva sukurti kažką

¹⁷ Al-Baihaki ir Al-Hakim. Abd Ar-Razzak *tafsyras* (3/87), 2498. Paminėtas „*Sachych as-Syra*“, 201psl.

paprastesnį. Toks yra Allahas. Tam, kuris pakelia penkiasdešimt kilogramų, bus nesunku pakelti vieną kilogramą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi Tas, Kuris sutvėrė padanges ir žemę, nesugebės sukurti panašių į juos? Taip, Jis – Kūrėjas, Išmintingas! Jo įsakymas, ko nors įsigeidus, - užtenka tarti Jam: „Būk!“ - ir tai išsipildo.“ (Koranas, 36:81-82)

- Tas, Kuris iš pat pradžių, be tavo valios ir žinios, tave sukūrė, logiškai mąstant, geba tave sukurti ir antrą kartą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sako žmogus: „Negi, kai aš numirsiu, būsiu gyvas prikeltas?“ Negi neatsimins, kad Mes jį anksčiau sukūrėme, o jo visai nebuvo?“ (Koranas, 19:66-67)

Allahui nesvarbi kūrinijos gausa. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jūsų (visų) sukūrimas ir prikėlimas yra toks pats, kaip ir vienos sielos. Iš tiesų Allahas – Galingas, Regintis!“ (Koranas, 31:28)

- Tas, Kuris perveda sutvėrimus iš vienos būsenos į kitą, ir iš vienos materijos į kitą, ištraukdamas gyvą iš mirusio, ir mirusį iš gyvo, logiškai mąstant, geba prikelti. Taip Allahas iš negyvo grūdo išveda gyvą varpą, o iš gyvos varpos – negyvus grūdus; gyvą medį iš negyvos sėklos, ir negyvas sėklas iš gyvo medžio; negyvą kiaušinį iš gyvos vištos, ir gyvą viščiuką iš negyvo kiaušinio. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas – Duodantis kelią grūdai ir kauliukui; išleidžia gyvą iš negyvojo ir išleidžia mirusį iš gyvojo! Toks Jis – Allahas. Kaipgi jūs galite nuo tiesos nosisukti! Jis išveda ryto aušrą. Naktį padarė poilsui, saulę ir mėnulį – laiko apskaičiavimui. Tai Galingojo ir Išmintingojo nustatyta tvarka!“ (Koranas, 6:95-96)

- Tas, Kuris po lietaus iš negyvos žemės išaugina žoles ir medžius, po to kai ji buvo plika ir be gyvybės, geba prikelti ir visus surinkti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas – Tasai, Kuris siunčia vėtras, kurios pakelia debesis. Paskui Mes siunčiam juos į mirusią žemę ir taip atgaivinam ją. Toks bus ir prikėlimas!“ (Koranas, 35:9)

- Tas, Kuris iš nieko sukūrė žmogų, iki mirties pereinantį visus gyvenimo etapus, geba prikelti jį antrą kartą. Nes mirtis – ne galutinė žmogaus būseną, priešingai, po jos seka prikėlimas ir atsiskaitymas už tai, ką jis veikė. Todėl negalima neigti prikėlimo vien dėl to, kad žmogus jo nematė savo akimis. Tas, Kuris sukūrė žmogų ir pravedė jį per visus šiuos etapus, geba sugrąžinti jį į pradinę būklę ir privesti iki paskutinio etapo: Rojaus arba Pragaro. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Jeigu jūs abejojate prikėlimu, tai juk Mes sukūrėme jus iš žemės dulkių, paskui iš lašo, paskui iš kraujo krešulio, paskui iš lyg sukramtyto mėsos gabalėlio, turinčio formą ar beformio. Taip Mes aiškiname jums (tiesą). Mes patalpinome iščiose tai, ką pageidaujame, iki apibrėžto laiko. Paskui išvedam jus kūdikiais, kad galėtumėte pasiekti brandaus amžiaus. Tarp jūsų yra tas, kuris anksti miršta, ir tarp jūsų yra tas, kuris sugrąžinamas į apgailėtiną senatvę, kad visiškai užmirštų tai, ką žinojo. Ir matai tu bevaisę žemę. Bet užtenka Mums nuleisti į ją vandenį, ji išjuda ir išbrinksta, ir išaugina įvairiausių augalų poras. Taip dedasi todėl, kad Allahas yra Tiesa ir kad Jis gaivina mirusiuosius, ir kad Jis turi galios kiekvienam daiktui.“ (Koranas, 22:5-6)

Ibn Al-Kajim pasakė: „Allahas pasakė, kad jei jus kankina abejonės dėl prikėlimo, tai esate įsitikinę savo sukūrimu. Jūs neabejojate savo pirminiu sukūrimu, perėjimu iš vienos būsenos į kitą, iki pat mirties. Jums pažadėtas prikėlimas

yra panašus į pirmąjį kūrimo veiksmą, kuriuo jūs neabejojate. Tad kaip gi jūs galite neigti vieną iš dviejų kūrimo veiksmų, kai jau matėte į jį panašų?“

Sajid Kutb pasakė: „Iš tiesų etapai, kuriuos pereina gemalas, o paskui ir šviesą išvydęs kūdikis, be abejonės nurodo, kad šiuos procesus valdanti jėga, veržiasi pirmyn kartu su žmogumi, kol jis pasieks savo galimą nepriekaištingumą šioje tobuloje būtyje. Kadangi žmogus savo tobulumo šioje žemėje pasiekti negali, jis priverstas sustoti, kad sugrįžtų: „Tarp jūsų yra tas, kuris anksti miršta, ir tarp jūsų yra tas, kuris sugrąžinamas į apgailėtiną senatvę, kad visiškai užmirštų tai, ką žinojo.“ Todėl būtinai turi egzistuoti kitas pasaulis, kuriame žmogus pasieks savo idealą.

Šie etapai dvejopai nurodo prikėlimo galimybę. Iš vienos pusės, jie liudija apie prikėlimo galimybę, nes Tasai, Kuris geba sukurti pirmą kartą, turi galios sukūrimą pakartoti. O iš kitos pusės, valdančioji jėga papildo žmogaus vystymąsi amžinajame gyvenime. Taip susitinka sukūrimo ir lemties jėgos, gyvenimo ir prikėlimo dėsniai, sąskaitų suvedimas ir atsiskaitymas – ir visi jie patvirtina Kūrėjo egzistavimą; egzistavimą Valdovo, Visagalio, Kurio būtis nekelia jokių abejonių.“

- Netvarkos kūrinijoje nebuvimas. Paimkime, pavyzdžiui, mašiną. Kokią detalę žmogus besukurtų ir į ją įdėtų, ji visada atliks tam tikrą užduotį, atnešdama naudos visam mechanizmui. Tad ar protinga teigti, kad visi šie didingi tvariniai sukurti veltui? Pažvelk į savo kūno vidinius ir išorinius organus. Tu pamatysi, kad jie visi sukurti tam tikrai funkcijai atlikti – kad tavo kūnas galėtų stovėti, judėti, ir atlikti tas užduotis, dėl kurių buvo sukurtas. Visos žmogaus kūno dalys sukurtos Allaho garbinimui, kad po prikėlimo su kiekviena siela būtų atsiskaityta už tai, ką ji darė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus pramogai ir kad nebūsite sugrąžinti? Allahas yra aukščiau visko, Tikrasis Valdovas, nėra dievybės išskyrus Jį, Viešpaties Sosto garbingojo!“ (Koranas, 23:115-116)

- Miego ir budrumo, gyvenimo ir mirties reiškiniai yra tiems, kurie mąsto. Sielos išėjimas iš kūno ir sugrįžimas į jį, kaip apie tai pranešė Allahas Aukščiausiasis:

„Allahas priima sielas jų mirties mirksnį, o tą, kuri nemirusi, Jis priima ją miego metu; čiumpa tą, kuriai nusprendė mirtį, ir paleidžia kitą iki numatyto laiko. Iš tiesų tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!“ (Koranas, 39:42)

Apie tai Al-Kurtubi taip pasakė: „Miegą ir mirtį vienija sielos atsiskyrimas nuo kūno. Šis reiškinys gali būti išoriniu, kaip miegas, todėl sakoma: „Miegas – mirties brolis“, - o gali būti ir slapas, kaip mirtis. Miegą vadinti mirtimi yra metafora, nes jie abu dalyvauja ryšio tarp sielos ir kūno nutrūkime.“

Todėl Tas, Kuris tave pažadino, grąžindamas tau tavo sielą po miego, geba sugrąžinti tavo sielą ir po tavo mirties ir prikėlimo. Teisus buvo Allaho Pasiuntinys ﷺ kai pasakė: **„Miegas – mirties brolis, o Rojaus gyventojai nemiega.“¹⁸**

¹⁸ At-Tabarani. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „As-Sachycha“ 1086.

Kas Šlovingame Korane sakoma apie žmonijos kilmę?

Žmonija kilo iš Adomo, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sukūrė jį Savo Ranka, suformavo jo pavidalą ir įkvėpė į jį iš Savo Dvasios, įsakydamas angelams iš pagarbos jam nusilenkti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Štai tarė tavo Viešpats angelams: „Aš sukursiu žmogų iš molio. O kada Aš jam suteiksiu išvaizdą ir įkvėpsiu į Jį Savo dvasios, tai pulkite, lenkdamiesi jam!“ (Koranas, 38:71-72)

Paskui Allahas sukūrė Adomui žmoną Ievą, tebūnie jai taika, kad jis rastų joje nusiramimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis sukūrė jus iš vienos sielos (vieno žmogaus), paskui padarė iš jos jam žmoną ir atsiuntė jums iš galvijų aštuonis gyvūnus poromis. Jis kuria jus jūsų motinų iščiose: viena kūrimo stadija po kitos trejose tamsybėse. Tai (jums) – Allahas, jūsų Viešpats; Jam priklauso valdžia. Nėra dievybės, išskyrus Jį; kokie gi jūs nusisukę nuo tiesos!“ (Koranas, 39:6)

Ir kad iš jų palikuonių kiltų žmonija, kuri, karta po kartos, gyvens šioje žemėje pagal tai, ko geidžia Allahas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Kuris puikiai padarė kiekvieną daiktą, kurį sumanė sukurti, ir pradėjo žmogaus kūrimą iš molio, paskui padarė jo palikuonis iš niekingo vandens lašo, paskui suteikė jam pavidalą ir įpūtė jam iš Savo dvasios ir įtaisė jums klausą, regą bei širdis. Nelabai jūs dėkingi!“ (Koranas, 32:7-9)

Visa, be išimties, žmonija, nepaisant jos rasių, kūno sudėjimo ir odos spalvos įvairovės, kilme sugrįžta prie savo protėvio Adomo, tebūnie jam taika. Jis yra žmonijos pamatu ir pradžia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Viešpaties, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!“ (Koranas, 4:1)

Tai reiškia, kad Allahui pranašumas egzistuoja tik nuolankume ir paklusime. Kaip pranešama Šlovingame Korane, iš pradžių Adomas, tebūnie jam taika, gyveno Rojuje. Toks buvo dieviškasis Adomo pagerbimas. Angelams buvo įsakyta nusilenkti Adomui, tik šėtonas pasididžiavo, jausdamas priešišumą ir pavydą dėl jo aukštos padėties, kurią jam suteikė Allahas. Šėtonas atsisakė nusilenkti Adomui, tebūnie jam taika, parodydamas aroganciją, pavydą ir užsispyrimą. Jis pažadėjo išvesti Adomą, tebūnie jam taika, iš Rojaus. Kai Iblisas sužinojo, kad Allahas jį prakeikė, prisiekė, kad bus Adomo, tebūnie jam taika, ir jo palikuonių priešu ir visomis jėgomis stengsis išvesti juos iš tiesaus kelio, kad juos ištiktų tas pats, kas ištiko jį patį – Allaho prakeiksmas ir neapykanta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sukūrėme jus, paskui suteikėme jums formą, paskui tarėme angelams: „Nusilenkit Adomui!“ - ir nusilenkė jie, išskyrus Iblisą; jis nebuvo tarp nusilenkusiųjų. Jis tarė: „Kas sulaikė tave nuo to, kad nusilenktum, jeigu Aš tau įsakiau?“ Jis tarė: „Aš – geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio.“ Tarė Jis: „Dink iš jo (Rojaus); netinka tau puikuotis tenai! Išeik gi: tu pasirodei esantis iš niekingųjų!“ Iblisas tarė: „Atidėk mano laiką iki

dienos, kuomet jie bus prikelti.“ Jis tarė: „Tu – tarp gavusiųjų atidėjimą.“ Jis tarė: „Už tai, kad Tu suvedžiojai mane, aš tykosiu jų ir užtversiu jiems Tavo tiesų kelią. Paskui aš ateidinėsiu pas juos ir iš priekio, ir iš už nugaros, ir iš dešinės, ir iš kairės, ir Tu pamatysi, kad daugelis jų nedėkingi.“ Tarė Jis: „Išeik iš jo (Rojaus) sugėdintas, pažemintas! O tuos iš jų, kurie pasekė paskui tave... Aš pripildysiu Pragarą jumis visais! O tu, Adomai, įsikurk su savo žmona Rojuje; maitinkitės kuo geidžiate, bet nesiartinkit prie šito medžio, nes pasirodysit besą iš neteisingųjų!“ Ir pašnabždėjo jiems šėtonas, kad apnuogintų gėdingas vietas, nors tai buvo paslėpta nuo jų, ir tarė: „Uždraudė jums jūsų Viešpats ši medį tik todėl, kad jūs nebūtumėte angelai arba netaptumėt amžini.“ Ir prisiekė jis jiems: „Iš tiesų aš jums – geras patarėjas.“ Taip išvedė jis juos savo vilionėmis. O kuomet jie paragavo medžio, pasirodė jiems jų gėdingos vietos, ir pradėjo jie dengti save Rojaus lapais. Ir pašaukė juos jų Viešpats: „Negi Aš neuždraudžiau jums šito medžio ir nesakiau jums, kad šėtonas jums – aiškus priešas?“ Jie tarė: „Viešpatie mūsų! Mes nuskriaudėm patys save, ir jeigu Tu neatleisi mums ir nepagailėsi mūsų, mes būsimė tarp tų, kurie patyrė nuostolį.“ Jis tarė: „Išeikite! Vieni jūsų yra priešai kitiems. Jums žemė yra jūsų buvimo vieta ir naudojimasis vieta nustatyta laiką.“ Jis tarė: „Joje jūs gyvensite ir joje mirsite, ir iš jos būsite išvesti (prikelti).“ (Koranas, 7:11-25)

Tad, kaip žmonijos atstovai, kuriuos Allahas sukūrė iš mūsų protėvio Adomo, tebūnie jam taika, saugokimės, kad šėtonas mūsų neišmuštų ir neišvestų iš paklusnumo Allahui į nepaklusnumą Jam, iš tikėjimo į netikėjimą. Ir tvirtai laikykimės to, kame buvo mūsų protėvis Adomas, tebūnie jam taika, - viendievytės ir Allaho Vienintelio garbinimo, nepriskiriant Jam bendrininkų. Apsivalykime nuo neapykantos,

priešiškumo ir pavydo, kad mūsų širdys pasveiktų vienas kito atžvilgiu ir įtikėtume tais įstatymais, kuriuos atnešė Allaho pasiuntiniai. Įtikėkime užbaigiančiuoju Muchammedo ^{صلى الله عليه وسلم} įstatymu, kad šėtonas nepasinaudotų galimybe mus sugundyti, ir kad mes sugebėtume pasiekti tai, ką Allahas pažadėjo tiems, kurie Jam nuolankūs. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tarė Jis: „Išeik iš jo (Rojaus) sugédintas, pažemintas! O tuos iš jų, kurie pasekė paskui tave... Aš pripildysiu Pragarą jumis visais!“ (Koranas, 7:18)

Kas yra žmogus?

Žmogus – tai Adomas ir jo žmona Ieva, tebūnie jiems taika, ir visi jų palikuonys, visų rasių ir odos spalvų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Baiminkitės jūsų Viešpaties, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas į kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!“ (Koranas, 4:1)

Allahas išskyrė žmogų iš visos Savo kūrinijos ir sutvėrė jį geriausio pavidalo, gražiausios ir tobuliausios išvaizdos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sutvėrėme žmogų geriausio pavidalo.“ (Koranas, 95:4)

Allahas apdovanojo žmogų jutimo organais ir instinktais – tiek dvasiniais, tiek ir protiniais – kurių pagalba jis gali atskirti gėrį nuo blogio, naudą nuo žalos. Apie tai mąstydami, mes suprantame nuostabaus ir didingo sukūrimo – žmogaus – išmintį. Visa tai jam duota tam, kad jis gebėtų suprasti jam Allaho dovanotus apreiškimus, vykdyti religines ir visuomenines pareigas, sugyventi su viskuo, kas jį supa šioje milžiniškoje būtyje, bei suvoktų jam pavaldžių žemiškųjų gėrybių vertę.

Allahas, Šventas Jis ir Didis, sukūrė šį žmogų iš kūno, sielos ir proto. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas – Tas, Kuris suteikė jums žemę buveine, o dangų – skliautu, ir suformavo jus, ir puikius suteikė jums pavidalus, ir apdalijo jus gėrybėmis. Toksai Allahas – jūsų

Viešpats. Tad palaimintas Allahas, pasaulių Valdovas!“ (Koranas, 40:64)

Allahas Aukščiausiasis taip pat sako:

„Jis sukūrė debesis ir žemę vardan tiesos, suteikė jums pavidalą ir puikiausiai suformavo jūsų pavidalus. Ir pas Jį sugrįžimas!“ (Koranas, 64:3)

Ir kiekvienai iš šių sudedamųjų - savas penas, be kurio ji negali egzistuoti.

- **Materija (kūnas)**

Kūno gyvybės, sveikatos, švaros ir apsisvalymo, aistrų ir instinktų patenkinimas vyksta per maistą, gėrimą ir santuoką. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės, valgykite ir gerkite, bet nešvaistykite: juk Jis nemyli švaistūnų! Sakyk: „Kas uždraudė Allaho papuošalus, kuriuos Jis atsiuntė Savo vergams, ir grožybės, kurios jiems skirtos?“ Sakyk: „Tai – tiktai tiems, kurie patikėjo, šiame gyvenime ir išskirtinai tik jiems Prikėlimo dieną.“ Taip aiškiname Mes ženklus žmonėms, kurie žino!“ (Koranas, 7:31-32)

Užklupus fizinei ligai ar silpnumui, Allahas liepė gydytis įvairiais leidžiamais vaistais. Pranašas ﷺ pasakė: **„Iš tiesų Aukščiausiasis Allahas sukūrė ligą ir vaistą nuo jos, tad gydykitės, bet nesigydykite tuo, kas uždrausta.“**¹⁹

Seksualinio poreikio patenkinimas privalo vykti pagal Allaho nustatytas taisykles, kad žmogus iškiltų virš gyvūnų, ir nebūtų į juos panašus. Allahas Aukščiausiasis sako:

¹⁹At-Tabarani, *chadisas* iš Umm Ad-Darda, lai Viešpats būna ja patenkintas. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*Sachych al-Džami*“ 1762.

„Iš Jo ženklų – kad Jis sukūrė iš jūsų pačių jums žmonas, kad jūs gyventumėte su jomis kartu. Ir įdiegė tarp jūsų meilę ir gailestį. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie mąsto!“ (Koranas, 30:21)

- **Siela**

Siela gyvena ir maitinasi tikėjimu savo Kūrėju, ryšiu su Juo, Jo garbinimu, kreipimusi į Jį ir paklusimu Jam. Visa tai pasiekama pildant prievoles ir paisant draudimų. Nes sielai, savo esybe reikia To, Kuris ją sukūrė. Tik Jame ji randa nusiraminimą, santarvę, gėrį ir džiaugsmą. Ji pasiekia sėkmę ir gerovę išsilaisvindama iš baimių ir abejonių, kurios neigiamai veikia kūną ir gali jį pražudyti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, - o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys.“ (Koranas, 13:28)

- **Protas**

Islamas iškėlė proto vertę ir suteikė žmogui visišką laisvę apmąstyti tai, kas jam buvo liepta. Vieną ar kitą tikėjimą, į kurį jį kviečia, jis priima tik įsitikinęs ir būdamas juo patenkintas. Jis pats išsirenka įstatymą (*šarijā*) savo keliui, gerai apmąstęs šių įsakymų teisingumą. Tuo Allahas išskyrė žmogų iš kitų sutvėrimų. Taip, visuomenių vystymasis ir klestėjimas vyksta proto dėka. Žmogus sugebėjo pasinaudoti ir sau pavaldžiais padaryti viską, kas jį supa danguje, žemėje ir jūrose, kad pagerintų savo gyvenimo sąlygas. Proto dėka išlavintas būdas, sutvarkytas elgesys, iškeltos vertybės ir suorganizuotos visuomenės. Protu pažįstama tiesa ir melas, gėris ir blogis, nauda ir žala. Jis yra dieviškųjų prievolių (*taklif*) islame priežastimi. Allaho teisingumas pasireiškia tuo, kad Jis atsiskaitinės tik su sveiko proto žmonėmis. O to, kuriam nebuvo duotas sveikas protas ir jis negalėjo suvokti islamo įstatymo, nebus paklausta ir su juo nebus atsiskaitoma. Todėl

islamas liepia saugoti protą, paskirdamas tam tikras bausmes žemiškajame gyvenime ir kančias amžinajame tiems, kurie savanoriškai žaloja protą alkoholiniais gėrimais ar narkotikais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Vynas (svaigalai), azartiniai žaidimai, gyvuliai paaukoti stabams, būrimas strėlių laidymu – niekšybės, šėtono išmonė. Tai šalinkitės šito, – galbūt tapsite laimingi!“ (Koranas, 5:90)

Tuos, kurie savanoriškai žaloja protą, neleidami sau mąstyti ir mokytis, Allahas pavadino nusileidusiais iki gyvulių lygio, kuriems rūpi tik ēdalas, gėralas ir seksualinio potraukio patenkinimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Blogiausi iš gyvųjų sutvėrimų prieš Allahą – kurtieji, nebylieji, kurie nesupranta.“ (Koranas, 8:22)

Protas turi savo peną, be kurio jis negali augti, tapti visaverčiu, kurti ir gaminti. Šio peno galima gauti keliais būdais:

1) Pažinimas

Allahas – Šventas Jis ir Didis – protui paruošė kelis „langus“: klausą, regą, uoslę ir lytėjimą. Per juos protas maitinamas ir vystomas visų rūšių pažinimu, kad žmogus galėtų egzistuoti šioje būtyje, naudotis visomis gėrybėmis, išradinėdamas, vystydamasis ir gerindamas savo gyvenimo lygį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų įsčių (tokius, kad) jūs nieko nežinote. Ir Jis davė jums ausis, akis, širdis, - galgi būsite dėkingi!“ (Koranas, 16:78)

Todėl islamas iškėlė žinių ir mokslininkų padėtį ir nubrėžė aiškią ribą tarp žinių turinčiojo ir neišmanėlio, kaip pasakyta Jo Žodžiuose:

„Argi tas, kas garbina nakties metu, nusilenkęs ir stovėdamas, bijodamas Būsimąjo (gyvenimo) ir tikėdamasis savo Viešpaties malonės, lygus netikinčiajam? Sakyk: „Argi lygūs tie, kurie žino, ir tie, kurie nežino?“ Iš tiesų prisimena perspėjimą tik turintys proto!“ (Koranas, 39:9)

Islamas žinių siekimą netgi padarė vienu iš garbinimo būdų, kuriuo galima priartėti prie Allaho Aukščiausiojo. Ypatingai svarbios tos žinios, kurios teikia naudos visai žmonijai. Būtent dėl to ankstyvieji islamo mokslininkai siekdami žinių tarpusavyje rungtyniavo. Jie paliko mums mokslą, kuris paplito po visą pasaulį, ir tapo pamatu šiuolaikinei civilizacijai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Kada jums sako: „Duokite erdvės sueigose!“ - tai duokit erdvės, ir Allahas duos jums erdvės. O kada jums sako: „Kelkitės!“ - tai kelkitės. Išaukština Allahas tuos jūsiškius, kurie patikėjo, ir tuos, kuriems duotas išmanymas, skirtingais laipsniais. Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!“ (Koranas, 58:11)

2) Apmąstymai

Dirva apmąstymams – plati, ir tai yra mankšta protui ir poilsis sielai. Žmogus duoda laisvę savo protui, kad apmąstytų šią milžinišką visatą, bei giliai susimąstytų apie Allaho kūriniją. Vidinio nušvitimo ir proto šviesumo akimirkomis pažįstama tikroji šios būties esmė, kuri nesusikūrė pati iš savęs, jos nesusikūrė kažkas iš vidaus ir ji nebuvo sukurta atsitiktinai. Be abejonės, visa tai nurodo Kūrėją ir Sutvėrėją. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi jie neišžiūri į dangaus ir žemės karalystę ir į viską, ką sukūrė Allahas? Ir gali būti, kad artėja jų riba. Tai kokių pasakojimu po to jie tiki?“ (Koranas, 7:185)

Gilus mąstymas islame yra viena iš pačių vertingiausių garbinimo formų. Daugybė Korano *ajų* į jį kviečia. Allahas reikalauja iš Savo vergų žiūrėti: „**Nejaugi jie nemato?**“ - pamąstyti: „**Nejaugi jie nemąsto?**“ - prisiminti įspėjimą: „**Nejaugi jūs neatsiminsite perspėjimo?**“ - naudotis protu: „**Nejaugi neateisite į protą?**“ - ir giliai susimąstyti apie tai, ką pamatė: „**Negi jie (netikintieji) nemato?**“

Visa tai paliepta tam, kad būtų pasiektas pats aukščiausias tikslas – Allaho ir Jo Galybės egzistavimo įrodymai. Kelios iš šių *ajų*:

- Kvietimas giliai apmąstyti mus supančias malones. Allahas jas sukūrė ir jomis mus apdovanojo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš Jo ženklų – tai, kad Jis sukūrė jus iš žemės, o paskui, kai jūs jau tapote žmonių rase, jūs paplintate (žemėje). Iš Jo ženklų – kad Jis sukūrė iš jūsų pačių jums žmonas, kad jūs gyventumėte su jomis kartu. Ir įdiegė tarp jūsų meilę ir gailestį. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie mąsto! Iš Jo ženklų – padangių ir žemės sukūrimas, jūsų kalbų ir (odos) spalvų įvairovė. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms turintiems žinių! Iš Jo ženklų – jūsų miegas naktį ir dieną jūsų paieškos Jo malonės. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie klauso! Iš Jo ženklų – Jis parodo jums žaibą, kad sukeltų jums baimę ir viltį; ir atsiunčia iš dangaus vandenį ir prikelia juo žemę po jos mirties. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms, kurie turi proto! Iš Jo ženklų - kad laikosi dangus ir žemė Jo valia. Paskui, kai Jis pašauks jus Savo šaukiniu iš žemės – šit jūs ir išeisite iš kapų!“ (Koranas, 30:20-25)

- Kvietimas giliai apmąstyti šalimais augančius medžius: jie auga toje pačioje žemėje, juos laisto ir tręšia tokiu pačiu vandeniu, bet jų vaisiai skirtingi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Žemėje driekiasi plotai vienas šalimais kito, ir vynuogynai, ir pasėliai, ir palmės, augančios iš vienos šaknies arba iš skirtingų šaknų. Jos laistomos tuo pačiu vandeniu, bet kai kuriuos (vaisius) Mes darome skanesnius maistui nei kitus. Iš tiesų čia ženklai žmonėms, turintiems proto!“ (Koranas, 13:4)

- Kvietimas giliems apmąstymams apie pačius save: kaip mes sudaryti ir sukurti; kokius turime organus ir kokias funkcijas jie atlieka. Nė vienas žmogus nesugeba vietoj jų sukurti ko nors panašaus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir žemėje yra ženklai įsitikinusiems, ir jūsų sielose. Negi nematote? Ir danguje – jūsų skirtis ir tai, kas jums pažadėta.“ (Koranas, 51:20-22)

- Kvietimas giliai susimąstyti apie vabzdžius, kurie mus supa ir gyvena kartu su mumis, ir apie jų mums nešamą naudą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir įteigė Viešpats bitei: „Įsirenk sau namus kalnuose ir medžiuose, ir statiniuose; paskui maitinkis visokiais vaisiais ir skraidyk savo Viešpaties keliais, kurie tau prieinami.“ Išteka iš pilvelių joms įvairiaspalvis gėrimas, kuriame vaistai žmonėms. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie susimąsto!“ (Koranas, 16:68-69)

- Kvietimas giliai susimąstyti apie gyvulius, kurie gyvena su mumis ir kurie mums pavaldūs, kad galėtume maitintis jų mėsa, gerti jų pieną ir jais jodinėti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jums iš (jūsų) galvijų – priminimas. Mes girdome jus tuo, kas (susidaro) jų pilvuose tarp išskyrų ir kraujo, švarių pienu, malonių geriantiesiems. Ir iš palmių vaisių, ir iš vynuogių jūs pasiimate svaiginantį gėrimą ir gerą dalią. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie protauja!“ (Koranas, 16:66-67)

- Kvietimas giliai susimąstyti apie danguje plasnojančius paukščius. Kaip Allahas padarė jiems pavaldų orą, kad jame galėtų skraidyti; kaip Jis sukūrė jiems sparnus, galinčius juos pakelti į dangų. O žmogus skraidyti negali, net ir pritvirtinus jam daug didesnius sparnus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi jie nemato paukščių, paklusnių dangiškojoje erdvėje; niekas jų nelaiko, išskyrus Allahą. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie tiki!“ (Koranas, 16:79)

Sajid Kutb pasakė: „Susimąstyk gi apie šį paukštį! Kaip jis pakelia ir išskleidžia savo sparnus, o paskui juos sulenkia ir suskleidžia. Jis būna dviejose pozose: dažniausiai išspleistais sparnais, ir rečiau – suskleistais. Paukštis sklendžia ore, ir lengvai nardo. Kartais jis atlieka tokius judesius, kurie stebėtojų panašūs į išbaigtą pasirodymą: gražiausius nėrimus, sukinius ir pakilimus. Susimąstyk apie reginį. Visų rūšių paukščių, ypatingai jų judesių, tyrinėjimas niekada neišsargins žvilgsnio ir širdies. Jis suteikia didžiulį pasitenkinimą ir duoda peno apmąstymams apie nuostabią Allaho kūrybą, kurioje susivienija grožis ir tobulumas. Koranas žadina susimąstyti apie šį jaudinantį veiksma, kaip Gailestingiausiasis palaiko juos skrydyje pagal sureguliuotus būties dėsnius. Tai nuostabi harmonija, kurioje susilieja menkumas su didybe. Joje svarbi net ir menkiausia dalelė. Paukščio ore išlaikymas panašus į gyvūnų išlaikymą ant žemės paviršiaus, lėktuvo ir visu kitų kūnų išlaikymą ore, kurį valdo tik Allahas.“

- Kvietimas giliai susimąstyti apie šios visatos sudedamąsias dalis – žemę ir dangų, ir tai, kas sukurta jose ir tarp jų – gyvuosius sutvėrimus, jų pavidalus ir gyvenimo būdą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas sukūrė visus gyvūnus iš vandens. Tarp jų esama tokių, kurie šliaužia pilvu, ir yra tokių, kurie vaikšto ant dviejų kojų, ir yra tokių, kurie eina keturiomis. Kuria

Allahas, ką įsigeidęs. Juk Allahas turi galią kiekvienam daiktui.“ (Koranas, 24:45)

Kaip Allahas paskirstė jiems būtį įvairiausiose sferose. Tai, kas tinkama viena rūšiai, netinkama kitai; vienai rūšiai tinkama gyvenimo niša, netiks kitai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jie nematė, kiek kartų Mes pražudėme iki jų? Mes įtvirtindavome jas žemėje taip, kaip neįtvirtindavome jų, siūsdavome jiems dangų su gausiu lietumi ir priversdavome upes tekėti pas juos, o paskui pražudydavome juos už nuodėmes ir išvesdavome po jų naujas kartas.“ (Koranas, 6:6)

- Kvietimas giliai apmąstyti žmogaus sukūrimo pagrindus – jo gyvenimą ir išlaikymą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ar matėte sėklą, kurią jūs išskiriate? - Ar jūs kuriate tai, ar Mes tai kuriame? Mes paskirstėm tarp jūsų mirtį, ir niekas negali Mums sutrukdyti pakeisti jus panašiais, ir sukurti jus tokius, kokiais jūs savęs net neįsivaizduojate. Juk jūs jau žinote apie pirmąjį sukūrimą. Tai kodėl gi jums neprisiminti perspėjimo? Ar matėte tai, ką jūs sėjate? Tai ar jūs priverčiate tai dygti, ar Mes tai auginam? Jeigu Mes įsigeistume, tai paverstume tai sausais šiaudais, o jūs imtumėte stebėtis: „Išties mes esam nukentėję. O, be to, mes netekom (prasimaitinimo).“ Ar matėte vandenį, kurį geriate? Negi jūs jį nuleidžiate iš lietaus debesies, ar Mes nuleidžiame? Jeigu Mes įsigeistume, tai padarytume jį kartų. Kodėl gi jūs nedėkingi? Ar matėte ugnį, kurią užkuriat? Ar tai jūs kuriate jai medį, ar Mes – esam kūrėjai? Mes padarėme ją priminimu ir naudojimus tiems, kurie kelionėje.“ (Koranas, 56:58-73)

Būtent todėl Korane peikiami tie, kurie nemąsto, nekreipia dėmesio ir nepasimoko iš to, ką mato šioje

milžiniškoje visatoje. Tokie žmonės pavadinti „tikrais neišmanėliais“, nes jie nepažįsta savo Kūrėjo, o tuo pačiu ir savo sukūrimo priežasties. Jie prilyginti naminiams gyvuliams, kurie neturi proto. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes sutvėrėme Pragarui daugybę džinų ir žmonių: jie turi širdis, kuriomis nesupranta, akis, kuriomis nemato, ausis, kuriomis negirdi. Jie panašūs į gyvulius, bet labiau pasiklydę. Jie – tikri neišmanėliai.“ (Koranas, 7:179)

Islamas nustatė apmąstymams ribas. Jis patvirtino, jog proto funkcija yra žinių įgijimui apie Allahą, apmąstant Jo sutvėrimus. Protas sustoja ties šia riba ir jos neperžengia – jis nemąsto apie tai, ko neįmanoma suvokti, nes jis sukurtas, ir yra ribotas pažinime tų klausimų, kurių neįmanoma atsakyti. Tas, kuris peržengia savo proto ribas, elgiasi proto atžvilgiu neteisingai ir nusikalsta. Jis panašus į tą, kuris į 220V šaltinį įsuko 10V lemputę. Pasekmė akivaizdi.

Allahas išrinko Adomo palikuonis

Iš visų šioje visatoje egzistuojančių sutvėrimų mūsų Aukščiausiasis Viešpats išrinko žmoniją ir iškėlė ją virš visos likusios kūrinijos. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pagerbėme Adomo sūnus ir leidžiame jiems keliauti per sausumą bei marias. Mes apdovanojome juos gėrybėmis ir suteikėme jiems pirmenybę prieš daugelį, kuriuos esam sukūrę.“ (Koranas, 17:70)

Allahas pagerbė Adomo palikuonis ir tai pasireiškia tuo, kad:

- **Žmogui pavaldi visata**

Allahas idealiausiai paruošė ir padarė pavaldžia šią visatą – jos žemę ir dangų, ir visa kas joje gyvena – kad neštų naudą žmonėms. Allahas aprūpino ją gyvenimui būtinais dalykais: oru, vandeniu, gyvūnais, medžiais, augalais. Visa tai Jis atidavė į žmogaus rankas, kad jis protingai ir išmintingai naudotųsi tuo, kuo jį apdovanojo Allahas. Kaip apie tai pranešė Allahas Aukščiausiasis:

„Ir Jis padarė pavaldžius jums visa tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Iš tikrųjų, tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!“ (Koranas, 45:13)

Allahas įsakė žmonėms rūpintis šiuo pasauliu: jį tvarkyti ir saugoti aplinką – sausumos, oro ir vandens – kad ji būtų tinkama gyventi, ir tokia liktų ir ateinančioms po jų kartoms. Todėl Allahas Aukščiausiasis uždraudė platinti nedorą žemėje ir jai kenkti. Allahas sako:

„Nedarykite niekšybių (suirutės) žemėje po to, kai ji sutvarkyta. Šaukitės Jo su baime ir viltimi; iš tiesų Allaho malonė arti gerą darančiųjų!“ (Koranas, 7:56)

• **Žmogus – vietininkas žemėje**

Allahas pagerbė žmones ir padarė juos vietininkais žemėje. Viena karta keičia kitą – žmonės neišmiršta. Jie įgyja žinių ir laikosi religijos, kad tęstųsi Allaho įstatymas, kurį Jis įsigeidė įgyvendinti šioje visatoje. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis – Tasai, Kuris padarė jus vietininkais žemėje ir išaukštino kai kuriuos iš jūsų pakopomis viršum kitų tam, kad išbandytų jus tuo, ką jums suteikė. Iš tiesų Viešpats tavo greitas bausti, ir iš tiesų Jis – Atleidžiantis, Meiliaširdis!“ (Koranas, 6:165)

Allaho valia šioje visatoje yra užtektinai vietos visiems žmonėms ir sutvėrimams. Jis aprūpino juos išlaikymu ir prasimaitinimu, iki paties šio pasaulio išnykimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Negi jūs netikite tuo, kuris sukūrė žemę per dvi dienas, ir surandate Jam lygių? Tai – pasaulių Viešpats! Ir iškėlė Jis viršum jos (žemės) tvirtai stovinčius kalnus; ir palaimino ją ir per keturias dienas padalijo joje kuo kam maitintis – po lygiai visiems prašantiems.“ (Koranas, 41:9-10)

• **Draugystė ir vieningumas**

Savo išmintimi Allahas Aukščiausiasis sukūrė žmones ir paskleidė juos po visą žemę. Jis padarė juos tautomis ir gentimis, kiekvienai jų būdingi saviti papročiai ir tradicijos, kalba ir išvaizda, kad jie pažintų vienas kitą ir duotų vieni kitiems žemiškos ir religinės naudos. Allahas nesukūrė jų tam, kad jie vieni kitus engtų, plėštų, pažeidintų teises, kolonizuotų ar pavergtų. Kaip apie tai mums pranešė mūsų Viešpats Savo Žodžiais:

„O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėt vienas kitą. Juk kilmingiausias tarp jūsų – pats

dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visažinis, Išmanantis!“ (Koranas, 49:13)

Allahas sukūrė žemę su įvairių naudingųjų iškasenų ir gėrybių atsargomis. Jis sukūrė žmones skirtingo stiprumo, protinių sugebėjimų ir išvaizdos. Tos gėrybės, kurias turi vienos tautos, jų neturi kitos. Ir taip toliau. Visa tai tam, kad žmonės pažintų vieni kitus, sutvirtintų draugystę ir vienybę tame, kas suteikia jiems naudą. Tokiu būdu jie keičiasi patirtimi, žiniomis ir vaisingai tarpusavyje bendradarbiauja. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jie dalija tavo Viešpaties malones? Mes pasiuntėme jiems jų maistą šiame gyvenime ir išaukštinome vienus iš kitų laipsniais tam, kad vieni jų imtų kitus tarnais. Ir tavo Viešpaties malonė geriau, negu tai, ką jie sukaupia!“ (Koranas, 43:32)

Allahas nesukūrė žmonių tam, kad jie vieni kitų nekęstų ar žemintų, bet sukūrė juos tam, kad jie gerbtų, padėtų vystytis ir vieni kitus papildytų, dėl ko pagerėtų jų gyvenimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjot! Tegul vieni žmonės nesityčioja iš kitų; galimas daiktas, kad jie – geresni už juos! Ir tegul vienos moterys nesityčioja iš kitų moterų; galimas daiktas, jos – geresnės už jas! Neskriauskite patys savęs ir nevadinkite vieni kitų įžeidžiančiomis pravardėmis. Šlykštus žodis „pasileidimas“ tada, kai patikėjote. O kurie neatgailaus, tie – neteisingieji.“ (Koranas, 49:11)

Todėl islamas primygtinai įsako susilaikyti nuo visko, kas gali žmones suskaldyti, sukurstyti neapykantą, sukelti tarp tautų priešišumą ar pyktį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Vargas bet kokiam niekintojui – skriaudėjui.“ (Koranas, 104:1)

Islamas perspėja dėl visko, kas galėtų sugriauti visuomenės – pykčio, pavydo, kurie yra šėtono esybės apraiškos, ir kurios tarpsta kai kurių blogų žmonių sielose. Jie nelinki kitiems gėrio, todėl sėja nesantaiką, kelia neapykantą ir tarpusavio priešišumą. Jie neturi gailestingumo. Pranašas ﷺ pasakė: „**Nepavydėkite vieni kitiems, neišpūskite kainų, atsisakykite abipusės neapykantos, neatsukinėkite vieni kitiems nugaros, nepertraukinėkite vieni kitiems prekybos ir būkite broliais, o Allaho vergai!**“²⁰ Allahas kviečia į visa, kas vedą į santarvę, palaiko draugystę ir skleidžia tarpusavio meilę ir taiką. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nėr gėrio daugelyje jų slaptų pokalbių, - nebent kas įsakė duoti išmaldos arba kvietė daryti gėrį, arba įvedinėjo santaiką tarp žmonių. Ir jeigu kas daro tai, siekdamas Allaho malonės, tam Mes dovanojame didelę dovaną.“ (Koranas, 4:114)

²⁰Muslim

Religijos pradas

Visų žmonių pradas yra vienas. Taip pat ir religijos, kuria patenkintas Allahas, pradas – vienas. Iki pat Teismo Valandos išmušimo. Tai – islamas: nuolankumas Allahui ir paklusimas Jam, apsivalant nuo daugiadielvystės. Islamas – tai mūsų protėvio Adomo, tebūnie jam taika, religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų religija Allaho – islamas.“ (Koranas, 3:19)

Religija, kurioje visų rūšių veiksmai ir poilsis pašvęsti tik Allahui, pasaulių Viešpačiui, o ne kokiam nors kūriniui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui, Kuris neturi bendrininko. Taip man paliepta, ir aš – pirmas iš musulmonų (atsidavusiųjų).“ (Koranas, 6:162-163)

Visų pranašų, tebūnie jiems taika, atėjusių po Adomo, religija buvo islamas. Jie buvo pasiųsti kviesti į jį, kad išvestų žmones iš kitų vergų garbinimo į jų Vienintelio Viešpaties garbinimą; pradedant Nojumi, tebūnie jam taika, ir baigiant paskutiniu juo užbaigiančiu juo Pranašu Muchammedu صلی اللہ علیہ وسلم Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes nesiuntėme nė vieno pasiuntinio iki tavęs, kuriam nebūtų apreikšta: „Nėra kitos dievybės, išskyrus Mane. Tad garbinkite Mane!“ (Koranas, 21:25)

Islamą – visų pranašų religija, o ne kurio nors vieno iš jų. Allahas paskyrė islamą Savo vergams ir juo pasitenkino. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis īteisino jums religijoje tai, ką īsakē Nojui, ir tai, ką apreiškēme Mes tau, ir ką īsakēme Abraomui ir Mozei, ir Jēzui: „Išpažinkite tikējimą ir nesiskaldykit (dēl tikējimo)!“ Per sudētingas daiktas daugiadieviams tai, prie ko juos šauki! Allahas pasirenka Sau, ką panorējēs, ir veda pas Save tuos, kurie kreipiasi (ī Jį).“ (Koranas, 42:13)

Tai – pranašo Abraomo, tebūnie jam taika, visų pranašų tėvo, kvietimas. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Abraomas nebuvo nei judējas, nei krikščionis, o buvo jis atsidavęs vienadivis ir nebuvo jis iš daugiadievių.“ (Koranas, 3:67)

Islamas – tai Abraomo palikimas jo sūnums ir jo sūnų sūnums. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir paliko priesaiką šią Abraomas ir Jokūbas savo sūnums: „O sūnūs mano! Iš tiesų Allahas parinko jums tikējimą; tad nemirkit kaip tik būdami atsidavusiais (musulmonais)!“ (Koranas, 2:132)

Islamas – tai Mozės, tebūnie jam taika, kvietimas savo tautai. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarē Mozė: „O tauta mano, jeigu jūs patikėjote Allahą, tai Juo pasikliaukit, jeigu jūs musulmonai (atsidavę)!“ (Koranas, 10:84)

Islamas – religija, kurią išpažino pranašas Jėzus, tebūnie jam taika, ir jo pasekėjai, kviesdami į ją savo tautą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kada Jėzus pajuto jų netikējimą, tai pasakē: „Kas mano padējėjai Allaho kelyje?“ Tarē pasekėjai: „Mes – padējėjai Allahui. Mes patikėjome Allahą, tad paliudyk, kad mes esame musulmonai.“ (Koranas, 3:52)

Islamas – tai, su kuo atėjo Muchammedas ﷺ pranašų antspaudas, nes jis yra kvietimas į viendievybę, visų pranašų ir pasiuntinių religijos pagrindą. Jo ﷺ pasiuntinystės misija atšaukė tik kai kuriuos ankstesnių pranašų įstatymus. Jie buvo pakeisti universaliais, visaapimančiais, pasaulinio mąsto įstatymais, atitinkančiais laiką ir vietovę. O tikėjimas liko nepajudinamas ir nepakeičiamas. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš visų šiame pasaulyje ir amžinajame pasaulyje esančių žmonių esu artimiausias Jėzui, Marijos sūnui. Pranašai – vieno tėvo broliai: jų motinos skirtingos, bet jų religija – viena.**“²¹

Todėl islamas nėra nauja religija, kaip kai kurie linkę manyti. Priešingai, jis yra pagrindas, kurį turi išpažinti visi žmonės, nes jis – jų religijos pamatas ir Allahas nepriims jų garbinimo, atlikto ne pagal islamo įstatymus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tas, kas ieško kitos religijos, nei islamo, tas nebus išklausytas, ir Paskutiniajame gyvenime atsidurs tarp patyrusių nuostolių.“ (Koranas, 3:85)

Tad paskubėk, brangus skaitytojai, sugrįžti prie savo religijos pagrindų, kuriuos išpažino tavo tėvai ir protėviai – ankstyvieji vienadiaviai, ir palik tas naujoves, kurias vėliau religijon įvedė tavo tėvai ir protėviai. Šios naujovės išvedė juos iš viendievybės į daugiadievybę, iš *sunnos* – į naujoves. Jei tu nori ką nors mėgdžioti, tai mėgdžiodamas savo protėvius, kurie išpažino viendievybę. Ir neseik savo naujų protėvių, iškraipiusių religiją, pėdomis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kada taria jiems: „Sekite paskui tą, kurį siuntė jums Allahas!“ - jie sako: „Ne, mes seksime paskui tą, su kuo radome tėvus mūsų.“ Nejaugi, net jeigu šėtonas šauktų juos Pragaro bausmei?“ (Koranas, 31:21)

²¹ Al-Bukhari, Muslim

Iš tiesų, sugrįžimas į tiesą yra geriau, už užsispyrimą mele. Net jei vardan jos tektų paaukoti turtą, padėtį ar valdžią, juk amžinoji palaima yra geriau, už išnykstančią žemiškąją palaimą. Esu giliai įsitikinęs, jei daugelis iš mūsų ištirtų savo genealoginį medį, tai būtinai rastų bent vieną protėvį - musulmoną. Tiesa labiausiai nusipelnusi, kad ją sektų, tad paskubėk ir neabejok!

Daugiadielvystės žmonėse atsiradimas

Dešimties šimtmečių laikotarpiu tarp Adomo ir Nojaus, tebūnie jiems taika, visi žmonės išpažino vieną religiją – islamą, Allaho viendievybę, nepriskirdami Jam bendrininkų, ir garbino tik Jį, kaip pranešė Allahas Aukščiausiasis:

„Žmonės buvo viena bendruomenė, ir pasiuntė Allahas pranašus kaip geros žinios nešėjus ir perspėjančiuosius mokytojus ir pasiuntė kartu su jais Raštą su tiesa, kad teistų žmones, kur jie nesutarė. O nesutarė tiksliai tie, kuriems jis buvo duotas, po to, kai atėjo jiems aiškūs ženklai, po pykčio tarpusavyje. Ir Allahas išvedė tuos, kurie patikėjo, į tą tiesą, dėl kurios jie nesutarė ir išsiskyrė jam leidus. Allahas veda, ką panori, į tiesų kelią!“ (Koranas, 2:213)

Natūralu, jog pagausėjus Adomo palikuonims, karta po kartos, jie išplito žemėje, ieškodami savo lemties ir gyvenamosios vietos, galinčios juos priglausti. Galiausiai, žmonės nutolo nuo teisingo Allaho garbinimo šaltinio ir tarp jų pradėjo plisti religijai nepriklausantys iškraipymai, išsigalvojimai ir naujovės. Tai tęsėsi tol, kol išsikreipė jų tikėjimas ir jie išklydo iš tiesaus kelio. Būtent šito troško šėtonas, išvedęs jų protėvį Adomą ir jų motiną Ievą iš Rojaus. Jo neapykanta ir pavydas išsilieja ir ant Adomo, tebūnie jam taika, palikuonių. Šėtonas trokšta žmonėms daugiadielvystės ir nepaklusnumo Allahui, kurie nuves juos į Pragarą. Kaip apie tai pranešė Aukščiausiasis:

„Ir štai Mes tarėme angelams: „Nusilenkite Adomui!“ - ir jie nusilenkė. Tik Iblisas tarė: „Nejaugi aš lenksiuosi tam, kurį Tu sukūrei iš molio?“ Tarė jis: „Pažiūrėk į tą, kurį Tu pagerbei labiau nei mane? Jeigu Tu atidėsi man (terminą) iki Prikėlimo dienos, aš padarysiu jo

palikuonis palankiais sau, išskyrus nedaugelį.“ Tarė Jis: „Dink! O tie, kurie seks paskui tave, tai iš tiesų Pragaras - jums bausmė, bausmė galutinė!“ (Koranas, 17:61-63)

Žemėje daugiadielvystė pirmą kartą pasirodė Nojaus, tebūnie jam taika, tautoje, kai šėtonas išgrąžino jiems stabų garbinimą. Tai įvyko ne iš karto. Pirmiausiai šėtonas jiems išgrąžino mirusiųjų išaukštinimą ir buvimą su jais. Ir tai tęsėsi tol, kol jie įpuolė daugiadielvystėn. Todėl viena iš islamo taisyklių teigia: „Draudžiama visa, kas gali privesti iki arba tapti daugiadielvystės priežastimi.“ Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tarė Nojus: „Viešpatie mano, jie nepaklausė manęs ir nusekė paskui tą, kurio turtai ir vaikai padidino vien jo nuostolį. Ir išsigudrino jie didžiosiomis gudrybėmis ir tarė: „Jokiais būdais neapleiskime savo dievų, neapleiskite jokiais būdais Vaddo ir Suvo, ir Jaguso, ir Jauko, ir Nasro!“ (Koranas, 71:21-23)

Ibn Abbas pasakė: „Tai Nojaus tautos teisuolių vardai. Jiems numirus, šėtonas jų tautiečiams įteigė pastatyti akmeninius stabus tose vietose, kur jie dažnai susirinkdavo, bei pavadinti juos šių teisuolių vardais. Jie taip ir padarė, bet tuomet dar niekas šių stabų negarbino. Prabėgus laikui, ir užsimiršus stabų istorijai, juos pradėta garbinti.“²²

Nojus 950 metų dieną ir naktį kvietė žmones, kol išnaudojo visus įmanomus atvirus ir slaptus būdus. Jie gi parodė išdidumą ir Nojaus, tebūnie jam taika, nepaklausė. Tada Nojus, tebūnie jam taika, kreipėsi į Viešpatį ir Aukščiausiasis pražudė šiuos žmones, pasiųsdamas jiems potvynį. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jis tarė: „Viešpatie mano, aš kviečiau savo tautą naktį ir dieną, bet mano kvietimas tik padidino jų bėgimą. Iš tiesų kiekvienąkart man bekviečiant juos, kad Tu jiems atleistum, jie užsikimšdavo ausis ir užsidengdavo galvas, ir

²²Al-Bukhari

spyriojosi, ir išdidžiai puikavosi. Paskui kviečiau juos atvirai. Paskui aiškinau jiems visiems viešai ir kalbėjausi su kiekvienu atskirai.“ (Koranas, 71:5-9)

Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė Nojus: „Viešpatie mano, nepalik žemėj nė vieno netikinčio gyventojų. Jeigu Tu juos paliksi, jie tik ves Tavo vergus į paklydimą ir pagimdys tik nuodėmingus netikinčius.“ (Koranas, 71:26-27)

Allahas pražudė Nojaus tautą, bet išgelbėjo jį ir tuos tikinčiuosius bei sutvėrimus, kurie buvo kartu su juo arkoje, kaip apie tai sako Allahas, Šventas Jis ir Didis:

„O kada atėjo Mūsų įsakymas ir srovė išsiveržė iš krosnies, Mes tarėme: „Gabenk į jį (laivą) visų po porą, po du, ir savo šeimą, išskyrus tuos, kuriems yra nuosprendis, ir tuos, kurie patikėjo.“ Bet patikėjo juo tik nedaugelis.“ (Koranas, 11:40)

Ir žemės apgyvendinimas prasidėjo iš naujo nuo tikinčiųjų, buvusių su Nojumi . Po ilgo laiko, kai išmirė buvusieji po jų, šėtonas vėl žmonėms išgrąžino jų tėvų, kuriuos Allahas išgelbėjo nuo potvynio, statulas. Ir tai tęsėsi karta po kartos tol, kol tai pavirto šių atvaizdų garbinimu. Tada Allahas žmonėms pasiuntė Savo pranašą Hudą, tebūnie jam taika, kad jis sugrąžintų juos į teisingą religiją, bet žmonės jo nepaklausė ir Allahas juos pražudė, pasiųsdamas jiems stiprų vėją. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Prisimink apie adiečių brolių. Štai paskelbė jis savo tautai kopose, nors prieš jį jau būta perspėjimų ir po to: „Garbinkite tik Allahą, aš bijau jums bausmės Didžiąją dieną!“ Jie tarė: „Nejaugi atėjai tam, kad melu atitrauktum mus nuo mūsų dievų? Tad pateik mums tai, ką žadi, jeigu tu – iš sakančiųjų tiesą.“ Jis tarė: „Juk žinojimas – Allaho,

o aš perduodu jums tai, su kuo siųstas; bet matau, kad jūs neišmanėliai.“ Ir kada jie pamatė (bausmę) debesies pavidalu besiartinant į jų slėnius, tarė: „Tai debesis, kuris išlies mums lietų.“ Ne, čia tai – ką jūs spartinote, verpetas – jums skausminga bausmė. Jis naikina bet kurį daiktą savojo Viešpaties valia. Ir ryte paaiškėjo, kad matėsi tiktai jų būstai. Taip Mes atlyginam nusidėjusiai tautai!“ (Koranas, 46:21-25)

Paskui atėjo samudiečių tauta. Jie taip pat garbino stabus. Allahas jiems pasiuntė pranašą Salichą, tebūnie jam taika, kad sugrąžintų juos į Allaho garbinimą, bet jie palaikė jį melagiu ir už tai buvo sunaikinti. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O samudiečiai buvo pražudyti pašėlusio klyksmo.“ (Koranas, 69:5)

Pranašų tėvo Abraomo, tebūnie jam taika, tauta garbino planetas ir stabus. Abraomas, tebūnie jam taika, perspėjo juos ir uždraudė jiems tai, bet jie jam neatsisaukė ir Allahas juos pražudė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Dar anksčiau dovanojome Mes Abraomui dorą elgesį, ir Mes jį pažinojome. Štai tarė savo tėvui ir savo tautai: „Kas čia per atvaizdai, kuriems jūs (taip uoliai) atsiduodate?“ Jie tarė: „Mes matėme, kaip mūsų tėvai juos garbino.“ Tarė jis: „Ir jūs, ir jūsų tėvai buvo aiškiai paklydę.“ (Koranas, 21:51-54)

Po to atėjo Izraelio sūnūs. Jiems buvo pasiųstas Mozė, tebūnie jam taika. Jie pradėjo šalimais Allaho garbinti veršį. Taip juose užgimė daugiadienvystė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Mozės tauta jam nesant pasigamino sau iš savų papuošalų veršio statulą, kuri mūkė. Negi jie nematė, kad jis su jais nekalbėjo ir nevedė jų tiesiu keliu? Jie pasistatė jį sau, kad jį garbintų, ir buvo neteisūs. Kuomet jie

pasigailėjo ir pamatė, kad pasiklydo, tarė: „Jeigu nepagailės mūs mūsų Viešpats ir neatleis mums, atsidursim tarp tų, kur patyrė nuostolį!“ (Koranas, 7:148-149)

Galiausiai jie pradėjo garbinti Uzeirą. Tuomet Allahas jiems pasiuntė Jėzų, tebūnie jam taika, kad jis sugrąžintų juos į viendievybę ir Allaho Vienintelio garbinimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir štai tarė Jėzus, Marijos sūnus: „O Izraelio sūnūs! Aš – Allaho pasiuntinys pas jus, patvirtinęs teisingumą to, kas pasiūsta iki manęs Toroje, ir skelbiantis gerą žinią apie Pasiuntinį, kuris ateis po manęs. Jo vardas Achmedas (Muchammedas). O kada jis pas juos atėjo su aiškiais ženklais, tai jie pasakė: „Čia – aiškūs burtai!“ (Koranas, 61:6)

Jų „uolumas“ privedė iki to, kad jie pradėjo šalimais Allaho garbinti Jėzų, tebūnie jam taika, ir sakyti, kad jis trečiasis iš trijų Trejybėje – aukščiau Allahas to, ką jie sako! Allahas Aukščiausiasis sako:

„O Rašto žmonės! Nesišvaistykite žodžiais apie savo tikėjimą ir nesakykite apie Allahą nieko, išskyrus tiesą. Juk Mesijas, Jėzus, Marijos sūnus – tėra Allaho pasiuntinys ir Jo Žodis („Būk“ - ir tai būna), kurį Jis suteikė Marijai, ir dvasia Jo. Tikėkite Allahą ir Jo pasiuntinius ir nesakykite - „Trys“! Susilaikykite, tai – geriau jums. Iš tiesų Allahas – tėra Vienas Dievas. Šlovingasis Jis, per daug Jis išaukštintas, kad turėtų sūnų. Jam – tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Užtenka Allaho kaip laiduotojo!“ (Koranas, 4:171)

Jėzų, tebūnie jam taika, ir Muchamedo صلی اللہ علیہ وسلم pasiuntinystės misiją skiria 600 metų. Per šį laikotarpį daugiadiėvystės tamsybė užklojo visą žemę. Praktiškai neliko nė vieno, kuris laikytųsi viendievystės, išskyrus saujelę Rašto žmonių, kurie garbino Viešpatį, išpažindami Allaho mylimo

Abraomo, tebūnie jam taika, religiją. Tai buvo arianizmo pasekėjai. Per šimtmečius šėtonas gražino žmonėms įvairius garbinimo objektus. Taip jis jų akyse išaukštino ugnies, vandens, medžių, karvės garbinimą. Prieita net iki to, jog šėtonas kai kuriems išgražino savęs paties – šėtono garbinimą. Kiekvienas garbino sekdamas savo aistromis, proto ir minčių polėkiais. Galiausiai žmonės pradėjo mėgdžioti vieni kitus ir garbinti kūrinius, tokius pat kaip ir jie, negalinčius sau padėti, ką jau sakyti apie naudos suteikimą kitiems. Tiesą sako Allahas Aukščiausiasis:

„Jis įveda naktį į dieną, o dieną įveda į naktį; Jis sutaisė saulę ir mėnesį – viskas juda iki atitinkamos ribos. Allahas – jūsų Viešpats; Jam priklauso valdžia, o tie, kuriuos jūs šaukiatės greta Jo, nevaldo net datulės odelės. Jeigu jūs šaukiate juos, jie negirdi jūsų šauksmo, o jeigu girdėtų, tai neatsilieptų, o Prikėlimo dieną jie atsižadės jūsų garbinimo. Niekas neduos tau žinios taip, kaip Žinantysis!“ (Koranas, 35:13-14)

Mokslininkas al-Kairavani, lai Viešpats būna juo patenkintas, šiuos tamsiuosius laikus taip aprašė: „Jis, t. y. Muchammedas صلی الله علیہ وسلم pasirodė tuomet, kai žmonėms reikėjo lyderio, kuris nurodytų jiems Tiesų kelią ir pakviestų į tikrąją religiją. Arabai išpažino stabmeldystę ir žudė dukteris, o persai išpažino dualizmą ir vedė nuosavas motinas ir dukteris. Mongolų-totoriai naikino gyvenvietes ir kankino Allaho vergus. Hinduistai garbino karves, medžius ir akmenis. Judėjai neigė (pranašus), prilygino Kūrėją Jo kūriniams ir platino melą bei nepagrįstus kaltinimus. Krikščionys laikėsi Trejybės dogmos, garbino kryžių ir kūrė vienuolių bei šventųjų atvaizdus. Panašiai elgėsi ir kitos paklydusių religijų sektos, nutolusios nuo tiesos ir platinusios absurda. Tokiu tamsiu laikotarpiu pasirodymas to, kuris taptų malone pasauliams ir išrautų šią žmonijos ydą, sutvirtindamas neišjudinamą statinį, atitinka

Allaho išmintį. Pati tinkamiausia šiai misijai buvo Muchammedo ﷺ Abdullaho sūnaus asmenybė. Jis panaikino klaidingus prietarus ir bjaurias kalbas. Nušvito viendievytės saulė ir apšvalymo mėnulis; išnyko daugiadienvystės ir dualizmo, Trejybės ir sutapatavimo tamsybės.

Esant tokioms sąlygoms ir padėčiai, buvo pasiūstas Pranašas Muchammedas ﷺ Allahas, Šventas Jis ir Didis, išrinko jį, kai jam suėjo keturiasdešimt metų, kaip Jis anksčiau iki jo išrinko pranašus Nojų, Abraomą, Mozę ir Jėzų. Allahas atsiuntė Muchammedui ﷺ įstatymą, tinkamą visoms vietovėms, visiems laikams. Jame esantys įstatymai garantuoja gyvenimą visai žmonijai. Paimkime bent vieną įstatymą, kuris pilnai išpildo tai, ką anksčiau paminėjau. Pranašas ﷺ pasakė: „**Iš tiesų, jūsų kraujas, turtas ir garbė jums tokie pat šventi, kaip šventa ši, šio mėnesio, diena, šiame jūsų mieste! Ar suteikiau jums apie tai žinių?**“²³

Pranašo Muchammedo ﷺ kvietimas panašus į jo brolių-pranašų kvietimą į Allaho Vienintelio tikėjimą, nepriduriant Jam jokių bendrininkų; kvietimas į visų išraiškų gerį; perspėjimas dėl visų išraiškų blogio. Jo ﷺ pasiuntinystės misija tapo gera žinia visiems pasauliams ir malone kūrinijai. Jos tikslu buvo jų išvedimas iš paklydimo ir neišmanymo, kuriuose jie skendėjo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas jau parodė malonę tikintiesiems, pasiūsdamas iš jų pačių tarpo Pasiuntinį; jis skaito jiems Jo ženklus, apvalo ir moko juos Rašto ir išminties, nors anksčiau jie ir buvo aiškiai paklydę.“ (Koranas, 3:164)

Jo ﷺ pasiuntinystės misija išstobulino žmonijai religiją ir išbaigė jų atžvilgiu Viešpaties malonę. Allahas Aukščiausiasis sako:

²³Al-Bukhari, Muslim

„Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę, ir pasitenkinau suteikęs jums islamą kaip religiją.“ (Koranas, 5:3)

Kyla klausimas: ką žmonijai davė išgalvoti įstatymai, kurie dieną naktį siekia pasiskelbti pasauliniais? Ar suteikė jie laimės? Ar jie išsprendė skurdo problemą? Ar jie parūpino žmonėms deramą gyvenimą? Ar jie gerbia žmonių teises? Ar jie suteikė žmonėms tikrąją laisvę, garantuojančią žmogaus orumą? Ar vis dėlto tai yra apgaulė, slepianti ydas, ištvirkimą ir gero būdo peikimą, slypintį visuose įstatymuose ir religijose ?

Užduok sau šiuos klausimus ir pažvelk į supantį pasaulį, kad pamatytum, kaip šios sistemos atneša naudos vieniems valstybėms, o kitoms – ne; vieni žmonės iš jų pasipelno, o iš kitų tokios galimybės atimtos. Dėl pasaulinių sistemų, konkrečiai grupei, siekiančiai pavergti žmones, daugybėje žemės kampelių sukeliant badą, puikiai sekasi turtėti kitų žmonių sielvarto sąskaita. Šios santvarkos yra kolonializmo ir šalių bei žmonių pavergimo priežastis, o taipogi karų ir suirūčių varomasis variklis. Štai ką išgalvotieji įstatymai ir pasaulinės santvarkos atnešė žmonijai! Tad sugrįžkite prie savo ištakų, ir jūs įgysite sėkmę ir laimę tiek žemiškajame, tiek ir amžinajame gyvenime.

Žmonėms reikia pasiuntinių

Be religijos ir įstatymo žmogus virsta panašiu į plėšrųjį žvėrį, kuriam nerūpi niekas, išskyrus asmeninę naudą ir tai, kas šiame gyvenime suteiktą materialinės naudos. Religija ir įstatymai tarsi stabdžiai, reguliuojantys žmogaus veiksmus ir sulaikantys žmogų nuo jame slypinčio blogio. Be šito įsigalėtų džiunglių įstatymas, pagal kurį stipresnis ryja silpnesnį, o gailestingumas palieka širdis. Todėl religija ir įstatymas yra malonė visai žmonijai. Būtina kviesti jų įgyvendinimui, nes jie garantuoja tau tavo teises ir orų gyvenimą, tiek turte, tiek ir skurde; sveikatoje ir ligoje; kai esi stiprus ar silpnas. Tu turi apie tai žinoti. Paklausk nedidelės įstatymo, atsiųsto Allaho Pasiuntiniui Muchammedui صلی اللہ علیہ وسلم dalies; įstatymo, apimančio ir garantuojančio žmogaus teises, net jei jis ir nieko nedaro, kad pritaikytų jį gyvenime. Pranašas صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: „**Kiekvienas iš jūsų yra ganytojas, ir kiekvieno iš jūsų paklaus apie jo ganomuosius. Ir vyras – savo namų gyventojų ganytojas, ir jo paklaus apie juos. Moteris – savo vyro namų ir jo vaikų ganytoja, ir jos paklaus apie juos. Vergas – savo šeimininko turto ganytojas, ir jo paklaus apie jį. O taip! Kiekvienas iš jūsų – ganytojas, ir kiekvienas bus paklausta apie jo ganomuosius!**“²⁴

Būtent todėl Allahas, Šventas Jis ir Didis, pasiuntinių siuntimą pavadino malonių malone, kuria Jis apdovanojo žmoniją, o taip pat ir gailestingumu, kurį Jis parodė žmonėms. Allahas nepaliko žmonių jų aistrų, spėlionių ir silpno riboto proto, kuris nepajėgus, be įstatymo ir religijos, nukreipti jų į tiesų kelią, valiai. Suvokimo ir pažinimo priemonės, kuriomis žmoniją apdovanojo Allahas, – klausia, rega ir protas – negali pasiekti tikslo, vardan kurio jos buvo sukurtos. Jos nepajėgios

²⁴ Al-Bukhari, Muslim

žmonėms nustatyti įstatymus, kurie sutvarkytų jų gyvenimą ir įsteigtų tarp jų teisingumą bei lygiateisiškumą. Gyvenant pagal teisingus įstatymus niekas neturi viršenybės, nebent įgytų ją dievobaimingumu ir gerais darbais. Islamo įstatymas nepavalduis aistroms ir išoriniams faktoriams. Jis visaapimantis, pasaulinis ir tinkamas visur ir visiems laikams. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Kada ateis pasiuntiniai jūsų, pasakodami jums Mano ženklus, tai tie, kur bijos ir darys gerą, - nebus jiems ko bijot, ir nebus jie nuliūdinti! O tie, kurie laikė melu Mano ženklus ir pūtėsi prieš juos, - jie ugniabuviai, joje jie būva amžiais!“ (Koranas, 7:35-36)

Žmogaus prigimtis ir pavidalas, kaip juos sukūrė Allahas, nesuteikia jam galimybės atlikti šią didingą užduotį. Ir tai nėra trūkumas, priešingai, jis parodo žmogaus poreikį savo Kūrėjui, Kuris nukreiptų į kelią ir įstatymą, galinčius ištaisyti jo padėtį. Protai yra silpni ir bejėgiai, jie nepajėgūs sutvarkyti savo savininkų padėties. Tad ką galima pasakyti apie jų galimybę sutvarkyti visos žmonijos gyvenimą? Protai silpni, riboti ir skirtingi. Tai, kas vieniems žmonėms yra gėriu, kitiems gali būti blogiu. Dar viena proto nesavarankiškumo priežastis yra jo negebėjimas suvokti realybės už juslių ribų bei ateities nežinomybė. Tai, kas šiandieną laikoma priimtina, gali būti, jog rytoj bus atmesta. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas nori palengvinti jums; juk sukurtas žmogus yra silpnas.“ (Koranas, 4:28)

Allahas sukūrė protą ir suteikė jam tam tikrų savybių - nekantrumą, neryžtingumą ir neapibrėžtumą: vienu ir tuo pačiu metu jis myli ir nekenčia, duoda ir atima, tvirtina ir neigia ir t.t. Visa tai atima iš jo galimybę būti žmogaus nuoseklaus gyvenimo šaltiniu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmogus prašo maldose blogio panašiai, kaip jis prašo maldose gėrio; išties žmogus skubotas, nekantrus.“ (Koranas, 17:11)

Neryžtingumas ir stabilumo stoka net konkrečioje situacijoje – tokiu buvo sukurtas protas: imama daugiau nei duodama; savanaudiškumas stipresnis už altruizmą; kaupiama labiau nei išleidžiama. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Jeigu jūs valdytumėte mūsų Viešpaties malonės lobynus, tai vis tiek susilaikytumėte iš baimės netekti turtų. Iš tiesų žmogus – šykštus!“ (Koranas, 17:100)

Prie viso šito verta pridėti užmaršumą, kuris yra neatsiejama proto savybė, o taipogi nesugebėjimą suvokti visa, kas jį supa. Todėl tai, kas šiandieną protui yra teisinga, rytoj jau gali atrodyti kaip klaida. Tai, kas šiandieną atrodo tiesa, rytoj jau gali pasirodyti melu. Taip galima pratęsti. Egzistavo tokios teorijos, kurias žmogaus protas dar vakar laikė patikimomis, o šiandieną jos jau - nepagrįstos. Svarbu paminėti, jog protas neapsaugotas nuo klaidų. Jis priima sprendimus pagal tuo momentu susidariusias aplinkybes ir situacijas, kuriose gyvena. Apsidairęs aplinkui tu pamatysi, jog dauguma valstybinių santvarkų, kurias sugalvojo patys iškiliausi mąstytojai, ėmė kisti dėl tam tikrų įvykių, atsitikusių tose šalyse, poveikio. Todėl šios santvarkos buvo priverstos persitvarkyti, kad taptų šiuolaikiškomis. Žmonių protų sukurti įstatymai, skirtingai nuo Dieviškųjų įstatymų, išliks nestabilūs ir netinkami kiekvienai vietai, bet kuriuo laikmečiu. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk žmogus sukurtas nekantrus, kuomet ištinka jį blogis – neramus, o kuomet ištinka jį gėris – šykštus.“ (Koranas, 70:19-21)

O dabar pažvelkime, pavyzdžiui, į kai kurių veikėjų protų, vardan žmonių visuomenės, vaisius: masinio naikinimo ginklai, žudynės, griovimai, kuriuos atnešė šalių ir žmonių kolonizacija.

Jie giriasi savo galia, vykdydami pasaulinį genocidą. Argi tai nėra islamiškojo įstatymo nebuvimo jų gyvenime rezultatas? Argi tai nėra netikėjimo slėpiniu – prikėlimu, surinkimu ir atsiskaitymu už darbus: už gerus – gėriu, už blogus – blogiu, pasekmė? Jei jie įtikėtų slėpiniu ir darytų gera sau ir kitiems žmonėms, vengdami visko, kame slypi blogis, tai Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir kas padarė dulkės svorio bloga, pamatys tai.“ (Koranas, 99:8)

Taipogi žmogaus protas, netikėdamas slėpiniu, privedė prie garbinimo to, iš ko žmonės statosi būstus – akmenų ir medžių; ir garbinimo to, kuo žmonės gaminasi maistą – ugnies; ir garbinimą to, ką žmonės valgo – karvių; garbinimą to, ką žmonės naikina – pelių; garbinimą to, ką žmonės laiko blogio šaltiniu – šėtono ir t.t.

Žmogiškajai prigimčiai reikėjo pasiuntinių, kad jie išaiškintų teisingus įstatymus ir tai, kas apsaugotų žmones nuo paklydimo. Kaip jau anksčiau paminėjome, žmogaus proto pažinimo galimybės šioje visatoje apribotos jutimo organais. O dėl to, kas slypi už pažinimo ribų, slėpinių pasaulio, žmonės tai gali pažinti tik per pasiuntinius. Pavyzdžiui, senovės tautų istoriją pažįstame iš istorikų darbų. Jei visas pasaulis pasitelktų savo protus, kad sužinotų praeitį, nesugebėtų to be knygos padaryti. Taip ir pasiuntiniai. Užkraudamas jiems pasiuntinystės misiją, Allahas pasiuntinius pagerbė. Jie ateidavo konkrečiu laikmečiu, kada žmonės išklysdavo iš teisingo kelio, kad išaiškintų jiems įstatymus, tvarkančius jų bendrus ir privačius reikalus, bei metodologiją, kuria jie turi sekti, kad patenkintų Allahą. Per pasiuntinius žmonijai pateikiami įrodymai. Kaip paaiškino Allahas Aukščiausiasis:

„Ir siuntėme pasiuntinius, skelbiančius gerą žinią ir įspėjančius, kad žmonėms neliktų dingsties prieš Allahą po

pasiuntinių. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 4:165)

Per pasiuntinius Allaho atsiųsti apreiškimai yra gyvenimo orientyras visiems žmonėms, o taipogi šviesa, kurios pagalba jie stato savo ateitį ir neišmanymo tamsybėse apšviečia kelią. Apsisaugojimas nuo paklydimų ir laimė tiek žemiškajame, tiek ir amžinajame gyvenime yra nepertraukiamai susiję su ėjimu šiuo keliu arba išklydimu iš jo. Nėra kito kelio, vedančio pas Kūrėją, išskyrus islamą. Visa, ko žmogus griebiasi, išskyrus islamą, yra pražūtinga ir veda į paklydimą. Kaip apie tai pranešė Allahas Aukščiausiasis:

„Sakyk: „Nejaugi imsime šauktis, išskyrus Allahą, to, kas mums nepadeda ir nekenkia? Argi mes pasisuksim atgal (atbulomis) po to, kai Allahas išvedė mus į tiesų kelią, panašiai kaip tas, kurį suvedžiojo šėtonai žemėje, ir jis pasimetęs; jis turi draugų, kurie šaukia jį į tiesų kelią: „Ateik pas mus!“ Sakyk: „Iš tiesų Allaho vedimas yra tikrasis vedimas, ir mums liepta atsiduoti pasaulių Viešpačiui.“ (Koranas, 6:71)

Po viso to žmogui lieka pasirinkimas: priimti tai, ką Allahas atsiuntė per Savo pasiuntinius, arba tai atmesti. Kas priėmė – įgijo laimę, o kas atmetė – tasai pasmerktas pražūčiai. Kaip sako Allahas Aukščiausiasis:

„O jeigu įsigiestų tavo Viešpats, tada patikėtų visi, kas žemėje, iki vieno. Negi tu priversi žmones, kad jie visi taptų tikinčiaisiais?“ (Koranas, 10:99)

Teisus buvo Kūrėjas, Šventas Jis ir Didis, sakydamas, jog Jo pasiuntiniams nuleisti apreiškimai yra tarsi siela kūnui. Kūnas gyvas tik esant sielai. Taip ir žmonių širdžių gyvenimas, stabilumas ir nusiraminimas neįmanomas be apreiškimo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir taip Mes įkvėpėme tau dvasią (Koraną) Savo paliepinu: tu nežinojai, kas tai yra Knyga ir tikėjimas, bet Mes padarėme ją šviesa, kuria Mes vedame tiesiu keliu tą, kurį norime iš Mūsų vergų. Iš tiesų tu vedi į tiesų kelią.“ (Koranas, 42:52)

Žmogiškoji pranašų ir pasiuntinių, tebūnie jiems taika, esybė

Visi Allaho pasiųsti pranašai ir pasiuntiniai buvo žmonės. Tai yra Aukščiausiojo dėsnis Jo kūrinijai: Jis siųsdavo jiems atstovus iš jų pačių tarpo, kurie išsiskirdavo tik tuo, kad Allahas juos apdovanojo apreiškimu ir žinia. Netikintieji gi žmogiškąją pasiuntinių prigimtį laikė priežastimi jų misijoms paneigti. Kaip Allahas pranešė apie Nojaus, adiečių ir samudiečių tautas: jos atmetė pranašų kvietimus tik dėl to, kad jie buvo žmonės. Jis sako:

„Tarė jų pasiuntiniai: „Nejau jūs abejojate Allahu – žemės ir dangaus Kūrėju? Jis šaukia jus, kad atleistų jums nuodėmes ir suteiktų jums atidėjimą iki skirtojo laiko.“ Jie tarė: „Jūs – tikrai žmonės, tokie kaip mes, jūs trokštate nukreipti mus nuo to, ką garbino mūsų tėvai. Duokite gi mums aiškų įrodymą!“ Tarė jiems jų pasiuntiniai: „Mes – tikrai žmonės, tokie kaip jūs, bet Allahas laimina tą iš Savo vergų, kurį įsigeidžia; mes negalim rodyti jums valdžios, kitaip nei Allahui leidus. Allahu tesikliauja tikintieji!“ (Koranas, 14:10-11)

Faraonas ir jo šalininkai palaikė Mozės, tebūnie jam taika, pranašystę melu. Jie taip paaiškino Mozės, tebūnie jam taika, žinios nepripažinimą ir likusių žmonių viliojimą:

„Paskui pasiuntėme Mes Možę ir jo brolių Aaroną su Mūsų ženklais ir aiškiais įrodymais pas Faraoną ir jo diduomenę, bet jie pasididžiavo ir pasirodė besą pasipūtėlių tauta. Jie tarė: „Negi mes imsime tikėti dvejetu žmonių, panašių į mus, kuomet jų tauta tarnauja mums.“ (Koranas, 23:45-47)

Tokia pranašų kvietimą neigiančiųjų ir užsispyrusiųjų prigimtis – jie trokšta pasitenkinimo sau ir kitų paklaidinimo. Pranašų ir pasiuntinių antspaudas Muchammedas ﷺ taip pat nebuvo išimtimi. Daugiadieniai kureišiai paėmė pavyzdį iš savo pirmtakų, laikiusių pasiuntinius melagiais. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jų širdys nieko nepaisančios. Ir slapta tarėsi tie, kurie neteisingi: „Argi čia ne žmogus, panašus į mus? Nejaugi jūs pasiduosite kerams, aiškiai matydami?“ (Koranas, 21:3)

Be išimčių, nė vienas pranašas nebuvo dievybe ir neturėjo dieviškųjų galių. Štai Jėzus, tebūnie jam taika, išsižadėjo jam priskiriamo dieviškumo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir štai tarė Allahas: „O Jėzau, sūnau Marijos! Nejaugi tu sakei žmonėms: „Priimkite mane ir mano motiną kaip dievų dvejetą šalimais Allaho?“ Jis tarė: „Šlovė Tau! Kaip galiu taip kalbėti, neturėdamas tam teisės? Jeigu tai sakyčiau, tai Tu tai žinotum. Tu žinai tai, kas mano sieloje, o aš nežinau, kas Tavo Sieloje: juk Tu – Žinantysis slaptynes. Aš nesakiau jiems nieko, išskyrus tai, ką Tu buvai man liepęs: „Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Aš buvau jų liudytojas, kol buvau tarp jų, o kai Tu davei man atilsį, Tu buvai jų Stebėtojas, ir Tu – kiekvieno daikto Liudytojas.“ (Koranas, 5:116-117)

Taip ir mūsų Pranašas Muchammedas ﷺ neigė turįs kokių nors dieviškųjų savybių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Aš negaliu nieko pakreipti nei savo naudai, nei pakenkimui, jeigu to neįsigeis Allahas. Jeigu aš žinočiau tai, kas paslėpta, aš padidinčiau sau visokią gėrį, ir manęs nepaliestų blogis. Bet aš esu tiktai perspėjantis mokytojas ir žinianešys tautai, kuri tiki.“ (Koranas, 7:188)

Jų žmogiškoji prigimtis lemia tai, jog jiems gali nutikti tas pats, kaip ir paprastiems žmonėms, tai yra mirtis – jie nebuvo amžini. Taip apie tai praneša Kūrėjas, Šventas Jis ir Didis:

„Kiekviena siela paragaus mirties, bet tik Prikėlimo dieną jums su kaupu bus duotas atlygis. Ir kas bus nutolintas nuo Ugnies ir įvestas į Rojų, tas yra lydimas sėkmės, o dabartinis gyvenimas tėra pasitenkinimas suvedžiojimais.“ (Koranas, 3:185)

Juos ištikdavo tokie patys sunkumai, kaip ir likusiuosius: liga ir silpnumas. Taip susirgo Jobo, tebūnie jam taika, kūnas, jis prarado savo nuosavybę, žmoną ir vaiką, bet išliko kantrus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Prisimink Jobą, kuomet šaukėsi savo Viešpaties: „Užklupo mane nelaimė, o Tu – Gailestingiausias iš gailestingųjų!“ Ir Mes atsiliepėm į jo maldą, ir nutolinom nuo jo ištikusių jį nelaimę, ir dovanojome jam jo šeimą ir priedo dar tiek pat iš Savo malonės, kaip priminimą garbinantiems.“ (Koranas, 21:83-84)

Juos kalino, kaip tai nutiko Allaho pranašui Juozapui, tebūnie jam taika. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie pamatė jo įrodymus, bet po to vis tiek nusprendė įkalinti jį kuriam laikui.“ (Koranas, 12:35)

Juos vijo iš jų gyvenviečių. Kaip apie tai praneša Allahas:

„Ir tarė tie, kurie netikėjo, jų pasiuntiniams: „Mes išvarysim jus iš savo žemės, arba jūs privalote sugrįžti į mūsų bendriją (religiją).“ Ir apreiškė jiems jų Viešpats: „Mes būtinai pražudysim netikinčius ir apgyvendinsim jus žemėj po jų. Tai – tiems, kas bijo stoti prieš Mane ir bijo Mano grasinimo!“ (Koranas, 14:13-14)

Juos žudė, kaip atsitiko kai kuriems Izraelio sūnų pranašams. Šios tautos netikintieji juos nužudė. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes dovanojome Mozei Knygą ir paskui jį pasiuntėme daug pranašų. Ir dovanojome Jėzui, Marijos sūnui, aiškius ženklus ir sustiprinome jį Šventąja Dvasia. Nejaugi kiekvieną kartą, kai pranašas atnešdavo jums tai, kas jums ne prie širdies, išpuikdavote, vienus išvadindavote melagiais, o kitus nužudydavote?“ (Koranas, 2:87)

Dėl savo žmogiškosios prigimties, jie turėjo tokius pačius poreikius kaip ir paprasti žmonės: valgė, gėrė, prašė žmonių pagalbos, juokėsi, verkė, džiaugėsi ir liūdėjo. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir iki tavęs Mes nesiuntėm pasiuntinių, kurie nebūtų valgę maisto ir nevaikščiotų po turgavietes. Ir kai kuriuos iš jūsiškių Mes padarėme išmėginimu kitiems, ar jūs būsit kantrūs? O tavo Viešpats mato.“ (Koranas, 25:20)

Kai netikintieji iš Izraelio sūnų Jėzaus, tebūnie jam taika, atžvilgiu griebėsi kraštutinumo ir jį sudievino, tada Allahas atskleidė jiems jo žmogiškąją esybę ir jo žmogiškuosius poreikius – valgyti ir gerti. Ir dėlto, kaip ir likusieji žmonės, jis turėdavo tuštintis, šlapintis bei prakaituoti. Todėl Aukščiausiasis sako:

„Mesijas, Marijos sūnus, - tik pasiuntinys, buvo jau iki jo pasiuntinių, o motina jo – teisuolė. Abu jie valgė maistą. Žiūrėk, kaip Mes aiškiname jiems ženklus; paskui pažiūrėk, kokie jie nusisukę nuo teisybės!“ (Koranas, 5:75)

Pranašai vesdavo ir susilaukdavo palikuonių – vaikų ir anūkų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes siųsdavome pasiuntinius iki tavęs ir skirdavom jiems žmonas bei palikuonis. Nėr buvę, kad pasiuntinys

duodavo ženklus kitaip, nei Allahui leidus. Kiekvienam laiko tarpui – savas Raštas.“ (Koranas, 13:38)

Iš žmonių jie išsiskyrė tuo, kad jų kvietimas buvo išskirtinai vardan Allaho, o ne žemiškųjų gėrybių. Jie nereikalavo iš savo tautos už savo žinių užmokesčio ar turtų, priešingai, jie tikėjosi tik Allaho apdovanojimo. Visi pranašai kreipėsi į savo tautas Allaho įteigtais žodžiais:

„Sakyk: „Tas atlygis, kurio aš jūsų prašau: jis jums patiems. O mane apdovanos Allahas; Jis – visko Liudytojas!“ (Koranas, 34:47)

Jei pasiuntiniai, tebūnie jiems visiems taika, patys neigė kokį nors savo išskirtinumą bei kokios nors valdžios vardan naudos ar žalos turėjimą, tai tu būtinai nustebsi, kad esama žmonių, kurie kai kuriuos kūrinius pavertė stabais ir jiems lenkiasi taip, kaip garbintų Allahą. Jie įsitikinę, kad sudievinčių žmonių rankose yra nauda ir žala, nors jie jau mirę ir negali padėti net patiems sau. Teisus Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Kodėl gi jiems nepadėjo tie, kuriuos jie pasirinko dievas vietoje Allaho kaip priartėjimo būdą? - Priešingai, jie pasitraukė nuo jų. Toksai jų melas ir tai, ką jie buvo išsigalvoję!“ (Koranas, 46:28)

Visi pranašai kvietė garbinti Allahą Vienintelį

Viendievytė, garbinimo skyrimas Allahui ir perspėjimas dėl daugiadienvystės – toks buvo visų pranašų ir pasiuntinių kvietimas jų tautoms. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes nesiuntėme nė vieno pasiuntinio iki tavęs, kuriam nebūtų apreiškta: „Nėra kitos dievybės, išskyrus Mane. Tad garbinkite Mane!“ (Koranas, 21:25)

Pranašai nekvietė žmonių garbinti jų pačių ar ką nors kitą. Priešingai, jie labiausiai dėl to įspėjinėjo. Kaip tai aiškina Allahas, Šventas Jis ir Didis:

„Nedera žmogui, jei Allahas jam dovanojo Raštą ir išmintį, ir pranašavimą, o jisai po to ima ir pasako žmonėms: „Būkite vergais man, o ne Allahui.“ Priešingai, jie turėtų sakyti: „Būkite dvasiniais mokytojais, todėl kad jūs mokote Rašto ir jūs studijuojate jį.“ Ir neįsakys Jisai jums, kad paimtumėte angelus ir pranašus viešpačiais. Argi Jis įsakytų jums netikėjimą tada, kai jūs – atsidavusieji?“ (Koranas, 3:79-80)

Nojus, tebūnie jam taika, buvo pirmasis pasiuntinys. Savo tautoje jis prabuvo 950 metų, kviesdamas ją garbinti Allahą ir palikti daugiadienvystę, kurią jie išpažino. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes jau siuntėme Nojų pas jo tautą, ir tarė jis: „O mano tauta! Garbinkite Allahą, neturim mes kitos dievybės, išskyrus Jį. Aš bijau, kad ištiks jus bausmė Didžiąją dieną.“ (Koranas, 7:59)

Taip ir Abraomas, tebūnie jam taika, savo tautos reikalavo garbinti Allahą Vienintelį, neturintį bendrininkų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir Abraomą... Štai jis tarė savo tautai: „Garbinkite Allahą ir bijokite Jo! Tai – jums geriausia, jeigu tik jūs žinotumėt. Jūs garbinate vietoj Allaho stabus ir išsigalvojate melą. Iš tiesų tie, kuriems jūs lankstotės šalimais Allaho, nevaldo jūsų pramaitinimo; prašykite pramaitinimo Allaho, ir garbinkite Jį, ir dėkokite Jam. Jam būsite sugrąžinti!“ (Koranas, 29:16-17)

Hūdas, tebūnie jam taika, kvietė savo tautą į viendievybę bei palikti daugiadievybę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pasiuntėme samudiečiams brolių jų – Salichą (Šalehą). Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą; nėra jums jokios dievybės, išskyrus Jį. Jis jus sutvėrė iš žemės ir įkurdino jus joje. Prašykite atleidimo, paskui atgailaukite prieš jį. Iš tiesų mano Viešpats – Artimas ir Atsakantis!“ (Koranas, 11:61)

Mozės, tebūnie jam taika, tauta, po to, kai Allahas išgelbėjo juos nuo persekiotojų, pareikalavo padaryti jiems dievybę, kurią jie galėtų garbinti. Bet Mozė, tebūnie jam taika, jiems išaiškino, koks likimas laukia tų, kurie taip elgiasi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pervedėm Mes Izraelio sūnus per jūrą, ir atėjo jie pas žmones, kurie buvo atsidavę savo stabams. Jie tarė: „O Moze! Padaryk mums dievą – tokį dievą, kaip jų.“ Jis tarė: „Iš tiesų jūs – tamsūs žmonės! Pražudyta bus tai, ko jie laikosi, ir tuščia tai, ką jie darė!“ Jis tarė: „Nejaugi ieškosiu jums kitos dievybės, išskyrus Allahą, kuomet Jis išaukštino jus virš pasaulių?“ (Koranas, 7:138-140)

Kada Jēzus, tebūnie jam taika, buvo pasiūstas pas netikinčius Izraelio sūnus, kad pakviestų juos į viendievybę, jis, tebūnie jam taika, patvirtino, kad jo Viešpats geriau žino tai, ką slepia siela. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir štai tarė Allahas: „O Jėzau, sūnau Marijos! Nejaugi tu sakei žmonėms: „Priimkite mane ir mano motiną kaip dievų dvejetą šalimais Allaho?“ Jis tarė: šlovė Tau! Kaip galiu taip kalbėti, neturėdamas tam teisės? Jeigu tai sakyčiau, tai Tu tai žinotum. Tu žinai tai, kas mano sieloje, o aš nežinau, kas Tavo Sieloje: juk Tu – Žinantysis slapybes. Aš nesakiau jiems nieko, išskyrus tai, ką Tu buvai man liepęs: „Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Aš buvau jų liudytojas, kol buvau tarp jų, o kai Tu davei man atilsį, Tu buvai jų Stebėtojas, ir Tu – kiekvieno daikto Liudytojas.“ (Koranas, 5:116-117)

Pranašų antspaudas Muchammedas ﷺ taip pat kvietė į visų stabų ir dievukų, tai yra visko, išskyrus viendievybę, atsisakymą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O žmonės! Garbinkite savo Viešpatį, kuris sukūrė jus ir tuos, kur buvo iki jūsų, - galbūt jūs tapsit dievobaimingi!“ (Koranas, 2:21)

Šiuolaikiniai įstatymai ir jų kryptys

Teisus yra Allahas Aukščiausiasis sakydamas:

„Jeigu klausysi daugumos tų, kurie žemėje, jie išves tave iš Allaho kelio. Jie pasikliauna tik spėlionėmis ir melagingai išsigalvoja.“ (Koranas, 6:116)

Trumpai apžvelkime pačias populiariausias pasaulyje religijas ir jų kryptis, kurios turi didžiulį pasekėjų skaičių tam, kad galėtume pamatyti, kaip absoliuti jų dauguma prieštarauja logikai ir sveikam protui. To priežastis – daugiadienvystė, sutvėrimų sudievinimas ir jų kultas. Mes nenorime jų kuo nors apkaltinti, nes kai kurios iš jų kviečia būti gero būdo ir draudžia kai kuriuos blogus veiksmus. Kiekvienas skaitytojas, pasinaudojęs protu, kurį jam suteikė Allahas, pats tai pamatys, suteikęs jam galimybę atskirti klaidingą dalyką nuo teisingo, protingą nuo neprotingo, logišką nuo nelogišką.

- **Tora**

Knyga, kuria šiandieną tiki judėjai – iškraipyta ir persisunkusi stabmeldyste. Jie įsitikinę, jog Uzeiras buvo Allaho sūnus, o jų Viešpats – Jahvė, neapsaugotas nuo klaidų, dar daugiau, Jis pas juos klysta, jaudinasi, apgailestauja, įsakinėja vogti, Jis žiaurus ir fanatiškas. Jis yra tik Izraelio sūnų dievas ir todėl priešiškas visiems likusiems. Jie tiki esą išrinktąją Dievo tautą, o visos likusios – daug žemiau už juos. Tas, kurio motina nėra žydė, negali būti tikru judėju. Judaizmą jie laiko savo privačia religija, priklausančia tik jiems. Todėl judaizmas negali būti pasauline religija, kurią galėtų išpažinti visi žmonės. Jie taipogi įsitikinę, jog žydų sielos – Viešpaties dalis, aukščiau Allahas to, ką jie jam priskiria! Kai nejudėjas suduoda judėjui, jis tarsi užgauna dieviškąją didybę. Šios

religijos pamatu yra neapykanta ir pavydas kitoms tautoms. Taip jų religijoje leidžiama išnaudoti, apgaudinėti, vogti, sukčiauti ir meluoti nejudėjams, kurie, jų nuomone, prilygsta gyvuliams. Koranas kategoriškai paneigė panašius judėjų įsitikinimus. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė judėjai ir krikščionys: „Mes – sūnūs Allaho ir Jo numylėtieji.“ Sakyk: „Tuomet kodėl Jis jus baudžia už jūsų nuodėmes? Ne, jūs – tik žmonės iš tų, kuriuos Jis sukūrė. Jis atleidžia, kam įsigeidžia, ir kankina, ką įsinori. Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia ir to, kas tarp jų, ir pas Jį – sugrįžimas.“ (Koranas, 5:18)

Dauguma šiuolaikinių judėjų, kurie užima visokias pareigas ir valdo turtus, giminytės ryšiais nėra susiję su senovės žydais-izraelitais, kilusiais iš Abraomo ir jo sūnaus Jokūbo, tebūnie jiems taika. Todėl jie susimaišę su kitomis tautomis, priėmusiomis judaizmą vardan žemiškųjų pasiekimų ir kolonialistinių interesų. O tikrieji judėjai, kurie iš tikrųjų kilę iš Izraelio-Jokūbo, tebūnie jam taika, palikuonių, visus likusius žydus laiko žemiausio sluoksnio atstovais.

• Evangelija

Knyga, kurios teisingumu šiandieną tiki krikščionys, istorijos bėgyje perėjusi kelis etapus, kurie pavertė ją iš Allaho atsiųsto Rašto į iškraipytą stabmeldystės religiją. Šioje profanacijoje didžiausią indėlį turi bažnyčios šventikai ir pranašautojai. Krikščionys tiki trimis asmenimis: Tėvu, Sūnumi ir Šventąja Dvasia. Jie juos vadina „Vienybe Trejybėje“ ir „Trimis viename.“ Krikščionys tarpusavyje stipriai nesutaria dėl šio postulato, nes jo neįmanoma suprasti. Dėl to vienos kryptys kaltina kitas netikėjimu. Allahas Aukščiausiasis visas jas pavadino neteisingomis, kol jos nesiliaus platinusios tokios daugiadienvystės. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nepatikėjo tie, kurie sakė: „Juk Allahas – trečias iš trijų“, - tuo tarpu, kai nėra jokios dievybės, išskyrus Vienintelį Dievą. O jeigu jie nesiliaus taip kalbėję, tai ištiks tuos, kurie nepatikėjo, kankinanti bausmė.“ (Koranas, 5:73)

Krikščionybė buvo įstatymas, kurį po Mozės, tebūnie jam taika, paklydusiems Izraelio sūnams atnešė Jėzus, tebūnie jam taika. Jis nebuvo siųstas visai žmonijai, kaip Mesijas tai išaiškino Evangelijoje pagal Matą:

„⁵ Šituos dvylika Jėzus išsiuntė, duodamas jiems nurodymų: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus. ⁶ Verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis. (Mt, 10, 5-6)²⁵

Matome, jog šiandieną krikščionybė yra stabmeldiškas įstatymas, nes priskiria Allahui bendrininkus. Krikščionys sudievinio Jėzų, tebūnie jam taika, ir jo motiną, ir ėmė juos garbinti, šalimais Allaho, nors žinojo, kad Jėzus, tebūnie jam taika, kvietė į viendievybę ir nepriskyrimą Allahui jokių bendrininkų. Kaip apie tai praneša Allahas:

„Ir štai tarė Allahas: „O Jėzau, sūnau Marijos! Nejaugi tu sakei žmonėms: „Priimkite mane ir mano motiną kaip dievų dvejetą šalimais Allaho?“ Jis tarė: „Šlovė Tau! Kaip galiu taip kalbėti, neturėdamas tam teisės? Jeigu tai sakyčiau, tai Tu tai žinotum. Tu žinai tai, kas mano sieloje, o aš nežinau, kas Tavo Sieloje: juk Tu – Žinantysis slaptybės. Aš nesakiau jiems nieko, išskyrus tai, ką tu man buvai liepęs: „Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Aš buvau jų liudytojas, kol buvau tarp jų, o kai

²⁵ Čia pateikiamas Lietuvos Vyskupų Konferencijos (katalikų) išleistos A. Rubšio (Senojo Testamento) ir Č. Kavaliausko (Naujojo Testamento) Biblijos vertimas pagal knygą „Šventasis Raštas. Senasis ir Naujasis Testamentas“ (vertė A. Rubšys, Č. Kavaliauskas. LVK, 1998) (vert. past.).

Tu davei man atilsį, Tu buvai jų stebėtojas, ir Tu – kiekvieno daikto Liudytojas. Jeigu Tu juos nubausi, tai juk jie – Tavo vergai, o jeigu Tu jiems atleisi, tai juk Tu – Galingas, Išmintingas!“ (Koranas, 5:116-118)

Krikščionybė sugėrė į save daugybę iki jos egzistavusių religijų ir tikėjimų. Ji papuolė į mitraizmo, paplitusio persų šalyse šeštajame amžiuje iki Jėzaus, tebūnie jam taika, įtaką. Šioje religijoje yra istorija, panaši į aistringus mišparus. Taipogi krikščionybė Trejybės dogmą perėmė iš hinduizmo. Taip, hinduizme Dievas turi tris vardus: Višnu – sergėtojas, Šiva – naikintojas, Brahma – kūrėjas.²⁶ Hinduizme egzistuoja turto atsižadėjimo, vardan patekimo į Dangaus karalystę, principas. Į krikščionybę prasiskverbė kai kurios budizmo mintys, kurios pamokslautos prieš penkis šimtmečius iki jos. Lyginamoji religijotyra patvirtina didžiulį Budos ir Jėzaus, tebūnie jam taika, asmenybių panašumą. Mesijo gimimo aplinkybių, jo gyvenimo, bei Budos nueito kelio palyginimas patvirtina budizmo įtaką daugybei krikščionybės įsitikinimų. Krikščionybė taip pat susimaišė su senovės babiloniečių tikėjimu. Susidorojimas su Baalu – saulės dievu, panašus į susidorojimą su Jėzumi, tebūnie jam taika. Pakankamai akivaizdu, kad krikščionybė buvo iškraipyta ir persmelkta to, ko iš pradžių joje nebuvo – stabmeldiškų įsitikinimų. Visa tai privedė prie krikščionybės pavidalo ir pagrindinės vertybės, su kuria atėjo Jėzus, tebūnie jam taika, siūstas pasaulių Viešpaties, praradimo.

• Hinduizmas

Hinduizmas susiformavo per kelis ilgus etapus. Jo įkūrėjas nežinomas, kaip ir daugelio hinduizmo knygų autoriai. Jis yra

²⁶Šios trys dievybės vadinamos „Didžiąja Trejybe“ (vert.past.).

indų filosofijos, judėjų Toros ir krikščionių iškraipytos Evangelijos mišinys. Hinduizmas apima stabmeldiškus įsitikinimus, logiškai bei sveiku protu nepaaiškinamus: hinduistai garbina medžius, akmenis, beždžiones ir sudieviną karvę, kurios pas juos užima garbingą vietą. Karvėms garbinimo ir gyvenamose vietose, bei visuomeninėse aikštėse statomos statulos. Jos turi tiek teisių, apie kurias daugybė žmonių negali nė pasvajoti. Karvės turi teisę laisvai judėti, jų negalima užmušinėti, skriausti, o kai jos padvesia, jas laidoja laikantis religinių apeigų. Hinduizmas, be stabmeldystės, dar įvedė niekingas kastas. Jis suskaldė visuomenę į sluoksnius, kurie vienas kitą išnaudoja ir kuriuose nesilaikoma net pačių elementariausių žmonių teisių bei visuomeninio teisingumo principų. Visa tai parodo, jog hinduizmas labai tolimas Dieviškajam apreiškimui.

• **Budizmas**

Budizmas – išgalvota filosofija su religijos atspalviu. Jis laikomas būdo vertybių sistema ir etiniu mokymu, kuris remiasi filosofinėmis pažiūromis. Jo principai toli nuo apreiškimo. Budizmas tėra požiūrių ir įsitikinimų visuma su vos įžvelgiama religine užuomina. Jis atsirado Indijoje po hinduizmo, penktajame amžiuje prieš Jėzų. Po jo įkūrėjo Sidharta Gautama, gavusio Budos vardą (560-480m. prieš Jėzų), mirties, budizmas pavirto klaidingų įsitikinimų, turinčių stabmeldystės prigimtį, visuma. Taip budistai tiki, kad Buda – Dievo sūnus, išgelbėjęs žmoniją nuo nuodėmių naštos ir skausmo, ir prisiėmęs sau visas žmonių klaidas. Jų stabmeldystę nurodo ir šie žodžiai: „Kai Buda įėjo į vieną celę, jam nusilenkė visi stabai.“ Todėl budistai meldžiasi Budos statuloms. Jie stato jas garbinimo vietose ir visuomeninėse erdvėse tikėdami, kad jis įves juos į Rojų.

Kai kurie budizmo mokymai kviečia į aukštą moralę: meilę, atlaidumą, geranoriškumą žmonėms ir labdaros davimą vargšams. Jie taip pat kviečia į vienuolystę, turtų, malonumų atsisakymą ir atšiaurų gyvenimo būdą, susilaikymą nuo moterų, nuosavybės ir santuokos, o tai prieštarauja žmogaus sielos esybei, kurią Allahas sukūrė mylinčią visa tai, ką draudžia budizmas. Patys budistai pripažįsta, kad jų knygos nebuvo apreiškotos. Jų turinys priskiriamas Budai, nebent aprašomi jo poelgiai, kuriuos užfiksavo kai kurie jo pasekėjai. Iš to, kas buvo paminėta, darosi aišku, kad budizmas – rašytinis, o ne Dieviškasis tikėjimas. Jį sudaro filosofinių ir asmeninių įkūrėjo bei jo pasekėjų požiūrių visuma, besiformavusi epochomis, kol tapo tokia, kokia yra dabar.

• **Sikhizmas**

Sikhizmas nėra religija ar kryptis, bet laikomas vienu iš laisvės judėjimų, papuolusių islamo įtakon. Jis pabandė suderinti paplitusius tikėjimus ir religijas, apjungdamas juos į vieną tikėjimą. Sikhizmas buvo sukurtas grupės indų, pasirodžiusių 15 amžiaus pabaigoje – šešiolikto amžiaus pradžioje po Jėzaus. Jie kvietė į naują religiją, vienijančią islamą ir hinduizmą, šūkiu: „Nei hinduistai, nei musulmonai“. Bet jų sumanymas nepasisekė, nes islamo, jo tiesų ir mokymų neišmanymas juos paklaidino ir išvedė iš tiesaus kelio. Jei jie pažintų islamą, sužinotų, kad religija turi remtis tik Allaho apreiškimu. Religijoje nėra vietos žmogiškosioms nuomonėms, įvairių tikėjimų ir kryptių sanplaikoms, bandant jas suartinti ir sudaryti vieną apjungiantį tikėjimą. Vėliau sikhai tapo anglų įrankiu, sukilėlių, kvietusių išvyti anglus iš Indijos, persekiojimui. Taip Britanijos kolonializmas turėjo didžiulės reikšmės palaikydamas ir suteikdamas galimybių šiai kryptiai. Sikhai iš anglų gavo daugybę privilegijų, kurios suteikė jiems

turtinį pranašumą prieš kitus vietinius gyventojus. Jie sudarė 20 procentų Indo-Britanijos kariuomenės.

Tad paaiškėjo, jog sikhizmas siekė pagerinimų, bet patyrė nesėkmę. Jis tapo britų kolonialistų marionete, kuria pasinaudota žemių užgrobimui, žmonių išnaudojimui ir teisingojo islamo sunaikinimui. Nes tiesa niekuomet nesusivienys su melu, o viendievytė – su daugiadienvyste.

- **Islamas**

Islamas yra paskutinis dieviškasis įstatymas. Jo Pasiuntinys – visų pranašų ir pasiuntinių antspaudas - po jo nebebus daugiau nei pasiuntinio, nei pranašo; o jo religija – užbaigiančioji ir po jos nebebus kitos religijos ir įstatymo, iki pat Teismo dienos, nes ji buvo užbaigta Allaho malone. Jis ﷺ atėjo išugdyti charakterį ir išaukštinti širdis. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę, ir pasitenkinau suteikęs jums islamą kaip religiją. Kas gi priverstas badauti, o ne linkdamas prie nuodėmės, - tai juk Allahas – Atlaidus, Maloningas!“ (Koranas, 5:3)

Tai religija, kurią Allahas patvirtino visiems žmonėms. Jis nepriims garbinimo, kuris buvo atliktas kokios nors kitos, nei islamas, religijos pagrindu. Islamas – tai kvietimas į viendievytę ir bendrininkų Allahui nepriskyrimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nepatikėjo tie, kurie sakė: „Juk Allahas – Mesijas, Marijos sūnus.“ O Mesijas tarė: „O Izraelio sūnūs! Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Juk, kas priskiria Allahui bendrininkų, tam Allahas uždraudė

Rojų. Jo slėptuvė – Ugnis, ir nėra neteisuliams pagalbininkų!“ (Koranas, 5:72)

- Islamas – tai kvietimas į aukštą moralę ir geradarystę. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas kurios aiškios ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės, ir priskirti Allahui bendrininkus, apie ką Jis nesiuntė jokio įrodymo, ir kad kalbėtumėte apie Allahą tai, ko jūs nežinote.“ (Koranas, 7:33)

- Islamas - tai kvietimas daryti gera ir būti nuoširdžiam. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Lenkitės ir klaupkite ant kelių, garbinkite Viešpatį ir darykite gera, - galbūt jūs tapsite laimingi!“ (Koranas, 22:77)

- Islamas – tai kvietimas atsisakyti blogo būdo ir ydingų veiksmų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Atsisakykite ir aiškios nuodėmės, ir paslėptos; iš tiesų tiems, kurie įgyja nuodėmę, bus atlyginta už tai, ką jie pelno!“ (Koranas, 6:120)

- Islamas – visos žmonijos religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk: „O žmonės! Aš – Allaho Pasiuntinys jums visiems. To, Kuriam priklauso valdžia dangaus ir žemės, - nėr dievybės, išskyrus Jį; Jis suteikia gyvenimą ir jį atima. Tad tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntiniu, - pranašu, beraščiu, kuris tiki Allahą ir Jo Žodžius, ir sekite paskui jį, - gal eisite tiesiu keliu!“ (Koranas, 7:158)

- Islamas – tai malonė žmonijai. Per islamą žmonės išeina iš tamsumos į šviesą, ir išsigelbėja nuo Pragaro ir kančių. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Mes pasiuntėme tave tik kaip malonę pasauliams.“ (Koranas, 21:107)

- Islamas – tai valdomos pasirinkimo laisvės religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir sakyk: „Tiesa – iš jūsų Viešpaties; kas nori, tegul tiki, o kas nenori – netiki.“ (Koranas, 18:29)

- Islamas – proto ir tikrumo religija. Allahas Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: **„Iš tiesų Allahas myli, kad ką nors iš jūsų darantis, tai darytų tinkamu būdu.“**²⁷

- Islamas – tai pažinimo religija. Allahas Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: **„Žinių įgijimas – kiekvieno musulmono ir musulmonės pareiga.“**²⁸

- Islamas – tai apsisvalymo ir švaros religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės, valgykite ir gerkite, bet nešvaistykite: juk Jis nemyli švaistūnų!“ (Koranas, 7:31)

- Islamas – tai gailestingumo ir užuojautos religija. Allahas Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم pasakė: **„Gailestingasis pasigailės gailestingųjų. Būkite gailestingi esantiems žemėje, ir jūsų pasigailės Tasai, Kuris yra danguje!“**²⁹

- Islamas – tai teisingumo visiems žmonėms religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

²⁷ Al-Bukhari „*Šuab al-Iman*“, Abu Jaila „*al-Musnad*“. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*Sachych al-Džami*“ 1880, „*as-Sachycha*“ 1113.

²⁸ Ibn Madžah, 224; Abu Jaila, 2903. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*Sachych al-Džami*“ 3913, „*Sachych at-Targhib ua at-Tarchyb*“ 72.

²⁹ At-Tirmizi, 1924, Abu Daud, 4941, Achmad, 6494. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*Sachych al-Džami*“ 3522, „*As-Sachycha*“ 925.

„Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystę ir dovanas artimiesiems; ir Jis draudžia niekšybes ir nusikaltimus. Jis ragina jus: galgi atsitokėsite!“ (Koranas, 16:90)

- Islamas – tai lengvumo ir kilnumo religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas nori jums palengvinimo, o ne apsunkinimo.“ (Koranas, 2:185)

- Islamas – tai religija, kuri saugo žmogaus gyvybę ir neleidžia statyti jos į pražūtingą pavojų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O jūs, kurie patikėjote! Nevalgykite savo turto neteisingai tarpusavyje, nebent tai būtų prekyba abiem pusėms bendrai sutarus. Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas!“ (Koranas, 4:29)

- Islamas – religija, kuri apsivalymu ir švara saugo kūną iš išorės. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai – sukelia kančias. Todėl venkite lytinio artumo su moterimis, kai joms menstruacijos ir nesiekite artumo su jomis, kol jos neapsivalys. O kai jos apsivalys, tai ateikite pas jas taip, kaip jums prisakė Allahas. Iš tiesų Allahas myli su atgaila besikreipiančiuosius ir myli apsivalančiuosius!“ (Koranas, 2:222)

- Islamas – religija, kuri saugo kūną iš vidaus, drausdama nesaikumą valgant ir geriant, ir ribų to, kas galėtų pakenkti, peržengimą. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės, valgykite ir gerkite, bet nešvaistikite: juk Jis nemyli švaistūnų!“ (Koranas, 7:31)

- Islamas – tai aplinkos apsaugos religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nedarykite niekšybių (suirutės) žemėje po to, kai ji sutvarkyta. Šaukitės Jo su baime ir viltimi; iš tiesų Allaho malonė arti gerą darančiųjų!“ (Koranas, 7:56)

- Islamas – tai švelnaus elgesio su gyvūnais ir jais rūpinimosi religija. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„Kartą vienas žmogus, keliaudamas savo reikalais, labai ištroško. Pasiekęs šulinį, nusileido į jį ir numalšino savo troškulį. Išlipęs iš šulinio, žmogus pamatė lekuojantį, dulkes iš troškulio ėdantį šunį. (Tai matydamas) žmogus sau tarė: „Šis šuo ištroškęs taip pat, kaip ir aš buvau.“ Taigi jis vėl nusileido į šulinį, pripildė savo batą vandens ir pagirdė šunį. Už tai Allahas jį apdovanojo nuodėmių atleidimu.“** Jie paklausė: „Allaho Pasiuntiny, ar mes būsime apdovanoti net ir už gerą elgesį su gyvūnais?“ Jis atsakė: „Taip, iš tiesų. Būsime apdovanoti už viską, kas gyva.“³⁰

- Islamas – tai teisingumo ir geradarystės religija. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystes ir dovanas artimiesiems; ir Jis draudžia niekšybes, bjaurastis ir nusikaltimus. Jis ragina jus: galgi atsitokėsite!“ (Koranas, 16:90)

- Islamas – žmonių lygybės religija. Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: **„O žmonės! Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Vienas ir jūsų protėvis yra vienas. Arabas nėra pranašesnis už nearabą, nei nearabas nėra pranašesnis už arabą. Baltaodis nėra pranašesnis už juodaodį, nei juodaodis nėra pranašesnis už baltaodį. Vieno žmogaus pranašumas prieš**

³⁰ Al-Bukhari, Muslim

kitą gali būti tik dievobaimingume!³¹

Žemiškajame gyvenime Allahas žmonėms skyrė skirtingai: vienus Jis padarė turtingais, o kitus – vargšais. Kaip apie tai sako Allahas Aukščiausiasis:

„Allahas suteikė pirmenybę vieniems prieš kitus, skirdamas jiems turto ir gėrybių. Bet tie, kuriems suteikta pirmenybė, nenori dalintis gėrybėmis su tais, ką užvaldė jų dešinė (vergaus), kad galų gale jie būtų lygūs. Nejaugi jie neigia Allaho malonę?“ (Koranas, 16:71)

Vienus Jis padarė ligotais, o kitus – sveikais, kažką aukšto ūgio, o kažką – žemo ir t.t. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jie dalija tavo Viešpaties malones? Mes pasiuntėme jiems jų maistą šiame gyvenime ir išaukštiname vienus iš kitų laipsniais tam, kad vieni jų imtų kitus tarnais. Ir tavo Viešpaties malonė geriau, negu tai, ką jie sukaupia!“ (Koranas, 43:32)

Vienus Jis padarė nevaisingus, o kitus apdovanojo įvairių lyčių palikuonimis: berniukais, mergaitėmis ar ir vienais, ir kitais.. Allahas kuria, ką įsigeidžia, ir daro tai, ko nori. Visa tai yra iš Jo Išminties, kurią tik Jis žino. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia. Jis kuria, ką nori. Jis apdovanoja, ką įsigeidžia, palikuonimis moteriškos lyties ir duoda, kam įsigeidžia, palikuonių vyriškos giminės. Arba Jis susieja juos, vyrus ir moteris, o ką įsigeidžia, padaro bevaisiais: juk Jis – Žinantis, Galingas!“ (Koranas, 42:49-50)

³¹ Achmad, 23536; At-Tajalusi, 4749; „*As-Sachycha*“, 2700; „*Sachych at-Tarhib ua at-Tarchyb*“

Svarbu suprasti, kad visos religijos ir kitos kryptys, išskyrus islamą, į kurį kviečia pranašų antspaudas Muchammedas ﷺ tiesiogiai ar netiesiogiai sulaukia neribotos paramos iš pasaulinio sionizmo, kuris teisingajame islame mato grėsmę. Islamas gali užbaigti sionizmo savivalę ir sugriauti jų viltis išnaudoti žmones ir šios visatos gėrybes. Sionizmas taipogi iš visų jėgų stengiasi prikurti naujų krypčių ir sektų, kuriose pasireikštų sutarimas, draugystė ir polinkis atsisakyti daugelio principų, ko niekaip neleistų laisvas, civilizuotas ir kultūringas žmogus. Visa tai daroma iš baimės, kad tikrosios religijos prieglobstyje žmonija susivienys ir išauš diena, kai nugalės tiesa ir išnyks melas. Tuomet tikintieji atsilygins tiems, kurie juos žemino ir kolonizavo, užgrobdami jų šalių turtus, bei nukreipinėjo žmones nuo pasaulių Viešpaties garbinimo į vergų garbinimą.

Sugrįžimas prie ištakų

Kiekvienam iš mūsų vis dar yra galimybė sugrįžti prie savo religijos, kurią Allahas Aukščiausiasis patvirtino Savo vergams – islamo, ištakų. Ji yra dabar, bet rasis tokios sąlygos, kurios, net prieš mūsų pačių norus, šią galimybę atims. Kaip apie tai pranešė Geradaris Aukščiausiasis Allahas:

„Lanko (palaiko jose gyvenimą) Allaho mečetes tasai, kur patikėjo Allahą ir Paskutiniaja diena, atliko maldą, mokėjo zakiatą ir nesibijo nieko, išskyrus Allahą, - galbūt tokie pasirodys teisingu keliu einantieji!“ (Koranas, 9:18)

Geradaris Aukščiausiasis Allahas išaiškino netikinčiųjų padėtį, kai juos aplanko mirtis ir jie praregi prieš jų akis atsiveriančią tiesą. Tuomet netikintysis pripažįsta pasiuntinių teisumą ir religijos, kurią jis išpažino, melagingumą. Jis gailisi to, ko nepadarė, bet šioje situacijoje jau per vėlu sąžinės graužaičiai. Tuomet priešais vergą užsitrenkia atgailos ir sugrįžimo vartai – jis labai apgailestauja ir nori sugrįžti į gyvenimą, kad taptų tikinčiu ir paliktų netikėjimą, bet galimybės nebėra. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O kada ateis vieno iš jų mirtis, jis tars: „Viešpatie, gražink mane. Galbūt aš darysiu gera ten, kur aš buvau viską apleidęs.“ Taip nebus! Tai tik žodis, kurį jis taria. Už jų – pertvara iki tos dienos, kol jie bus prikelti.“ (Koranas, 23:99-100)

Korane mums pasakojama Faraono istorija, kuris nusikalto ir savivaliavo, sakydamas: „Aš – jūsų Viešpats Aukščiausias.“ Bet kai jis savo akimis pamatė tiesą - patikėjo, bet tikėjimas neatnešė jam naudos – Allahas nuskandino jį kartu su jo kariuomene. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir pervedėm mes Izraelio sūnus per jūrą, o Faraonas ir jo pulkai klastingai ir priešišškai ėmė juos vytis. O kada jis pradėjo skęsti, jis tarė: „Tikiu, kad nēr dievybės, išskyrus tą, kuria tiki Izraelio sūnūs, ir aš pats – iš musulmonų (atsidavusiųjų) skaičiaus!“ Allahas tarė: „Tik dabar! O anksčiau tu priešinai ir buvai nedorybės skleidėjas. Ir šiandien Mes išgelbėsime tavo kūną, kad tu būtum ženklas tiems, kas bus po tavęs.“ Iš tiesų daugelis žmonių nebrangina Mūsų ženklų!“ (Koranas, 10:90-92)

Labai svarbi ir aktuali tema apmąstymams. Klausimo kaina – amžinoji laimė, po kurios neseks nelaimė – gyvenimas Rojuje, kurio plotis prilygsta padangėms ir žemei. Arba amžinoji nelaimė, po kurios neseks laimė – Pragare, kokia bjauri ši buvimo vieta:

„Jiems – Pragaro guoliai, o ant jų užtiesalai; ir taip Mes atlyginam neteisuoliams!“ (Koranas, 7:41)

Iš tiesų Tas, Kuris tave sukūrė, džiaugiasi tavo atgaila ir sugrįžimu pas Jį. Kas gi gali būti didingesnis už Kūrėją, Kuris linki mums gero? Kaip apie tai pranešė Allaho Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم „Allahas džiaugiasi Savo vergo atgaila labiau nei žmogus, kuriam dykumoje pabėgo kupranugarė, su visu jo maistu ir gėrimu. Jis ilgai jos ieškojo, o kai visai prarado viltį, užmigo po medžių laukdamas mirties, o pabudęs aptiko savo kupranugarę stovinčią prie jo galvos, o jos pavadys užsikabinęs už medžio. Jis paėmė pavadį ir pasakė: „O Allah, Tu – mano vergas, o aš – Tavo Viešpats!“ - suklysdamas iš didžiulio jį apėmusio džiaugsmo.“³²

Kas gali būti didingiau už šio Kūrėjo gailestingumą, Kuris nori mums atleisti ir linki mums laimės? Kaip apie tai pranešė Allaho Pasiuntinys صلی اللہ علیہ وسلم **„Iš tiesų Allahas turi šimtą**

³²Muslim

gailestingumo dalių, iš kurių Jis nuleido tik vieną – gailestingumą tarp džinų, žmonių, žvėrių ir vabzdžių, dėl kurio jie gailestingi vieni kitiems, ir dėl kurio gyvūnai meilūs savo palikuonims. Ir Allahas pasiliko Sau devyniasdešimt devynias gailestingumo dalis, kad Prikėlimo dieną būtų gailestingas Savo vergams.“³³

Perskaityk šias Korano *ajas*, kad sužinotum apie didžiulį apdovanojimą, kurį gausi iš savo Kūrėjo, kai sugrįši prie savo religijos ištakų, kurios yra islamas ir tikėjimas Jo paskutiniu juo atsiųstu įstatymu. Apdovanojimas, kurio sulauksi sugrįžęs pas Jį – tai tavo nuodėmių atleidimas, bei blogų darbų pakeitimas gerais. Ar esi girdėjęs apie tokį dosnumą? Tik nepatyręs nuostolio atsisakytų tokios didelės vertybės.

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tie, kurie greta Allaho nesišaukia kitos dievybės ir nežudo sielos, ką draudžia Allahas, nebent pagal tiesą, ir nesvetimauja. O kas taip daro, tas sulauks bausmės. Padvigubintos jam bus kančios Prikėlimo Dieną, ir pasiliks jis tenai amžiams pažemintas, išskyrus tuos, kurie atgailavo ir patikėjo, ir darė gerus darbus, - šiems Allahas pakeis jų blogus veiksmus palaimingais; iš tikrųjų Allahas yra Atleidžiantis, Gailestingas! O kas atgailavo ir darė gera, tai iš tiesų jis grįžta pas Allahą.“ (Koranas, 25:68)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Sakyk tiems, kurie netikėjo, jeigu jie nustos tai darę, jiems bus atleista tai, kas buvo anksčiau, o jeigu grįš į netikėjimą, tai jau buvo pirmųjų tautų pavyzdžiai.“ (Koranas, 8:38)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

³³Muslim

„O tie, kurie pasielgė niekšingai arba nuskriaudė patys save, atsiminė Allahą ir paprašė savo nuodėmių atleidimo, - o kas atleidžia nuodėmes, išskyrus Allahą? - ir nesispyriojo, ką jie padarę, žinodami.“ (Koranas, 3:135)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Juk Allahas pasižadėjo priimti atgailą tų, kurie daro blogį iš nežinojimo, o paskui greit atgailauja. Allahas priima jų atgailą. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!“ (Koranas, 4:17)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Allahas nori priimti jūsų atgailą, o tie, kurie pasiduoda savo aistroms, nori, kad jūs smarkiai nukryptumėte į šalį.“ (Koranas, 4:27)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jie spartina tave blogiui pirm gėrio, tačiau iki jų jau yra buvę pamokančių bausmių pavyzdžių. Iš tiesų tavo Viešpats atleidžia žmonėms, nežiūrint net į jų neteisingumą! Ir iš tiesų tavo Viešpats griežtas yra bausti!“ (Koranas, 13:6)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Aš iš tikro esu Atlaidus tiems, kurie atgailavo, patikėjo ir darė gera, o paskui leidosi tiesiu keliu.“ (Koranas, 20:82)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Neturite nuodėmės ten, kur suklydote, o turite ten, kur kėslovo jūsų širdys. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!“ (Koranas, 33:5)

- Allahas Aukščiausiasis sako:

„Jeigu jūs aptiksite gėrį arba nuslėpsite jį, arba atleisite blogį, tai iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Stiprus!“ (Koranas, 4:149)

- Allahas Aukščiausiasis *kudsi chadise* pasakė: „O Adomo sūnau, iš tiesų Aš tau atleidinėsiu, nekreipdamas dėmesio į tai, kokias (nuodėmes) padarei, tol, kol nesiliausi Manęs šaukęsis ir Manimi kliojęsis! O Adomo sūnau, jei padarysi tiek nuodėmių, kad jos pasiektų debesis danguje, o po to paprašysi Manęs atleidimo, - Aš tau atleisiu! O Adomo sūnau, iš tiesų, jei pas Mane ateisi turėdamas tiek nuodėmių, kad jomis galima būtų pripildyti žemę, bet sutiksi Mane negarbinęs šalimais Manęs nieko kito, - Aš būtinai dovanosiu tau atleidimą, (kuris uždengs visas tavo nuodėmes).³⁴

- Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Iš tiesų, aš pažįstu tajį Rojaus gyventoją, kuris į jį įžengs paskutinis, ir paskutinįjį iš Pragaro gyventojų, kuris paskutinis iš ten išeis. Teismo dieną atves vyrą ir pasakys: „Parodykite jam jo mažas nuodėmes ir ištrinkite jo dideles nuodėmes!“ Ir jam parodys jo mažas nuodėmes ir pasakys: „Tokią dieną tu padarei taip ir taip“, - o jis tuo momentu pergyvens, kad jam neparodytų jo didelių nuodėmių. Paskui jam pasakys: „Iš tiesų, tau už kiekvieną nuodėmę priklausys geras darbas,“ - o jis pasakys: „Viešpatie! Aš padariau tai, ko čia nematau...“ Ir aš pamačiau Pasiuntinį ﷺ ausijuokiant taip, kad matėsi jo galiniai dantys.“³⁵

³⁴ Achmad, At-Tirmizi. Al-Albani patvirtino *chadiso* patikimumą „*As-Sachycha*“ 127.

³⁵ Muslim

Pamąstymams

Visos žemėje egzistuojančios religijos pagal islamą yra melagingos, nes į jas prasiskverbė daugiadiėvystė ir ko nors kito, šalimais Allaho, garbinimas. Arba jos nėra dieviškosiomis religijomis - jas išgalvojo žmonės, jausdami įgimtą poreikį religijai, kurią galėtų išpažinti. Bet jie patyrė nesėkmę ir išklydo iš tiesaus kelio, nes nėra kitos tikros religijos, išskyrus islamą. Svarbu žinoti, kad egzistuoja trys dieviškieji įstatymai – Tora, Evangelija ir Koranas – Muchammedo ﷺ įstatymas. Deja, Tora ir Evangelija buvo iškraipytos, todėl šiandieną savo pradiniu pavidalu nebeegzistuoja. Tai nurodo akivaizdūs jose esantys prieštaravimai, o taip pat daugiadiėvystė ir Viešpaties savybių sumenkinimas, Šventas Jis ir Didis. Apie visą tai smulkiau galima sužinoti specialiose knygos, pašvęstose šio klausimo išaiškinimui. Kiekvienas, perskaitęs šią knygelę, turi suteikti protui galimybę įvertinti savo religiją. Ar protinga sudieivinti tuos, kurie net patys sau negali padėti ar pakenkti?! Ar protinga sudieivinti tokį pat kūrinį kaip ir mes, kuris nevaldo nei mirties, nei gyvenimo, nei prikėlimo?! Ar protinga tai, jog mums nereikia Kūrėjo, bet jaučiame poreikį kūriniams, kurie negali mūsų apsaugoti nuo blogio? Ar protinga garbinti tokius pat žmones, kaip ir mes, kurie buvo sukurti ir negeba patys ką nors sukurti?

- Garbinimas islame – išskirtinė Kūrėjo teisė. Kūriniai tokios teisės neturi. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tarė jūsų Viešpats: „Kvieskite Manė, Aš jums atsakysiu; iš tiesų, kurie iš didybės negarbina Manęs – eis Pragaran pažeminti!“ (Koranas, 40:60)

- Garbinimas islame yra tiesioginis, tarp Allaho ir Jo vergo, be kokių nors tarpininkų ar užtarėjų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Išties! Tik į Allahą gali būti nukreiptas švarus tikėjimas. O tie, kurie prisiėmė sau globėjus, išskyrus Jį, jie sako: „Mes garbiname juos tiktai tam, kad jie priartintų mus prie Allaho, kaip galima arčiau.“ Allahas nuspręs tarp jų, dėl ko jie tarpusavy nesutarė! Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu to, kuris meluoja ir netiki.“ (Koranas, 39:3)

Korano ajos, kviečiančios susimąstyti tuos, kurie priskiria Allahui bendrininkus

- Allaho Aukščiausiojo Žodžiai, išaiškinantys visišką garbinamųjų šalimais Allaho netobulumą:

„Ir prasimanė jie vietoje Jo dievus, kurie nekuria nieko, o patys sukurti. Jie patys neturi galios ką nors nuveikti sau ar duoti naudos. Ir jie nevaldo nei mirties, nei gyvenimo, nei prikėlimo.“ (Koranas, 25:3)

- Allaho Aukščiausiojo Žodžiai apie tų, kuriuos garbina šalimais Allaho, bejėgiškumą:

„O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę?“ - jie tars: „Allahas“. Sakyk: „Ar matėte tuos, kurių jūs šaukiate šalia Allaho, - jeigu panorės Allahas padaryti man blogą, ar jie išgelbės nuo Jo blogio? Arba, jeigu Jis įsigeis suteikti man malonę, ar sugebės jie sulaikyti Jo malonę?“ Sakyk: „Užtenka man Allaho. Juo kliaunasi pasikliaunantys!“ (Koranas, 39:38)

- Allaho Aukščiausiojo Žodžiai apie Teismo Dieną žmonių rodomą priešiškumą tiems, kuriuos jie garbino šalimais Allaho:

„Kas klysta labiau, negu tas, kuris šaukia šalimais Allaho tuos, kurie jam neatsakys iki Prikėlimo dienos, ir jie nepaiso jų šauksmo. O kuomet surinkti bus žmonės, jie pasirodys besą jų priešai ir neigs jų garbinimą.“ (Koranas, 46:5)

O garbinantysis ugnį, medį, karvę, akmenį ar kitus garbinimo objektus, susimąstyk apie Allaho Aukščiausiojo Žodžius:

„Iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, - vergai, panašūs į jus! Tai šaukitės jų, tegul jie jums atsako, jeigu esate teisūs! Argi jie turi kojas, kuriomis vaikšto, arba rankas, kuriomis jie čiumpa, arba akis, kuriomis jie regi, arba ausis, kuriomis jie girdi? Sakyk: „Šaukitės savo draugus, o paskui išsigudrinkite prieš mane ir neduokite man atodėčio! Iš tiesų mano Globėjas – Allahas, kuris nuleido Knygą. Ir Jis globoja teisuolius!“ (Koranas, 7:194-196)

O einantysis ritualinius ratus ir maldaujantysis gulinčiųjų kapuose ir mauzoliejuose, susimąstyk apie Allaho Aukščiausiojo Žodžius:

„Ir nesišaukit šalimais Allaho to, kas nepadės tau ir nepakenks. O jeigu tu tai darysi, tai būsi vienas iš neteisingųjų.“ (Koranas, 10:106)

O pasekusysis savo aistromis, netrokštantis leidžiamo ir nejaučiantis pasišlykštėjimo draudžiamam, susimąstyk apie Allaho Aukščiausiojo Žodžius:

„O jeigu jie tau neatsakys, tai žinok, kad jie seka įkandin savo aistrų. O kas labiau išstumia iš kelio, nei tas, kuris nusekė įkandin savo aistros nevadovaujamas Allaho? Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu neteisingųjų!“ (Koranas, 28:50)

Žinok, kad kiekvienas garbinimo objektas išsižadės jį garbinusiųjų ir paėmusių jį šalimais Allaho pagalbininku. Allahas Aukščiausiasis sako:

„O tarp žmonių esama tokių, kurie priskiria, šalimais Allaho, Jam lygius; jie juos myli, kaip myli Allahą. O tie, kurie patikėjo, stipriau myli Allahą. Ir jeigu pamatytų tie, kurie neteisingi, kada jie išvys bausmę, jog visa galia priklauso Allahui ir kad Allahas stipriai baudžia! Kada tie,

paskui kuriuos sekė, atsisakys tų, kurie sekė, ir pamatys bausmę, nutruks tarp jų visi ryšiai...” (Koranas, 2:165)

Korane mūsų Viešpats papasakojo Abraomo, tebūnie jam taika, ir Nimrudo – tirono, pretendavusio į kai kurias dieviškumo savybes, istoriją. Jis įsivaizdavo galįs prikelti mirusius. Allaho pranašas Abraomas, tebūnie jam taika, tegalėjo diskutuoti ir vesti su Nimrudu protingą dialogą, kad išaiškintų jo pretenzijų melagingumą ir neįgalumą. Paskui Abraomas, tebūnie jam taika, paprašė jo padaryti kitą dalyką, įmanomą tik Viešpačiui, valdančiam visatos kūrinys – pakelti saulę iš vakarų, o ne iš rytų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi nematei to, kuris kivirčijasi su Abraomu dėl Viešpaties todėl, kad Allahas suteikė jam valdžią? Štai tarė Abraomas: „Mano Viešpats – tas, kuris suteikia gyvenimą ir numarina.“ Tarė jis: „Aš suteikiu gyvenimą ir numarinu.“ Tarė Abraomas: „Štai Allahas išveda saulę iš rytų, išvesk gi ją iš vakarų.“ Ir pasimetė tas, kuris netikėjo: Allahas juk neveda tiesiai žmonių neteisingųjų!“ (Koranas, 2:258)

Kai Faraonas ėmė pretenduoti į dieviškumą, Mozė, tebūnie jam taika, pareikalavo iš jo įrodymų ir pradėjo vesti su juo logišką dialogą, kad išaiškintų Faraonui jo teiginių melą ir bejėgiškumą priešais apgautuosius žmones. Mozė, tebūnie jam taika, pasiūlė Faraonui išvesti iš rytų tas planetas, kurios pateka vakaruose. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tarė Faraonas: „Tai kas gi pasaulių Viešpats?“ Tarė jis: „Viešpats dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs norite įsitikint.“ Tarė jis (Faraonas) tiems, kur aplink: „Nejaugi jūs negirdite?“ Tarė jis: „Viešpats jūsų ir jūsų tėvų Viešpats.“ Jis tarė: „Iš tiesų jūsų pasiuntinys, kuris siųstas jums, pamišėlis!“ Jis tarė: „Viešpats rytų ir vakarų, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs suvokiate.“ (Koranas, 26:23-28)

Visa tai buvo padaryta tam, kad žmonės sužinotų, jog garbinimo ir neturėti jokių bendrininkų vertas tik Allahas. Jis išjudino tavo prigimtį (*fitrą*), Jis kreipėsi į tavo protą, nelinkusį nusižeminti kūriniams. Ir, be abejonės, protas leis tau suvokti, koks klaidingas yra kūinių garbinimas ir jų ėmimas Allaho pagalbininkais.

Kol dar ne vėlu...

Imkime sveiku protu ir teisinga prigimtimi pamąstykime: kame esame? Žemiškasis gyvenimas per trumpas, kad žmogus jį beprasmiškai pragyventų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Atminkite, kad žemiškasis gyvenimas – tik žaidimai ir malonumai, pagražinimai ir pasigyrimai tarpusavyje, ir siekis sukaupti daugiau turto ir vaikų. Jis panašus į lietų, po kurio augmenys sužavi žemdirbius; paskui jie nuvysta, o tu matai juos išgeltusius, paskui sutrūnija. O Paskutiniame gyvenime yra skausmingos kančios ir atleidimas Allaho, ir palankumas. Šitas žemiškas gyvenimas – tėra apgaulingas ir trumpalaikis būstas.“ (Koranas, 57:20)

Tai nereiškia vienuolystės ar atsiskyrimo, nes islamas tai draudžia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir siek to, ką tau davė Allahas, Amžinojo Būsto, bet neužmiršk savo skirties šiame pasaulyje. Daryk gera, kaip tau suteikia Allahas gėrį, ir neplatink sugedimo žemėje. Iš tiesų Allahas nemyli sėjančių sugedimą!“ (Koranas, 28:77)

Allahas apdovanojo mus proto malone, kad mes juo naudotumės ir jis duotų mums naudos tiek žemiškajame, tiek ir Amžinajame gyvenime. Bet, deja, dauguma žmonių švaisto protines galias taip, kad jos, kenkdamos kitiems žmonėms, duoda naudos tik žemiškajame gyvenime. Allahas taip apibūdino šią žmonių grupę:

„Žino jie, kas iš šio gyvenimo tiktai tai, kas akivaizdu, bet Būsimojo gyvenimo jie nepaiso.“ (Koranas, 30:7)

Protingas ir išmintingas yra tasai, kuris naudojasi protu vardan religinės ir žemiškojo gyvenimo naudos. Toks žmogus įgyja tai, kas padaro žemiškąjį gyvenimą laimingą. Jis išgauna

gėrį iš visko, ką Allahas sukūrė šioje visatoje. Toks žmogus gilina savo žinias, priartinančias prie Kūrėjo, kad būtų pasiruošęs pomirtiniams įvykiams.

Žmogui reikia vienatvės ir savo pamatų, ant kurių stovi jo gyvenimas, apmąstymų. Kokią religiją jis išpažįsta? Nes tai – likimą lemiantis klausimas. Protingas žmogus negali aukotis sekdamas kokia nors religija ar iškraipytais ir melagingais įsitikinimais, prasilenkiančiais su logika ir sveiku protu. Proto dėka, kuriuo žmogų apdovanojo Allahas, jis gali atskirti tiesą nuo melo, ir teisingą nuo klaidingo. Allahas apdovanojo tave proto malone, kad tu mąstytum, o ne akiai sektum kuo nors be tyrimo. Deja, taip atsitiko daugybei žmonių, kurie paveldėjo tam tikrus tėvų ir senelių įsitikinimus ar religiją. Taip, pavyzdžiui, Indijoje yra daugybė tikėjimų, kurie sukelia pasišlykštėjimą, vos į juos pažvelgus, ką jau sakyti apie prigimtį: pelių, lytinių organų, karvių, akmenų ir pan. garbinimas. Vienas mokslininkas pasakė: „Indijoje garbina viską, išskyrus Allahą!“ - turint galvoje neislamiškas Indijos religijas. Tai vyksta dėl aklo, be ištyrimo ir pasitikslinimo, sekimo. Allahas Aukščiausiasis nurodė šią žmonių grupę ir jų nenaudingumą, sakydamas:

„O kada jiems sakoma: „Ateikite prie to, ką atsiuntė Allahas, ir pas Pasiuntinį“, jie sako: „Užtenka mums to, ką radome pas savo tėvus!“ Nejaugi jie pasielgs taip, jeigu net jų tėvai nieko nežinojo ir nėjo tiesiu keliu?“ (Koranas, 5:104)

Ir lai niekas nemano, jog įžeidinėju kitų žmonių religinius įsitikinimus ar iš jų šaipausi, ne. Nes Koranas mums tai draudžia. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Neplūskite tų, kurių jie šaukiasi šalimais Allaho, nes jie pradės plūsti Allahą iš priešiško be jokio išmanymo. Taip papuošėm Mes kiekvienai tautai jos darbus! Paskui jų

Viešpačiui bus jie sugrąžinti, ir paskelbs Jis apie tai, ką jie darė.“ (Koranas, 6:108)

Šitam mane paskatino stiprus noras papasakoti žmonėms apie tikrąją religiją, mano meilė gerio, taikos ir žmonių tarpusavio sutarimo skleidimui, o taipogi mano baimė dėl skausmingo galo, kuris po mirties laukia tų, kurie garbina ne Allahą ir ne pagal Muchammedui ﷺ kuriuo Jis patenkintas, atsiųstą įstatymą.

Vardan tiesos siekio, pasitiek savo protą ir mąstymą tam, kad įvertintum savo padėtį. Būdamas vienumoje pamąstyk apie dangaus ir žemės karalystę ir apie tai, ką Allahas joje sukūrė. Būk iš tų, apie kuriuos Allahas Aukščiausiasis sako:

„Tiems, kurie mini Allahą, stovėdami, sėdėdami ir ant šonų (prigulę), ir mąsto apie dangaus ir žemės sukūrimą: „Viešpatie mūsų! Nesukūrei tu šito tuščiai. Šlovė Tau! Tai apgink mus nuo baismės Ugnimi.“ (Koranas, 3:191)

Lai išaiškėja tiesa, kurią papasakojo Maloningasis Allahas Aukščiausiasis. Jis nesukūrė visatos veltui ar pramogai:

„Ir Mes nekūrėme dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, žaisdami. Mes juos (padanges ir žemę) sukūrėme tik kaip tiesą, bet daugelis jų nežino.“ (Koranas, 44:38-39)

Tiesa ta, kad žmogus nesukurtas veltui – be primestų jam įsakymų ir draudimų, be apdovanojimo ir bausmės. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Negi jūs galvojate, kad Mes sukūrėme jus pramogai ir kad nebūsime sugrąžinti? Allahas yra aukščiau visko, Tikrasis Valdovas, nėra dievybės išskyrus Jį, Viešpats Sosto garbingojo!“ (Koranas, 23:115-116)

Be abejonės, kiekvienas žmogus žemiškajame gyvenime ieško geriausio ir idealiausio iš to, kas suteiktų jam laimę:

maisto, gėrimo, drabužių ir kt. Lygiai taip pat jis turi rūpintis ir savo tikėjimu bei religija: reikia ieškoti pačios geriausios ir labiausiai pilnavertės religijos, kuriai svetimi prieštaravimai ir kuri patenkina prigimtį ir sveiką protą. Joje žmogus įgis savo sielai palaimą, širdžiai taiką ir dvasinę nusiramtinimą. Šia nedidele knygele kviečių gerbiama skaitytoją tyrinėti islamą – užbaigiančiąją religiją. Jis atras sau viendievyستės religiją, kuri neprieštarauja prigimčiai ir protui; religiją, kuria patenkintas Allahas. Tu suprasai tai tik gavęs iš Allaho sėkmę, išlaisvindamas savo sielą iš žemiškų aistrų ir religinių prietarų. Tad pradėki savo paieškas ir islamo pažinimą iš patikimų šaltinių: iš dievobaimingųjų religijos mokslininkų, kurie nesitiki už religijos mokymą kokių nors žemiškų gėrybių. Pats didžiausias jų troškimas – Allaho patenkinimas bei brolių-žmonių išgelbėjimas nuo Ugnies. Saugokis tų, kurie naudojasi religija ir islamiškuoju įstatymu (*šarija*) kaip šaltiniu uždarbiui. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Iš tiesų tie, kurie slepia tai, ką atsiuntė Viešpats iš Rašto, ir gauna už tai menką pelną, - jie kemša sau į pilvą tikrai ugnį; nekalbins jų Allahas Prikėlimo dieną ir neapvalys, ir jiems – skaudi kančia!“ (Koranas, 2:174)

Pasistenk, kad tavo siela surastų Allahą ir nuo tavęs paslėptą tiesą, ir tu atrasi Allahą su savimi. Jis nuves tave tiesiu keliu ir tau jį nurodys. Aukščiausiasis sako:

„O tuos, kurie kovojo dėl Mūsų – vesime Savo keliais. Iš tiesų Allahas, žinoma, su gera darančiais!“ (Koranas, 29:69)

Sudėtingas pasirinkimas

Religijos pakeitimas – vienas sudėtingiausių sprendimų, kokį žmogus gali priimti savo gyvenime. Jo viduje kovoja gėris ir blogis, prisirišimas ir jo nebuvimas, bet šis sprendimas nusipelno, kad dėl jo žmogus viską paaukotų. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Ir tądien, kada bus pastatyti tie, kurie netikėjo, priešais Ugnį, jiems bus pasakyta: „Argi tai ne tiesa?“ Jie tars: „Taip, prisiekiam mūsų Viešpačiu!“ Jis tars: „Tad paragaukite bausmės už tai, kad netikėjote!“ (Koranas, 46:34)

Žinok, egzistuoja tik du keliai: kelias, vedantis į Rojų, nutiestas per Allahą pasiuntinius, ir kelias, vedantis į Pragarą, kuriuo einama sudievinus savo aistras. Mes esame panašūs į sankryžoje stovintį žmogų: jis nežino, kuris iš kelių atves jį į tikslą, kol nepasirodys antrasis, žinantis tikrąjį kelią, ir jo jam nenurodys. Tokiais buvo Allahą pasiuntiniai.

Kas gali būti sudėtingiau ateistui arba žmogui, garbinančiam Allahą ne pagal religiją, su kuria atėjo Jo pasiuntiniai ir kurią Jis patvirtino Savo vergams, atradusiam tokias tiesas ir situacijų išaiškinimus, nuo kurių gali pražilti naujagimis, o nėščiajai prasidėti gimdymas? Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nejaugi laukia jie ko kito, išskyrus šios pranašystės išaiškinimo? Tądien, kada ateis jos išaiškinimas, tars tie, kurie ją užmiršo anksčiau: „Buvo atėję mūsų Viešpaties pasiuntiniai su tiesa. Ar atsiras mums užtarėjų, kurie mus užstos? Arba mes būsim sugrąžinti ir darysim ne tai, ką darėme?“ Jie prisidarė nuostolių patys sau, ir apleido juos tai, ką jie prasimanydavo.“ (Koranas, 7:53)

Tuomet jo siela norės išsipirkti pačiu brangiausiu, ką ji turėjo žemiškajame gyvenime. Allahas Aukščiausiasis sako:

„Nusidėjėlis norėtų atsipirkti nuo tos dienos savo sūnumis ir sutuoktine savo, ir savo broliu, ir gimine savo, kuri teikė jam prieglobą, ir visais, kas žemėje, - kad tik po to jį išgelbėtų. Betgi ne, juk tai – Ugnis.“ (Koranas, 70:11-15)

Kiekvienas iš mūsų iš prigimties žino, kad egzistuoja gėris ir blogis, ir gali protu, kuriuo jį apdovanojo Allahas, vieną nuo kito atskirti. Dieviškieji įstatymai buvo pasiųsti tik tam, kad nurodytų gerą ir uždraustų blogą. Visi žmonės, savo žmogiškąją esybę, yra broliai – juos vienija vienas protėvis ir viena pramotė. Todėl mes norime, kad mus vienytų viena religija – islamas, su kuriuo atėjo visi pranašai ir pasiuntiniai. Mes norime sekti paskutiniu juo įstatymu, kurį atsiuntė Allahas, ir palikti visus išgalvotus garbinimo objektus – stabus ir dievukus, apie kuriuos Allahas nesiuntė jokio įrodymo. Taipogi mes norime nutolti nuo vienų ar kitų asmenybių sudievinimo ir sugrįžti prie Allaho Vienintelio, neturinčio bendrininkų, garbinimo.

Pabaiga

Visi žmonės žemėje turi galimybę gyventi taikiai, pasiturinčiai, dvasinėje ramybėje, meilėje ir su nuoširdumu širdyse. To galima pasiekti susivienijus tikrojoje religijoje, kuri padarytų juos Allaho vergais. Ji garantuoja visiems lygybę, nepaisydama jų odos spalvos, kalbos ar kilmės. Ji užtikrins jiems laisvę – niekas nieko nebepavers. Šioje religijoje vyresnis gailestingas jaunesniam, o jaunesnis gerbia vyresnį ir mokytą. Šioje religijoje nėra vietos kitų žmonių engimui. Taip silpnasis yra stipriuoju, kol pilnai gaus savo teisę, o stiprusis – silpnasis, kol iš jo bus paimta tai, kas jam nepriklauso. Šioje religijoje gražinama tai, kas buvo patikėta saugoti, nusikalstamumas yra minimalus, suteikiamos teisės, saugoma gyvybė, turtas ir garbė. Joje ypatingas dėmesys skiriamas geradarystei – kviečiama į tai kas leistina, ir draudžiama tai, kas neleistina, kad būtų išvengta blogio ir tęstųsi gyvenimas, o žmonės gyventų saugiai. Tai tik keli tikrosios religijos ypatumai. Kaip jau paminėjau anksčiau, pasaulinis sionizmas, padedamas masinės žiniasklaidos, kurios tinklai apraizgę visą pasaulį, nori atitolinti žmoniją nuo šios religijos. Jie vaizduoja islamą atsilikimo ir žmogaus teisių pažeidinėjimo šviesoje, nes žino, kad jų tolimesnis egzistavimas priklauso nuo islamo prismaugimo, o išnykimas – nuo jo sklaidos ir žmonių priėmimo. Todėl sionizmas visomis jėgomis stengiasi iškreipti islamo įvaizdį. Sionistai panašūs į tą, kuris savo rankomis bando uždengti saulę. Tiesa spindi vis ryškiau, o melas blėsta. Kaip apie tai praneša Allahas Aukščiausiasis:

„Jie nori užgesinti Allaho šviesą savo lūpomis, bet Allahas neleis jiems to padaryti ir iki galo paskleis Savąją šviesą, nors ir neapkęstų to netikintieji.“ (Koranas, 9:32)

Mąstyk savo protu ir neleisk kam nors kitam spręsti už tave. Būk laisvas priimti sprendimus ir aklai niekuo nesek. Kai žinios buvo neprieinamos, o apie išsivystymą nebuvo ir kalbos, tuomet žmonės turėjo pasiteisinimą dėl neišmanymo, bet dabar jiems nėra jokio pasiteisinimo. Nes labai lengva surasti bet kurią informaciją. Dėl įvairiausių susisiektimo priemonių išplitimo, pasaulis panašus į vieną kaimą. Žinau, kad priimti šį sprendimą sunku, bet jis to vertas, kad apie jį būtų susimąstyta. Tikroji Allaho religija egzistuos iki Teismo Valandos išmušimo. Tad būk iš tų, kuris įsitikinęs tiesa, ja pasekė, o ja įtikėjęs, pradėjo į ją kviesti kitus. Tai kultūringo ir civilizuoto žmogaus, ieškančio gėrio ir besisauغانčio nuo melo, savybė. Teisus Allahas Aukščiausiasis:

„Jis – Tas, Kuris pasiuntė Savo Pasiuntinį su vedimu ir teisinga religija, kad išryškintų ją aukščiau bet kokios religijos, nors to ir nepakęstų daugiadiiviai.“ (Koranas, 9:33)

Meldžiu Allahą nukreipti tavo širdį į Tiesų Kelią, nušviesti tavo kelią ir, paėmus tave už rankos, nukreipti į tiesą. Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui, telaimina Allahas mūsų Pranašą Muchammedą, jo šeimą ir visus bendražygius.

www.islamland.com

info@islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM